

39

Na osnovu člana V 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine i saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka broj 01,02-05-2-1081/12 od 6. decembra 2012. godine), Predsjedništvo Bosne i Hercegovine na 30. redovnoj sjednici, održanoj 12. decembra 2012. godine, donijelo je

ODLUKU

O RATIFIKACIJI OSMOG DODATNOG PROTOKOLA UZ USTAV SVJETSKOG POŠTANSKOG SAVEZA (UPU) USVOJENOG U ŽENEVI, 12. AUGUSTA 2008. GODINE I AKATA SVJETSKOG POŠTANSKOG SAVEZA (UPU) USVOJENIH NA 24. KONGRESU UPU ODRŽANOM U ŽENEVI, OD 23. JULA DO 12. AUGUSTA 2008. GODINE

Član 1.

Ratifikuju se Osmi dodatni protokol uz Ustav Svjetskog poštanskog saveza (UPU) usvojen u Ženevi, 12. augusta 2008. godine i akti Svjetskog poštanskog saveza usvojeni na 24. kongresu UPU održanom u Ženevi, 23. jula do 12. augusta 2008. godine:

- Prvi dodatni protokol Općem pravilniku Svjetskog poštanskog saveza, usvojen 12. avgusta 2008. godine,
- Svjetska poštanska konvencija, usvojena 12. augusta 2008. godine,
- Završni protokol Svjetske poštanske konvencije, usvojen 12. augusta 2008. godine,
- Sporazum o poštanskim finansijskim uslugama, usvojen 12. avgusta 2008. godine,
- Proceduralna pravila Kongresa, usvojena 12. augusta 2008. godine.

Član 2.

Tekstovi Protokola i gore navedenih akata Svjetskog poštanskog saveza u prijevodu glase:

Osmi dodatni protokol uz Ustav Svjetskog poštanskog saveza

Opunomoćnici vlada zemalja članica Svjetskog poštanskog saveza, okupljenih na Kongresu u Ženevi, na osnovu člana 30. stav 2. Ustava Svjetskog poštanskog saveza, zaključenog u Beču 10. jula 1964. godine, usvojili su, uz rezervu ratifikacije, slijedeće izmjene navedenog Ustava.

Član I

(Izmijenjeni član Ibis.)

Definicije

1. Za potrebe Akata Svjetskog poštanskog saveza, niže navedeni termini imaju slijedeća značenja:

1.1. Poštanska usluga: sve poštanske usluge čiji obim određuju organi Saveza. Osnovne obaveze poštanskih usluga sastoje se u zadovoljavanju određenih socijalnih i ekonomskih ciljeva zemalja članica, osiguravajući prikupljanje, razvrstavanje, prijenos i uručenje poštanskih pošiljaka.

1.2. Zemlja članica: zemlja koja ispunjava uvjete iz člana 2. Ustava.

1.3. Jedinствена poštanska teritorija (jedna i ista poštanska teritorija): obaveza ugovornih strana Akata UPU-a je da osiguraju recipročnu razmjenu pismonosnih pošiljaka, uključujući i slobodu tranzita i da postupaju sa poštanskim pošiljkama u tranzitu iz drugih zemalja kao sa sopstvenim poštanskim pošiljkama, bez diskriminacije.

1.4. Sloboda tranzita: obaveza posredničke zemlje članice da osigura prijenos poštanskih pošiljki koje joj dolaze iz drugih zemalja a u tranzitu su za drugu zemlju članicu, postupajući sa njima isto kao sa pošiljkama u domaćem saobraćaju.

1.5. Pismonosne pošiljke: pošiljke opisane u Konvenciji.

1.6. Međunarodna poštanska usluga: poštanske operacije ili usluge koje su regulirane Aktima; skup takvih operacija ili usluga.

1.7. **Ovlašteni operater: svaki vladin ili nevladin entitet službeno ovlašten od strane zemlje članice da na svojoj teritoriji obavlja poštanske usluge i da ispunjava obaveze u vezi sa tim koje proizilaze iz Akata Saveza.**

1.8. **Rezerve: klauzula o izuzimanju kojom zemlja članica namjerava da izuzme ili izmijeni pravni efekat neke klauzule Akta, prilikom primjene istog u toj zemlji članici, ako nije u pitanju odredba iz Ustava ili Općeg pravilnika. Svaka rezerva mora biti u skladu sa ciljem i svrhom Saveza, onako kako su oni definirani u preambuli i članu 1. Ustava. Ona mora biti u potpunosti opravdana i odobrena od strane većine, koja je potrebna za odobravanje Akta koji je u pitanju i unesena u tekst Završnog Protokola tog Akta.**

Član II

(izmijenjeni član 4.)

Posebni odnosi

Zemlje članice čiji ovlašteni operateri pružaju usluge na teritorijama koje nisu u sastavu Saveza, obavezni su da djeluju kao posrednici za druge **zemlje članice**. Odredbe Konvencije i njenih Pravilnika se primjenjuju na takve posebne odnose.

Član III

(izmijenjeni član 8.)

Uži savezi. Posebni sporazumi

1. Zemlje članice, ili **njihovi ovlašteni operateri** ako zakonodavstvo tih zemalja članica to dozvoljava, mogu da osnuju Uže saveze i da sklope Posebne sporazume u vezi međunarodne poštanske usluge, pod uvjetom da nikako ne uvode odredbe koje su manje povoljne od onih predviđenih u Aktima u kojima su zemlje članice u pitanju ugovorne strane.

2. Uži savezi mogu poslati posmatrače na Kongrese, na konferencije i sastanke Saveza, Administrativnog vijeća i Vijeća za poštansku operativu.

3. Savez može poslati posmatrače na Kongrese, konferencije i sastanke Užih saveza.

Član IV

(izmijenjeni član 11.)

Pristupanje ili prijem u Savez. Postupak.

1. Svaka zemlja članica Ujedinjenih nacija može pristupiti Savezu.

2. Svaka suverena zemlja koja nije članica Ujedinjenih nacija može podnijeti zahtjev da postane država članica Saveza.

3. Pristupanje, ili zahtjev za prijem u Savez, sa sobom obavežno zahtijeva i formalnu deklaraciju o pristupanju Ustavu i obaveznim Aktima Saveza. Zahtjev upućuje vlada zemlje koja je u pitanju, generalnom direktoru Međunarodnog biroa, koji obavještava o pristupanju, ili konsultira zemlje članice vezano za zahtjev za prijem, u zavisnosti od slučaja.

4. Smatrat će se da je neka zemlja, koja nije članica Ujedinjenih nacija, postala zemlja članica Saveza, ako je njen zahtjev odobrilo najmanje dvije trećine zemalja članica Saveza. Zemlje članice koje nisu odgovorile u roku od četiri mjeseca **računajući od datuma konsultacija**, smatrat će se uzdržanima.

5. Generalni direktor Međunarodnog biroa obavještava vlade zemalja članica o pristupanju ili prijemu u članstvo. Članstvo stupa na snagu od datuma takvog obaveštenja.

Član V
(izmijenjeni član 22.)

Akti Saveza

1. Ustav je osnovni Akt Saveza. On sadrži pravila o strukturi i organima Saveza i ne podliježe rezervama.

2. Opći pravilnik sadrži odredbe koje osiguravaju primjenu Ustava i funkcioniranje Saveza. Njegove odredbe su obavezujuće za sve zemlje članice i ne podliježe rezervama.

3. Svjetska poštanska Konvencija, Pravilnik o pismonosnim pošiljkama i Pravilnik o poštanskim paketima sadrže pravila koja se primjenjuju na međunarodnu poštansku uslugu, kao i odredbe koje se odnose na pismonosne pošiljke i na pakete. Ova Akta su obavezna za sve zemlje članice. **Zemlje članice će osigurati da njihovi ovlašteni operateri ispunjavaju obaveze koje proistječu iz Konvencije i njenog Pravilnika.**

4. Sporazumi Saveza i njihovi Pravilnici reguliraju ostale usluge, osim pismonosnih pošiljaka i paketa, između zemalja članica koje su njihove ugovorne strane. Oni su obavezni samo za te zemlje. **Zemlje članice potpisnice, će osigurati da njihovi ovlašteni operateri ispunjavaju obaveze koje proistječu iz Sporazuma i njihovih Pravilnika.**

5. Pravilnike, koji sadrže pravila potrebna za primjenu Konvencije i Sporazuma, donosi Vijeće za poštansku operativnu, imajući u vidu odluke koje je donio Kongres.

6. Završni protokoli priloženi Aktima Saveza pomenutim u stavu 3., 4., i 5., sadrže rezerve na ta Akta.

Član VI
(izmijenjeni član 25.)

Potpisivanje, ovjera, ratifikacija i drugi oblici prihvatanja Akata Saveza

1. Akte Saveza koje donese Kongres, potpisuju opunomoćenci zemalja članica.

2. Pravilnike ovjerava predsjedavajući i generalni sekretar Vijeća za poštansku operativnu.

3. Zemlje potpisnice, što je pre moguće, ratificiraju Ustav.

4. Odobravanje drugih Akata Saveza, osim Ustava, se uređuje ustavnim propisima svake zemlje potpisnice.

5. Kada zemlja članica ne ratificira Ustav, ili ne prihvati druge Akte koje je potpisala, Ustav i ti drugi akti će se primjenjivati na druge zemlje članice koje su ih ratificirale ili prihvatile.

Član VII
(izmijenjeni član 29.)

Podnošenje prijedloga

1. Zemlja članica ima pravo da, bilo na Kongresu, bilo između Kongresa, podnese prijedloge koji se tiču onih Akata Saveza čija je ona ugovorna strana.

2. Međutim, prijedlozi koji se tiču Ustava i Općeg pravilnika, mogu se podnositi samo na Kongresu.

3. Osim toga, prijedlozi koji se tiču Pravilnika, podnose se direktno Vijeću za poštansku operativnu, ali ih Međunarodni biro najprije treba poslati svim zemljama članicama i njihovim ovlaštenim operaterima.

Član VIII
(izmijenjeni član 32.)

Arbitraža

U slučaju spora između dvije ili više zemalja članica u pogledu tumačenja Akata Saveza ili odgovornosti koju ima zemlja članica, primjenom tih Akata sporno pitanje se rješava arbitražom.

Član IX

Pristupanje dodatnom protokolu i drugim Aktima Saveza

1. Zemlje članice koje nisu potpisale ovaj Protokol mogu mu pristupiti u bilo koje vrijeme.

2. Zemlje članice, koje su ugovorne strane Akata koje je Kongres obnovio, a koje te Akte nisu potpisale, pristupit će im što je prije moguće.

3. Instrumenti pristupanja koji se odnose na slučajeve predviđene stavom 1. i 2., upućuju se generalnom direktoru Međunarodnog biroa. On će o njihovom polaganju obavijestiti vlade zemalja članica.

Član X

Stupanje na snagu i trajanje Dodatnog protokola uz Ustav Svjetskog poštanskog saveza

Ovaj Dodatni protokol stupa na snagu **1. januara 2010. god.** i ostaje na snazi neodređeno vrijeme.

U potvrdu navedenog, opunomoćenci vlada zemalja članica su sačinili ovaj Dodatni protokol, koji ima istu snagu i validnost kao da su njegove odredbe unijete u tekst Ustava, i potpisali su ga u jednom originalnom primjerku koji se polaže kod generalnog direktora Međunarodnog biroa. Jedan njegov prepis svakoj strani će dostaviti Međunarodni biro Svjetskog poštanskog saveza.

Sačinjeno u **Ženevi, 12. augusta 2008. godine**

Prvi dodatni protokol Općem pravilniku Svjetskog poštanskog saveza

Opunomoćenci vlada zemalja članica Svjetskog poštanskog saveza, okupljenih na Kongresu u Ženevi, imajući u vidu član 22.2. Ustava zaključenog u Beču 10. jula 1964. godine, su sporazumno i pod rezervom člana 25.4 Ustava, usvojili slijedeće izmjene Općeg pravilnika.

Član I
(Član 101bis)

Funkcije Kongresa

1. Na osnovu prijedloga zemalja članica, Administrativnog vijeća i Vijeća za poštansku operativnu, Kongres će:

1.1. odrediti opće politike za postizanje ciljeva i svrhe Saveza utvrđenih u preambuli i članu 1. Ustava;

1.2. razmotriti i usvojiti, gdje je to prikladno, prijedloge za izmjene i dopune Ustava, Općeg pravilnika, Konvencije i Sporazuma koje su podnijele zemlje članice i Vijeća, u skladu sa članom 29. Ustava i članom 122. Općeg pravilnika;

1.3. odrediti datum stupanja na snagu Akata;

1.4. usvojiti svoja Proceduralna pravila i izmjene i dopune tih Pravila;

1.5. razmotriti sveobuhvatne izvještaje o radu Administrativnog vijeća, Vijeća za poštansku operativnu i Konsultativnog komiteta, za period od prethodnog Kongresa, koje podnesu ova tijela u skladu sa članom 103., 105., i 107. Općeg pravilnika;

1.6. usvojiti Strategiju Saveza;

1.7. odrediti maksimalan iznos rashoda Saveza u skladu sa članom 21. Ustava;

1.8. izabrati zemlje članice koje će biti članovi Administrativnog vijeća i Vijeća za poštansku operativu;

1.9. Izabrati generalnog direktora i zamjenika generalnog direktora;

1.10. Rezolucijom odrediti gornji limit troškova koje Savez može snositi za izradu dokumenata na kineskom, njemačkom, portugalskom i ruskom jeziku;

2. Kongres će se, kao vrhovno tijelo Saveza, baviti i drugim sličnim pitanjima koja se tiču poštanskih usluga.

Član II

(izmijenjeni član 102.)

Sastav, funkcioniranje i sastanci Administrativnog vijeća (Ustav 17)

1. Administrativno vijeće se sastoji od četrdeset i jednog člana koji će obavljati svoje funkcije tokom perioda između dva uzastopna Kongresa.

2. Mjesto predsjedavajućeg po pravu pripada zemlji članici domaćinu Kongresa. Ako se ta zemlja odrekne tog prava, ona postaje de jure član i kao rezultat toga, geografska grupa kojoj ona pripada, ima na raspolaganju jedno mjesto više na koje se restriktivne odredbe iz stava 3. ne primjenjuju. U tom slučaju Administrativno vijeće će izabrati, na mjesto predsjedavajućeg, jednu od zemalja članica koje pripadaju geografskoj grupi zemlje članice domaćina.

3. Ostalih četrdeset članica Administrativnog vijeća bira Kongres na osnovu pravične geografske raspodjelenosti. Na svakom Kongresu mijenja se najmanje polovina članova; nijedna zemlja članica ne može biti izabrana uzastopno na tri Kongresa.

4. Svaka članica Administrativnog vijeća određuje svog predstavnika, koji će biti nadležan za poštanska pitanja.

5. Funkcije člana Administrativnog vijeća obavljaju se besplatno. Operativni troškovi tog Vijeća snosi Savez.

6. Administrativno vijeće ima slijedeće funkcije:

6.1. da nadgleda aktivnosti Saveza između Kongresa, osiguravajući poštovanje odluka Kongresa, proučavajući pitanja koja se odnose na politike vlada o poštanskim pitanjima i uzimajući u obzir razvoj međunarodne regulative koja se odnose na razmjenu usluga i konkurenciju;

6.2. da razmatra i usvaja, u okviru svojih nadležnosti, svaku radnju koju smatra neophodnom radi očuvanja i poboljšanja kvaliteta međunarodnih poštanskih usluga i njihove modernizacije;

6.3. da unaprjeđuje, usaglašava i nadgleda sve oblike poštanske tehničke pomoći u okviru međunarodne tehničke saradnje;

6.4. razmatra i usvaja dvogodišnji Program i Budžet, kao i račune Saveza;

6.5. da odobri prekoračenje gornje granice rashoda, ako okolnosti to zahtijevaju, u skladu sa članom 128.3 do 5.;

6.6. da donese Finansijski pravilnik Saveza;

6.7. da utvrdi pravila kojima se regulira Rezervni fond;

6.8. da utvrdi pravila kojima se regulira Specijalni fond

6.9. da utvrdi pravila kojima se regulira Fond za posebne aktivnosti;

6.10. da utvrdi pravila kojima se regulira Dobrovoljni fond;

6.11. da osigura kontrolu nad radom Međunarodnog biroa;

6.12. da odobri izbor nižeg razreda doprinosa, ako se to zahtijeva, u skladu sa uvjetima propisanim u članu 130.6;

6.13. da odobrava promjenu geografske grupe, ako to neka zemlja članica traži, vodeći računa o mišljenjima zemalja koje su članovi te geografske grupe;

6.14. da donosi Pravilnik osoblju i propisuje uvjete rada izabраних званичника;

6.15. da otvara ili ukida radna mjesta u Međunarodnom birou, vodeći računa o ograničenjima uvjetovanim utvrđenom gornjom granicom rashoda;

6.16. da donosi Pravilnik socijalnog fonda;

6.17. da odobrava dvogodišnje izvještaje Međunarodnog biroa o radu Saveza i dvogodišnje izvještaje o finansijskom poslovanju i ako treba, daje komentare u vezi sa njima;

6.18. da odlučuje o kontaktima koje treba uspostaviti sa **zemljama članicama**, radi izvršenja svojih funkcija;

6.19. nakon konsultiranja sa Vijećem za poštansku eksploataciju, odlučuje o kontaktima koje treba uspostaviti sa organizacijama koje nisu de jure posmatračici, da razmatra i odobrava izvještaje Međunarodnog biroa o odnosima UPU-a sa drugim međunarodnim organizacijama i donosi odluke koje smatra prikladnim prilikom vođenja ovih odnosa i o koracima koje treba preduzeti u vezi sa njima; da pravovremeno odredi, nakon konsultiranja sa Vijećem za poštansku eksploataciju i sa generalnim sekretarom međunarodne organizacije, udruženja, poduzeća i kvalificirane osobe, koje treba pozvati da budu zastupljene na posebnim sastancima Kongresa i njegovih komiteta, kada je to u interesu Saveza, ili može koristiti radu Kongresa, i upućuje generalnog direktora Međunarodnog biroa da pošalje potrebne pozive;

6.20. da utvrdi, ako to smatra potrebnim, načela o kojima Vijeće za poštansku eksploataciju treba da vodi računa kada proučava pitanja koja imaju značajne finansijske posljedice (poštarina, terminalni troškovi, tranzitni troškovi, osnovna stopa avionskog prijevoza pošte i predaje pismonosnih pošiljaka na otpremu u inozemstvu), pažljivo prati proučavanje ovih pitanja i da vrši reviziju i usvaja, u cilju osiguravanja usklađenosti sa navedenim načelima, prijedloge Vijeća za poštansku eksploataciju o ovim pitanjima;

6.21. da na zahtjev Kongresa, Vijeća za poštansku eksploataciju ili **zemalja članica** proučava probleme upravnog, zakonodavnog i pravnog karaktera od interesa za Savez ili međunarodnu poštansku službu; na Administrativnom vijeću je da odluči da li je efikasno, između Kongresa, u navedenim oblastima preduzimati studije na zahtjev **zemalja članica**;

6.22. da sastavlja prijedloge koji će se podnositi na usvajanje ili Kongresu ili **zemljama članicama** u skladu sa članom 125.;

6.23. da odobrava, u okviru svojih nadležnosti, preporuke Vijeća za poštansku operativu, koje se odnose na usvajanje ako je potrebno pravila ili novih postupaka, dok Kongres ne donese odluku po tom pitanju;

6.24. da razmatra godišnji izvještaj koji sačinjava Vijeće za poštansku operativu i sve prijedloge koje Vijeće podnosi;

6.25. da podnosi studijske teme na razmatranje Vijeću za poštansku operativu, u skladu sa članom 104.9.16.;

6.26. da odredi zemlju **članicu** u kojoj treba da se održi Kongres, u slučaju predviđenom u članu 101.4.;

6.27. da pravovremeno i nakon konsultacija sa Vijećem za poštansku operativu utvrdi broj Komiteta potrebnih za uspješan rad Kongresa i da odredi njihove nadležnosti;

6.28. da odredi, nakon konsultacija sa Vijećem za poštansku operativu i uz rezervu da to prihvati Kongres, zemlje članice koje su spremne da:

- preuzmu potpredsjedavanje Kongresom i predsjedavanje i potpredsjedavanje Komitetima, imajući u vidu što je više moguće pravičnu geografsku raspodjelu zemalja članica

- budu članovi Užih komiteta Kongresa

6.29. razmatra i odobrava, **uz konsultacije sa Vijećem za poštansku eksploataciju**, Nacrt strategije za podnošenje Kongresu;

6.30. **da odobrava četverogodišnji izvještaj pripremljen od strane Međunarodnog biroa uz konsultacije sa VPE, o rezultatima zemalja članica vezano za sprovođenje Strategije Saveza odobrene od strane Kongresa, za podnošenje na slijedećem Kongresu;**

6.31. da uspostavi organizacioni okvir Konsultativnog komiteta i da učestvuje u odobravanju organizacije Konsultativnog komiteta, u skladu sa odredbama člana 106;

6.32. da utvrđuje kriterijume za članstvo u Konsultativnom komitetu i odobrava ili odbacuje zahtjeve za prijem u članstvo prema ovim kriterijumima, osiguravajući da se zahtjevi razmatraju prema ubrzanom proceduri, između sastanaka Administrativnog vijeća;

6.33. da odredi **one svoje** članove koji će ući u sastav Konsultativnog komiteta;

6.34. da dobija i diskutuje o izvještajima i preporukama Konsultativnog komiteta, i razmatra preporuke Konsultativnog komiteta za podnošenje Kongresu.

7. Na svom prvom sastanku, kojeg saziva predsjedavajući Kongresa, Administrativno vijeće bira između svojih članova četiri potpredsjedavajuća i donosi svoja Proceduralna pravila.

8. Na saziv svog predsjedavajućeg, Administrativno vijeće se sastaje, u načelu, jednom godišnje u sjedištu Saveza.

9. Predsjedavajući, potpredsjedavajući, predsjedavajući Komiteta Administrativnog vijeća, čine Upravni odbor. Ovaj Odbor priprema i upravlja radom svake sjednice Administrativnog vijeća. On odobrava, u ime Administrativnog vijeća, dvogodišnji izveštaj o radu Saveza koji sačinjava Međunarodni biro i izvršava sve druge zadatke koje Administrativno vijeće odluči da mu povjeri ili za kojima se ukaže potreba u toku procesa strateškog planiranja.

10. Putne troškove predstavnika svih zemalja članica Administrativnog vijeća, koji učestvuju na sastancima Vijeća, snosi njihova zemlja članica. Međutim, predstavnici svake zemlje članice koja je klasificirana kao zemlja u razvoju ili najmanje razvijena, shodno listi koju su utvrdile Ujedinjene nacije, osim za sastanke koji se održavaju tokom trajanja Kongresa, će imati pravo na naknadu putnih troškove u cijeni povratne avionske karte u ekonomskoj klasi, ili povratne željezničke karte u prvoj klasi, kao i troškove putovanja drugim prijevoznim sredstvom, pod uvjetom da taj iznos ne premašuje cijenu povratne avionske karte u ekonomskoj klasi. Isto pravo se daje i svakom članu Komiteta Administrativnog vijeća, radnih grupa ili drugih tijela, kada se njihovi sastanci održavaju van Kongresa i sjednica Administrativnog vijeća.

11. Predsjedavajući Vijeća za poštansku operativu predstavlja to tijelo na sastancima Administrativnog vijeća na čijem dnevnom redu se nalaze pitanja od interesa za tijelo kojim on upravlja.

12. Predsjedavajući Konsultativnog komiteta predstavlja ovaj Komitet na sastancima Administrativnog vijeća, onda kada se na dnevnom redu nalaze pitanja od interesa za Konsultativni komitet.

13. Da bi se osigurala uspješna veza između rada ova dva tijela, Vijeće za poštansku operativu može da odredi predstavnike koji će prisustvovati sastancima Administrativnog vijeća u svojstvu posmatrača.

14. Zemlja članica u kojoj se sastaje Administrativno vijeće poziva se da učestvuje na sastancima u svojstvu posmatrača, ako nije članica Administrativnog vijeća.

15. Administrativno vijeće može pozvati na svoje sastanke ali bez prava glasa, svaku međunarodnu organizaciju,

svakog predstavnika udruženja ili poduzeća ili svaku kvalificiranu osobu čiju saradnju želi. Ono može pozvati, pod istim uvjetima, jednu ili više zemalja članica zainteresiranih za pitanja koja se nalaze na dnevnom redu.

16. Na svoj zahtjev, dolje navedeni posmatrači mogu da učestvuju na plenarnim sjednicama i sastancima Komiteta Administrativnog vijeća, bez prava glasa:

16.1. članovi Vijeća za poštansku operativu;

16.2. članovi Konsultativnog komiteta;

16.3. međuvladine organizacije zainteresirane za rad Administrativnog vijeća;

16.4. ostale zemlje članice Saveza.

17. Iz logističkih razloga, Administrativno vijeće može da ograniči broj učesnika po posmatračkom mestu. On takođe može da ograniči njihovo pravo na diskusiju tokom debata.

18. Članovi Administrativnog vijeća učestvuju aktivno u njegovom radu. Posmatračima se može, na njihov zahtjev, dozvoliti da saraduju na preduzetim studijama, poštujući uvjete koje Vijeće može da utvrdi da bi osigurao efikasnost svoga rada. Oni mogu takođe da budu pozvani da predsjedavaju radnim grupama i projektnim timovima, kada njihovo znanje ili iskustvo to opravdavaju. Učešće posmatrača se obavlja bez dodatnih troškove za Savez.

19. U izuzetnim okolnostima, posmatrači mogu biti isključeni sa sastanka, ili sa dijela sastanka. Na isti način, može biti ograničeno njihovo pravo da dobijaju određene dokumente, kada povjerljivost teme sastanka ili dokumenta tako zahtijeva; odluku o ovakvom ograničenju, za svaki pojedinačan slučaj, može da donese svaki nadležni organ u pitanju ili njegov predsjedavajući; ovakvi pojedinačni slučajevi se prijavljuju Administrativnom vijeću i Vijeću za poštansku operativu, ako se radi o pitanjima od posebnog interesa za ovo tijelo. Takođe, Administrativno vijeće može ako procijeni da je neophodno, da ponovo razmotri ova ograničenja, konsultirajući se sa Vijećem za poštansku operativu, kada je to potrebno.

Član III

(Izmijenjeni član 103.)

Informacije o aktivnostima Administrativnog vijeća

1. Nakon svakog zasjedanja, Administrativno vijeće obavještava zemlje članice, njihove ovlaštene operatere, Uže saveze i članice Konsultativnog komiteta o svojim aktivnostima, dostavljajući im, inter alia, sažet izvještaj i svoje rezolucije i odluke.

2. Administrativno vijeće podnosi Kongresu sveobuhvatan izvještaj o svom radu i dostavlja ga zemljama članicama, njihovim ovlaštenim operaterima i članicama Konsultativnog komiteta najmanje dva mjeseca prije otvaranja Kongresa.

Član IV

(Izmijenjeni član 104.)

Sastav, funkcioniranje i sastanci Vijeća za poštansku operativu (Ustav 18)

1. Vijeće za poštansku operativu se sastoji od četrdeset članova koji obavljaju svoje funkcije tokom perioda između dva uzastopna Kongresa.

2. Članove Vijeća za poštansku operativu bira Kongres na osnovu kvalificirane geografske raspodjele. Dvadeset četiri mjesta su rezervirana za zemlje članice u razvoju a šesnaest mjesta za razvijene zemlje članice. Najmanje jedna trećina članova se mijenja na svakom Kongresu.

3. Svaki član Vijeća za poštansku operativu imenuje svog predstavnika, koji je odgovoran za pružanje usluga pomenutih u Aktima Saveza.

4. Operativne troškove Vijeća za poštansku operativu snosi Savez. Njegovi članovi ne primaju nikakve naknade.

Troškove putovanja i boravka predstavnika zemalja članica koje učestvuju u Vijeću za poštansku operativu snose te zemlje članice.

5. Na svom prvom zasjedanju, kojeg saziva i otvara predsjedavajući Kongresa, Vijeće za poštansku operativu bira između svojih članova predsjedavajućeg, potpredsjedavajućeg i predsjedavajućeg Komiteta.

6. Vijeće za poštansku operativu donosi svoja Proceduralna pravila.

7. U načelu, Vijeće za poštansku operativu se sastaje svake godine u sjedištu Saveza. Datum i mjesto održavanja sastanaka određuje njegov predsjedavajući u dogovoru sa predsjedavajućim Administrativnog vijeća i generalnim direktorom Međunarodnog biroa.

8. Predsjedavajući, potpredsjedavajući i predsjedavajući Komiteta Vijeća za poštansku operativu formiraju Upravni odbor. Taj Odbor priprema i upravlja radom svakog sastanka Vijeća za poštansku operativu i izvršava sve zadatke koje Vijeće za poštansku operativu odluči da mu povjeri ili za kojima se ukaže potreba tokom procesa strateškog planiranja.

9. Funkcije Vijeća za poštansku operativu su slijedeće:

9.1. da obavlja studije o najvažnijim operativnim, komercijalnim, tehničkim, ekonomskim problemima i problemima tehničke saradnje, koji su od interesa za sve zemlje članice i njihove ovlaštene operatore, uključujući pitanja koja imaju značajne finansijske posljedice (poštarina, terminalni troškovi, tranzitni troškovi, osnovna stopa zračnog prijevoza pošte, poštarine za poštanske pakete i predaja na otpremu u inozemstvu pismonosnih pošiljaka), i da priprema informacije i mišljenja po ovim pitanjima i preporučuje mjere koje treba preduzeti;

9.2. da vrši reviziju Pravilnika Saveza u roku od šest mjeseci nakon završetka Kongresa, ukoliko Kongres ne odluči drugačije; u slučaju hitne potrebe Vijeće za poštansku operativu može isto tako da izmijeni pomenute pravilnike i na drugim zasjedanjima; u oba slučaja, Vijeće za poštansku operativu je podređeno smjernicama Administrativnog vijeća, u pogledu osnovne politike i načela;

9.3. da usklađuje praktične mjere za razvoj i poboljšanje međunarodnih poštanskih usluga;

9.4. da preduzima, uz uvjet da Administrativno vijeće to odobri u okviru svojih nadležnosti, svaku akciju koju smatra potrebnom za očuvanje i unaprjeđenje kvaliteta međunarodnih poštanskih usluga i njihove modernizacije;

9.5. da formulira prijedloge koji će se podnijeti na usvajanje ili Kongresu ili zemljama članicama, u skladu sa članom 125.; usvajanje od strane Administrativnog vijeća je neophodno kada se ovi prijedlozi odnose na pitanja iz njegove nadležnosti;

9.6. da razmotri, na zahtjev zemlje članice, svaki prijedlog koji ova zemlja članica dostavi Međunarodnom birou prema članu 124., da o tome sačini komentare i da obavijesti Međunarodni biro da te komentare priključi prijedlogu prije nego što ga podnese na usvajanje zemljama članicama;

9.7. da daje preporuke, ako je potrebno, i eventualno nakon usvajanja od strane Administrativnog vijeća i konsultiranja sa svim zemljama članicama i o usvajanju pravila ili novog postupka, dok Kongres ne odluči po tom pitanju;

9.8. da priprema i izdaje, u formi preporuka zemljama članicama i njihovim ovlaštenim operaterima, standarde za tehnološke, operativne i druge procese u njegovoj nadležnosti u slučajevima kada je jedinstvenost prakse neophodna; isto tako izdaje, u slučaju potrebe, izmjene i dopune standarda koje je već utvrdilo;

9.9. osigurava ulazne podatke za Administrativno vijeće za izradu Nacrta strategije koja se podnosi Kongresu;

9.10. da odobri one dijelove dvogodišnjeg izvještaja o radu Saveza koje je sačinio Međunarodni biro a koji se tiču odgovornosti i funkcija Vijeća za poštansku operativu;

9.11. da donese odluku o kontaktima koje treba uspostaviti sa zemljama članicama i njihovim ovlaštenim operaterima u cilju obavljanja svojih funkcija;

9.12. da prouči probleme koji se tiču stručne nastave i obuke od interesa za zemlje članice i njihove ovlaštene operatere kao i za nove zemlje i zemlje u razvoju;

9.13. da preduzme potrebne korake u cilju proučavanja i objavljivanja iskustava i napretka određenih zemalja članica i njihovih ovlaštenih operatera na polju tehničke, operativne, ekonomske i stručne obuke od interesa za poštanske usluge;

9.14. da proučava trenutno stanje i potrebe poštanskih usluga u novim zemljama i zemljama u razvoju i da priprema odgovarajuće preporuke o načinima i sredstvima za poboljšanje poštanskih usluga u tim zemljama;

9.15. da preduzima, u dogovoru sa Administrativnim vijećem, odgovarajuće mjere u sferi tehničke saradnje sa svim zemljama članicama Saveza i njihovim ovlaštenim operaterima a posebno sa novim zemljama i zemljama u razvoju i njihovim ovlaštenim operaterima;

9.16. da ispituje sva ostala pitanja koja mu podnese član Vijeća za poštansku operativu, Administrativnog vijeća ili bilo koja zemlja članica ili ovlašteni operater;

9.17. da provjerava i razmatra izvještaje kao i preporuke Konsultativnog komiteta i da, kada je u pitanju interes Vijeća za poštansku operativu, proučava i komentira preporuke Konsultativnog komiteta koje se podnose Kongresu;

9.18. da odredi one svoje članove koji će biti u sastavu Konsultativnog komiteta.

10. Na osnovu Strategije Saveza koja je usvojena na Kongresu, a posebno dijela koji se odnosi na Strategiju stalnih tijela Saveza, Vijeće za poštansku operativu sačinjava, na svojoj prvoj sjednici nakon Kongresa, Nacrt osnovnog programa rada koji sadrži određeni broj taktika usmjerenih na realizaciju strategija. Ovaj Osnovni program rada, koji obuhvata ograničeni broj projekata o aktuelnim temama od zajedničkog interesa, revidira se svake godine, u zavisnosti od novih dešavanja i prioriteta.

11. Da bi se osigurala uspješna veza između rada ova dva tijela, Administrativno vijeće može odrediti predstavnike koji će prisustvovati sastancima Vijeća za poštansku operativu u svojstvu posmatrača.

12. Na njihov zahtjev, slijedeći posmatrači mogu učestvovati na plenarnim sjednicama i sastancima Komiteta Vijeća za poštansku operativu, ali bez prava glasa:

12.1. članovi Administrativnog vijeća;

12.2. članovi Konsultativnog komiteta;

12.3. međuvladine organizacije zainteresirane za rad Vijeća za poštansku operativu;

12.4. druge zemlje članice Saveza.

13. Iz logističkih razloga, Vijeće za poštansku operativu može da ograniči broj učesnika po posmatračkom mjestu. Ono takođe može da ograniči njihovo pravo da učestvuju u debatama.

14. Članovi Vijeća za poštansku operativu učestvuju aktivno u njegovom radu. Posmatračima se može, na njihov zahtjev, dozvoliti da sarađuju na preduzetim studijama, poštujući uvjete koje Vijeće može da utvrdi da bi osiguralo efikasnost svoga rada. Oni mogu takođe da budu pozvani da predsjedavaju radnim grupama i projektnim timovima, kada

njihovo znanje ili iskustvo to opravdavaju. Učešće posmatrača se obavlja bez dodatnih troškove za Savez.

15. U izuzetnim okolnostima, posmatrači mogu biti isključeni sa sastanka, ili sa dijela sastanka. Na isti način, može biti ograničeno njihovo pravo da dobijaju određene dokumente, kada povjerljivost teme sastanka ili dokumenta tako zahtijeva; odluku o ovakvom ograničenju, za svaki pojedinačan slučaj, može da donese svako nadležno tijelo u pitanju ili njegov predsjedavajući; ovakvi pojedinačni slučajevi se prijavljuju Administrativnom vijeću i Vijeću za poštansku operativu, ako se radi o pitanjima od posebnog interesa za ovo tijelo. Takođe, Administrativno vijeće može, ako procijeni da je neophodno, da naknadno razmotri ova ograničenja, konsultirajući se sa Vijećem za poštansku operativu, kada je to potrebno.

16. Predsjedavajući Konsultativnog komiteta predstavlja tu organizaciju na sastancima Vijeća za poštansku operativu kada se na dnevnom redu nalaze pitanja od interesa za Konsultativni komitet.

17. Vijeće za poštansku operativu može pozvati na svoje sastanke, ali bez prava glasa:

17.1. bilo koje međunarodno tijelo ili kvalificiranu osobu čiju saradnju želi;

17.2. bilo koju zemlju članicu koja ne pripada Vijeću za poštansku operativu;

17.3. bilo koju organizaciju ili poduzeće koje želi da konsultira u pogledu svojih aktivnosti.

Član V

(Izmijenjeni član 105.)

Informacije o aktivnostima Vijeća za poštansku operativu

1. Nakon svakog zasjedanja, Vijeće za poštansku operativu obavještava zemlje članice, njihove ovlaštene operatore, Uže saveze i članove Konsultativnog komiteta o svojim aktivnostima dostavljajući im inter alia, sažet izvještaj i svoje rezolucije i odluke.

2. Vijeće za poštansku operativu priprema za Administrativno vijeće godišnji izvještaj o svom radu.

3. Vijeće za poštansku operativu priprema za Kongres sveobuhvatan izvještaj o svom radu i dostavlja ga zemljama članicama, njihovim ovlaštenim operaterima i članovima Konsultativnog komiteta najkasnije dva mjeseca prije otvaranja Kongresa.

Član VI

(Izmijenjeni član 106.)

Sastav, funkcioniranje i sastanci Konsultativnog komiteta

1. Cilj Konsultativnog komiteta je da predstavlja interese šireg međunarodnog poštanskog sektora i da pruži okvir za uspješan dijalog između zainteresiranih strana. On obuhvata nevladine organizacije koje predstavljaju korisnike, davaoce usluga dostave, udruženja radnika, dobavljače roba i usluga za sektor poštanskih usluga i slične organizacije formirane od strane privatnih lica, kao i poduzeća koja su zainteresirana za podržavanje misije i ciljeva Saveza. Ove organizacije moraju biti registrirane unutar zemlje članice Saveza. Administrativno vijeće i Vijeće za poštansku operativu određuju svako svoje članove koji će zasjedati kao članovi Konsultativnog komiteta. Pored članova koje određuje Administrativno vijeće i Vijeće za poštansku operativu, o prijemu u članstvo Konsultativnog komiteta se odlučuje kroz postupak podnošenja zahtjeva za prijem i odobrenja, kojeg utvrđuje Administrativno vijeće, a koji se sprovodi u skladu sa članom 102. tačka 6.31.

2. Svaki član Konsultativnog komiteta određuje svog predstavnika.

3. Troškovi rada Konsultativnog komiteta se dijele između Saveza i članova Komiteta, onako kako odredi Administrativno vijeće.

4. Članovi Konsultativnog komiteta ne primaju nikakvu plaću ili naknadu.

5. Konsultativni komitet se reorganizira nakon svakog Kongresa, u skladu sa organizacionim okvirom kojeg utvrđuje Administrativno vijeće. Predsjedavajući Administrativnog vijeća predsjedava na organizacionom sastanku Konsultativnog komiteta, tokom kojeg se bira predsjedavajući tog Komiteta.

6. Konsultativni komitet određuje svoju unutrašnju organizaciju i utvrđuje svoja proceduralna pravila, imajući u vidu opće principe Saveza i uz rezervu odobrenja od strane Administrativnog vijeća, a nakon konsultiranja sa Vijećem za poštansku operativu.

7. Konsultativni komitet se sastaje dva puta godišnje. U principu, sastanci se održavaju u sjedištu Saveza u isto vrijeme kada i sastanci Administrativnog vijeća i Vijeća za poštansku operativu. Datum i mjesto održavanja svakog sastanka određuje predsjedavajući Konsultativnog komiteta u dogovoru sa predsjedavajućim Administrativnog vijeća, predsjedavajućim Vijeća za poštansku operativu i generalnim direktorom Međunarodnog biroa.

8. Konsultativni komitet utvrđuje svoj program u okviru sljedećih funkcija:

8.1. proučava dokumente i izvještaje Administrativnog vijeća i Vijeća za poštansku operativu; u izuzetnim okolnostima, može mu biti ograničeno pravo da dobija izvjesne dokumente, kada povjerljivost predmeta sastanka ili dokument to zahtijevaju; odluku o ovakvom ograničenju, za svaki pojedinačan slučaj, može da donese svaki nadležni organ ili njegov predsjedavajući; ovi pojedinačni slučajevi se prijavljuju Administrativnom vijeću i Vijeću za poštansku operativu, ako se radi o pitanjima od posebnog interesa za ovo tijelo. Takođe, Administrativno vijeće može ako procijeni da je neophodno, da naknadno razmotri ova ograničenja, konsultirajući se sa Vijećem za poštansku operativu, kada je to potrebno.

8.2. sprovodi studije i diskutira o pitanjima od značaja za članove Konsultativnog komiteta;

8.3. proučava pitanja koja se odnose na Sektor poštanskih usluga i podnosi izvještaje o takvim pitanjima;

8.4. pruža ulazne podatke za rad Administrativnog vijeća i Vijeća za poštansku operativu, što uključuje podnošenje izvještaja i preporuka, i davanje mišljenja na zahtjev ova dva Vijeća;

8.5. podnosi preporuke Kongresu, uz rezervu odobrenja od strane Administrativnog vijeća a kada je riječ o pitanjima od interesa za Vijeće za poštansku operativu, uz rezervu proučavanja i mišljenja tog Vijeća.

9. Predsjedavajući Administrativnog vijeća i predsjedavajući Vijeća za poštansku operativu zastupaju ta tijela na sastancima Konsultativnog komiteta kada se na dnevnom redu tih sastanaka nalaze pitanja od interesa za ta tijela.

10. U cilju osiguranja uspješne veze sa tijelima Saveza, Konsultativni komitet može da odredi predstavnike koji će učestvovati na sastancima Kongresa, Administrativnog vijeća i Vijeća za poštansku operativu, kao i sastancima njihovih komiteta, u svojstvu posmatrača, bez prava glasa.

11. Na njihov zahtjev, članovi Konsultativnog komiteta mogu prisustvovati plenarnim sjednicama i sastancima Komiteta Administrativnog vijeća i Vijeća za poštansku operativu u skladu sa članom 102.16 i 104.12. Oni takođe mogu učestvovati u radu projektnih timova i radnih grupa pod uvjetima propisanim u članu 102.18. i 104.14. Članovi Konsultativnog komiteta mogu prisustvovati na Kongresu kao posmatrači bez prava glasa.

12. Na njihov zahtjev, slijedeći posmatrači mogu prisustvovati sjednicama Konsultativnog komiteta, bez prava glasa:

12.1. članovi Vijeća za poštansku operativu i Administrativnog vijeća;

12.2. međuvladine organizacije zainteresirane za rad Konsultativnog komiteta;

12.3. Uži savezi;

12.4. Ostale zemlje članice Saveza.

13. Iz logističkih razloga, Konsultativni komitet može da ograniči broj učesnika po posmatračkom mjestu. On takođe može da ograniči njihovo pravo na diskusiju tokom rasprava.

14. U izuzetnim okolnostima, posmatrači mogu biti isključeni sa sastanka, ili sa dijela sastanka. Na isti način, može biti ograničeno njihovo pravo da dobijaju određene dokumente, kada povjerljivost teme sastanka ili dokumenta tako zahtijeva; odluku o ovakvom ograničenju, za svaki pojedinačan slučaj, može da donese svako nadležno tijelo u pitanju ili njegov predsjedavajući; ovakvi pojedinačni slučajevi se prijavljuju Administrativnom vijeću i Vijeću za poštansku operativu, ako se radi o pitanjima od posebnog interesa za ovo tijelo. Takođe, Administrativno vijeće može, ako procijeni da je neophodno, da naknadno razmotri ova ograničenja, konsultirajući se sa Vijećem za poštansku operativu, kada je to potrebno.

15. Međunarodni biro, pod nadležnošću generalnog direktora, predstavlja i Sekretarijat Konsultativnog komiteta.

Član VII

(Izmijenjeni član 107.)

Informacije o aktivnostima Konsultativnog komiteta

1. Nakon svake sjednice, Konsultativni komitet obavještava Administrativno vijeće i Vijeće za poštansku operativu o svojim aktivnostima, dostavljajući predsjedavajućim ova dva vijeća, inter alia, sažet izvještaj sa svojih sastanaka i svoje preporuke i mišljenja.

2. Konsultativni komitet podnosi Administrativnom vijeću izvještaj o godišnjem radu, a jedan primjerak istog dostavlja Vijeću za poštansku operativu. Taj izvještaj se uključuje u dokumentaciju Administrativnog vijeća koja se dostavlja zemljama članicama Saveza, njihovim ovlaštenim operaterima i Užim savezima, u skladu sa članom 103.

3. Konsultativni komitet sačinjava za Kongres sveobuhvatan izvještaj o svom radu i dostavlja ga zemljama članicama i njihovim ovlaštenim operaterima najkasnije dva mjeseca prije otvaranja Kongresa.

Član VIII

(Izmijenjeni član 110.)

Jezici koji se koriste u dokumentaciji u raspravama i službenoj korespondenciji

1. Za dokumentaciju Saveza koriste se francuski, engleski, arapski i španski jezik. Koriste se takođe njemački, kineski, portugalski i ruski jezik, pod uvjetom da se samo najznačajnija osnovna dokumentacija izrađuje na ovim jezicima. I drugi jezici se koriste, pod uvjetom da zemlje članice koje to traže snose sve nastale troškove.

2. Zemlja ili zemlje članice, koje traže neki drugi jezik koji nije zvanični jezik, čine jezičku grupu.

3. Međunarodni biro objavljuje dokumentaciju na zvaničnom jeziku i na jezicima pravilno konstituiranih jezičkih grupa, neposredno ili posredstvom regionalnih ureda ovih grupa, u skladu sa postupcima koji su dogovoreni sa Međunarodnim biroom. Objavljivanje na raznim jezicima vrši se u skladu sa uobičajenim standardom.

4. Dokumentacija koju neposredno objavljuje Međunarodni biro, dostavlja se, koliko je to moguće, istovremeno na različitim traženim jezicima.

5. Prepiska između zemalja članica ili njihovih ovlaštenih operatera i Međunarodnog biroa i između Međunarodnog biroa i trećih lica može se vršiti na svakom jeziku za koji Međunarodni biro raspolaže prevodilačkom službom.

6. Troškove prijevoda na bilo koji jezik, uključujući i one koji nastaju primjenom stava 5., snose jezičke grupe koje su tražile prijevod na taj jezik. Zemlje članice koje koriste službeni jezik plaćaju, u pogledu prijevoda neslužbenih dokumenata, paušalni doprinos, čiji je iznos po jedinici doprinosa jednak onom koji snose zemlje članice koje koriste drugi radni jezik Međunarodnog biroa. Svi drugi troškovi isporuke dokumenata padaju na teret Saveza. Gornji limit troškova koje snosi Savez za izradu dokumenata na njemačkom, kineskom, portugalskom i ruskom jeziku se utvrđuje Rezolucijom Kongresa.

7. Troškovi koje snosi jedna jezička grupa dijele se između članova te grupe srazmjerno njihovom doprinosu troškovima Saveza. Ovi troškovi mogu da se podijele između članova jezičke grupe prema nekom drugom sistemu, pod uvjetom da se zainteresirane zemlje članice o tome slože i da obavijeste Međunarodni biro o svojoj odluci preko predstavnika grupe.

8. Međunarodni biro će primijeniti svaku promjenu u izboru jezika koju zahtijeva zemlja članica u vremenskom roku koji ne može biti duži od dvije godine.

9. Za diskusije na sastancima tijela Saveza dozvoljeni su, francuski, engleski, španski i ruski jezik, primjenom sistema za prevodjenje – sa ili bez elektronske opreme – čiji se izbor stavlja na procjenu organizatora sastanka, nakon konsultiranja sa generalnim direktorom Međunarodnog biroa i zainteresiranim zemljama članicama.

10. Drugi jezici su takođe dozvoljeni za diskusije i sastanke navedene u stavu 9.

11. Delegacije koje koriste druge jezike osiguravaju simultano prevodjenje na jedan od jezika navedenih u stavu 9., bilo preko sistema navedenog u istom stavu, kada se mogu izvršiti potrebne tehničke izmjene, bilo preko posebnih prevodilaca.

12. Troškovi prevodilačkih usluga dijele se između zemalja članica koje koriste isti jezik srazmjerno njihovom doprinosu troškovima Saveza. Međutim, troškove montaže i održavanja tehničke opreme snosi Savez.

13. Zemlje članice i/ili njihovi ovlašteni operateri se mogu sporazumjeti o tome koji će se jezik koristiti za službenu prepisku u njihovim međusobnim odnosima. Ako takav sporazum ne postoji, koristit će se francuski jezik.

Član IX

(Izmijenjeni član 112.)

Dužnosti generalnog direktora

1. Generalni direktor organizira, upravlja i rukovodi Međunarodnim biroom, čiji je zakoniti predstavnik. On je ovlašten da klasificira radna mjesta od stepena G1 do D2 i da imenuje i unaprjeđuje funkcionere na te stepene. Kod imenovanja na stepene P1 do D2, on je dužan da uzme u obzir profesionalne kvalifikacije kandidata, koje su preporučile zemlje članice čiji su oni državljani, ili u kojima obavljaju svoje profesionalne aktivnosti, vodeći računa o pravičnoj geografskoj, kontinentalnoj i jezičkoj zastupljenosti. Radna mjesta stepena D2 treba koliko je moguće, da budu popunjena kandidatima koji potječu iz različitih regiona i iz regiona iz kojih ne potječu generalni direktor i zamenik generalnog direktora, vodeći računa o tome da je efikasnost Međunarodnog biroa najbitnija. U slučaju radnog mjesta za koje su potrebne posebne kvalifikacije, generalni direktor može da traži kandidata spolja. On takođe vodi računa, prilikom imenovanja

novog funkcionera, da u načelu osobe koje zauzimaju mjesta stepena D2, D1 i P5 potječu iz različitih zemalja članica Saveza. Prilikom unaprjeđenja funkcionera Međunarodnog biroa na stepene D2, D1 i P5, nije obavezan da primenjuje isti princip. Osim toga, u postupku odabira, zahtjevi pravične geografske i jezičke zastupljenosti dolaze poslije ocjene vrijednosti kandidata. Generalni direktor obavještava Administrativno vijeće jednom godišnje o imenovanjima i unaprjeđenjima u stepene P4 do D2.

2. Generalni direktor ima slijedeće dužnosti:

da djeluje kao depozitar Akata Saveza i kao posrednik u postupku pristupanja i prijema u Savez kao i postupku istupanja iz Saveza;

da obavještava o odlukama donesenim na Kongresu sve Vlade zemalja članica;

da obavještava sve zemlje članice i njihove ovlaštenim operatere o pravilnicima koje je donijelo ili revidiralo Vijeće za poštansku operativu;

da priprema Nacrt godišnjeg budžeta Saveza na što je moguće nižem nivou u skladu sa potrebama Saveza i blagovremeno ga podnosi Administrativnom vijeću na razmatranje; da obavijesti zemlje članice Saveza o budžetu nakon što ga je odobrilo Administrativno vijeće i da izvršava isti;

da izvršava određene aktivnosti koje zahtijevaju tijela Saveza kao i one aktivnosti koje su mu određene Aktima;

da preduzima radnje u cilju postizanja ciljeva koje su odredila tijela Saveza, u okviru utvrđenih politika i raspoloživih sredstava;

da podnosi sugestije i prijedloge Administrativnom vijeću i Vijeću za poštansku operativu;

da, nakon završetka Kongresa, podnosi prijedloge Vijeću za poštansku operativu koji se tiču izmjena Pravilnika koje su potrebne kao rezultat odluka Kongresa, u skladu sa Proceduralnim pravilima Vijeća za poštansku operativu;

da priprema, za Administrativno vijeće i na osnovu direktiva izdatih od strane Vijeća, Nacrt strategije za podnošenje Kongresu;

da priprema, za odobrenje Administrativnog vijeća, četvorogodišnji izvještaj o rezultatima zemalja članica u pogledu strategije Saveza koju je odobrio prethodni Kongres, koji će se podnijeti na slijedećem Kongresu;

da osigurava predstavljanje Saveza;

da djeluje kao posrednik u odnosima između:

- UPU-a i Užih saveza;

- UPU-a i Ujedinjenih nacija;

- UPU-a i međunarodnih organizacija čije aktivnosti su od interesa za Savez;

- UPU-a i međunarodnih organizacija ili udruženja ili poduzeća koja tijela Saveza žele da konsultiraju ili da pridruže svom radu;

da vrši dužnosti generalnog sekretara tijela Saveza i da u tom svojstvu i vodeći računa o posebnim odredbama Općeg pravilnika nadgleda:

- pripremu i organizaciju rada tijela Saveza;

- pripremu, proizvodnju i distribuciju dokumenata, izvještaja i zapisnika;

- rad Sekretarijata na sastancima tijela Saveza;

da prisustvuje sastancima tijela Saveza i da učestvuje u diskusijama bez prava glasa, uz mogućnost da ga neko drugi zastupa.

Član X

(Izmijenjeni član 114.)

Sekretarijat tijela Saveza (Ustav 14, 15, 17, 18)

Međunarodni biro obavlja poslove sekretarijata tijela Saveza, a za njegov rad odgovara generalni direktor. Sekretarijat dostavlja sva objavljena dokumenta sa svakog zasjedanja zemljama članicama tijela i njihovim ovlaštenim operaterima, zemljama članicama i njihovim ovlaštenim operaterima, koje, iako nisu članice tog tijela, saraduju na preduzetim studijama, zatim Užim savezima i drugim zemljama članicama i njihovim ovlaštenim operaterima koji to traže.

Član XI

(Izmijenjeni član 116.)

Informacije. Mišljenja. Zahtjevi za tumačenjem i izmjenom Akata. Ankete. Uloga u poravnavanju računa (Ustav 20; Opći pravilnik 124, 125, 126)

1. Međunarodni biro je stalno na raspolaganju Administrativnom vijeću i Vijeću za poštansku operativu, kao i zemljama članicama i njihovim ovlaštenim operaterima u pogledu pružanja svih potrebnih informacija o pitanjima koja se odnose na uslugu.

2. Posebno, Međunarodni biro će prikupljati, usklađivati, objavljivati i distribuirati sve vrste informacija od značaja za međunarodnu poštansku uslugu, davati mišljenja, na zahtjev svih zainteresiranih strana, o spornim pitanjima, djelovati po zahtjevima za tumačenje i izmjenju Akata Saveza i generalno sprovoditi sve studije i obavljati poslove redakcijskog i dokumentarnog karaktera koje mu navedena Akta nalažu ili koji se mogu od njega tražiti u interesu Saveza.

3. Isto tako, sprovodi ankete koje traže zemlje članice i njihovi ovlašteni operateri da bi pribavio mišljenje drugih zemalja članica i njihovih ovlaštenih operatera o nekom određenom pitanju. Ishod ankete nema karakter glasanja i formalno je neobavezujući.

4. On može da djeluje kao kuća za kliring u pogledu poravnavanja svih računa koji se odnose na poštansku uslugu.

Član XII

(Izmijenjeni član 118.)

Obrasci koje dostavlja Međunarodni biro (Ustav 20)

Međunarodni biro je odgovoran da organizira izradu međunarodnih kupona za odgovor i da ih dostavi, po cijeni koštanja, zemljama članicama ili njihovim ovlaštenim operaterima koji su ih naručili.

Član XIII

(Izmijenjeni član 119.)

Akta Užih saveza i posebni sporazumi (Ustav 8)

1. Uredi Užih saveza ili ako to nije slučaj, jedna od strana ugovornica, dostavljaju Međunarodnom birou po dva primjerka Akata Užih saveza i Posebnih sporazuma zaključenih u skladu sa članom 8. Ustava.

2. Međunarodni biro vodi računa da Akta Užih saveza i Posebni sporazumi ne uključuju uvjete koje su manje povoljni za korisnike od onih koji su predviđeni u Aktima Saveza i obavještava zemlje članice i njihove ovlaštene operatere o postojanju takvih Saveza i Sporazuma. Međunarodni biro ukazuje Administrativnom vijeću na svaku nepravilnost utvrđenu primjenom ove odredbe.

Član XIV

(Izmijenjeni član 121.)

Dvogodišnji izvještaj o radu Saveza (Ustav 20; Opći pravilnik 102.6.17)

Međunarodni biro sačinjava dvogodišnji izvještaj o radu Saveza, koji se, nakon odobrenja Administrativnog vijeća, dostavlja zemljama članicama i njihovim ovlaštenim operaterima, Užim savezima i Ujedinjenim nacijama.

Član XV

(Izmijenjeni član 122.)

Postupak za podnošenje prijedloga Kongresu (Ustav 29)

1. Uz rezervu izuzetaka utvrđenih u stavu 2. i 5., slijedeći postupak se primjenjuje za podnošenje svih vrsta prijedloga Kongresu od strane zemalja članica:

a. Prihvataju se prijedlozi koji stignu Međunarodnom birou najkasnije šest mjeseci prije datuma utvrđenog za Kongres;

b. Neće se prihvatiti prijedlozi u formi nacrtu tokom perioda od šest mjeseci prije datuma utvrđenog za Kongres;

c. Suštinski prijedlozi, koji stignu Međunarodnom birou u periodu između šest i četiri mjeseca pre datuma utvrđenog za Kongres, primaju se samo ako ih podrže najmanje dvije zemlje članice;

d. Suštinski prijedlozi, koji stignu Međunarodnom birou u periodu između četiri i dva mjeseca prije datuma utvrđenog za Kongres, primaju se samo ako ih podrži najmanje osam zemalja članica; prijedlozi koji stignu nakon tog vremena više se ne prihvataju;

e. Izjave o podržavanju prijedloga moraju stići Međunarodnom birou u istom roku u kome i prijedlozi na koje se odnose.

2. Prijedlozi koji se odnose na Ustav ili Opći pravilnik moraju se dostaviti Međunarodnom birou najmanje šest mjeseci prije otvaranja Kongresa; prijedlozi koji stignu nakon ovog datuma, ali prije otvaranja Kongresa, mogu se razmatrati samo ako Kongres tako odluči dvotrećinskom većinom zemalja zastupljenih na Kongresu i ako su ispoštovani uvjeti predviđeni u stavu 1.

3. Svaki prijedlog mora, po pravilu, imati samo jedan cilj i sadržavati samo izmjene koje taj cilj opravdava. Slično tome, svaki prijedlog koji može dovesti do većih troškova po Savez, mora da sadrži i naznaku finansijskog utjecaja koju priprema zemlja članica koja podnosi prijedlog, zajedno sa Međunarodnim biroom, tako da mogu da se utvrde finansijska sredstva koja su potrebna za implementaciju takvog prijedloga.

4. Nacrti prijedloga treba da sadrže naslov "Nacrt prijedloga" one države članice koja ih podnosi i Međunarodni biro ih objavljuje pod brojem iza kojeg se nalazi slovo R. Prijedlozi koji ne nose ovu oznaku, ali koji se, po mišljenju Međunarodnog biroa, bave samo nacrtom, objavljuju se uz odgovarajuću naznaku; Međunarodni biro tada sačinjava spisak ovih predloga za Kongres.

5. Postupak utvrđen u stavu 1. i 4. ne primjenjuje se na prijedloge koji se tiču Proceduralnih pravila Kongresa, niti izmjena i dopuna već podnijetih prijedloga.

Član XVI

(Izmijenjeni član 123.)

Postupak za podnošenje prijedloga Vijeću za poštansku operativu u vezi pripreme novih Pravilnika saglasno odlukama koje je donio Kongres

1. Pravilnike Svjetske poštanske konvencije i Sporazuma o poštanskim finansijskim uslugama donosi Vijeće za poštansku operativu, saglasno odlukama koje je donio Kongres.

2. Prijedlozi koji su posljedica predloženih izmjena i dopuna Konvencije ili Sporazuma o poštanskim finansijskim uslugama moraju biti podnijeti Međunarodnom birou istovremeno kada se Kongresu podnose prijedlozi na koje se ovi prvi odnose. Prijedloge može podnijeti jedna zemlja članica Svjetskog poštanskog saveza, bez podrške drugih zemalja članica. Takve prijedloge treba distribuirati svim zemljama članicama, najkasnije mjesec dana prije Kongresa.

3. Ostali prijedlozi koji se odnose na Pravilnike koje treba da razmatra Vijeće za poštansku operativu kako bi, tokom šest

mjeseci nakon Kongresa, pripremila nove pravilnike, moraju biti podnijeti Međunarodnom birou najmanje dva mjeseca prije Kongresa.

4. Prijedlozi koji se odnose na izmjene Pravilnika na osnovu odluka Kongresa, a koje su podnijele zemlje članice, moraju stići u Međunarodni biro najkasnije dva mjeseca prije početka rada Vijeća za poštansku operativu. Ove prijedloge treba dostaviti svim zemljama članicama i njihovim ovlaštenim operaterima, najkasnije mjesec dana prije početka rada Vijeća za poštansku operativu.

Član XVII

(Izmijenjeni član 124.)

Postupak za podnošenje prijedloga između dva Kongresa (Ustav 29; Opći Pravilnik 116)

1. Da bi se uzeo u razmatranje, svaki prijedlog koji se odnosi na Konvenciju ili Sporazume, koji je podnijela neka zemlja članica između dva Kongresa, mora imati podršku najmanje dvije druge zemlje članice. Ovi prijedlozi se ne uzimaju u postupak ako Međunarodni biro u isto vrijeme ne dobije potreban broj izjava o podržavanju.

2. Ovi prijedlozi se upućuju drugim zemljama članicama posredstvom Međunarodnog biroa.

3. Za prijedloge koji se odnose na Pravilnike ne traži se podrška, ali ih Vijeće za poštansku operativu razmatra samo ako ocjeni da je to hitno potrebno.

Član XVIII

(Izmijenjeni član 125.)

Razmatranje prijedloga između dva Kongresa

1. Na svaki prijedlog koji se odnosi na Konvenciju, Sporazume i njihove Završne protokole primjenjuje se slijedeći postupak: kada zemlja članica pošalje prijedlog Međunarodnom birou, Međunarodni biro prosljeđuje ovaj prijedlog na razmatranje svim zemljama članicama. Njima se ostavlja rok od dva mjeseca da razmotre prijedlog i da Međunarodnom birou dostave svoje primjedbe, ako ih ima. Izmjene nisu dozvoljene. Po isteku roka od dva mjeseca, Međunarodni biro prosljeđuje zemljama članicama sve komentare koja je prikupio i poziva sve zemlje članice koje imaju pravo glasa, da se izjasne za prijedlog ili protiv njega. Za zemlje članice koje se ne izjasne u roku od dva mjeseca, smatra se da su se uzdržale. Pomenuti rokovi računaju se od datuma objave cirkulara Međunarodnog biroa.

2. Vijeće za poštansku operativu se bavi prijedlozima za izmjene Pravilnika.

3. Ako se prijedlog odnosi na neki Sporazum ili njegov Završni protokol, samo zemlje članice koje su ugovorne strane u takvom Sporazumu mogu uzeti učešća u postupku navedenom u stavu 1.

Član XIX

(Izmijenjeni član 126.)

Obavještenja o odlukama usvojenim između dva Kongresa

1. Izmjene unijete u Konvenciju, sporazume i završne protokole ovih Akata potvrđuje generalni direktor Međunarodnog biroa obavještanjem Vlada zemalja članica.

2. Izmjene koje Vijeće za poštansku operativu unese u Pravilnike i njihove Završne protokole Međunarodni biro saopćava zemljama članicama i njihovim ovlaštenim operaterima. Isti postupak se primjenjuje i na tumačenja predviđena u članu 35.3.2. Konvencije i u odgovarajućim odredbama Sporazuma.

Član XX

(Izmijenjeni član 128.)

Utvrđivanje i reguliranje izdataka Saveza (Ustav 21)

1. Uz rezervu stava 2. do 6., godišnji izdaci koji se odnose na rad tijela Saveza ne smiju preći niže navedene iznose za 2009. i naredne godine: 37.000.000 švajcarskih franaka za godine 2009. i 2010. i 37.235.000 švajcarskih franaka za godine 2011. i 2012. Osnovna granica za 2012. godinu važit će i za kasnije godine, u slučaju odlaganja Kongresa zakazanog za 2012. godinu.

2. Troškovi sazivanja slijedećeg Kongresa (putni troškovi Sekretarijata, troškovi prijevoza, troškovi montaže uređaja za simultano prijevođenje, troškovi izrade dokumentacije za vrijeme Kongresa, itd.) ne smiju preći iznos od 2.900.000 švajcarskih franaka.

3. Administrativno vijeće je ovlašteno da prekorači iznose utvrđene u stavu 1. i 2. uzimajući u obzir povećanja skala plaća, doprinosa na ime penzija ili naknada, uključujući tu i naknade za radna mesta, koje su odobrile Ujedinjene nacije radi primjene na njihovo osoblje na radu u Ženevi.

4. Administrativno vijeće je takođe ovlašteno da svake godine prilagođava iznose za druge izdatke, osim izdataka za osoblje, u zavisnosti od kretanja indeksa potrošačke korpe u Švajcarskoj.

5. Bez obzira na stav 1., Administrativno vijeće može, a u slučaju hitne potrebe i generalni direktor, odobriti prekoračenje utvrđenih granica izdataka, radi plaćanja važnih i nepredviđenih opravki zgrade Međunarodnog biroa, pod uvjetom da taj iznos ne prelazi 125.000 švajcarskih franaka godišnje.

6. Ukoliko se sredstva predviđena u stavu 1. i 2. pokažu nedovoljnim za osiguravanje dobrog funkcioniranja Saveza, ove granice mogu biti prekoračene samo uz odobrenje većine zemalja članica Saveza. Svaka konsultacija mora da sadrži potpuni izveštaj o činjenicama koje opravdavaju takav zahtjev.

7. Zemlje koje pristupaju Savezu ili kojima je odobren status članica Saveza, kao i one koje istupaju iz Saveza, moraju da podmire svoj doprinos za cijelu godinu u toku koje njihov prijem ili napuštanje stupa na snagu.

8. Zemlje članice plaćaju unaprijed svoj doprinos za godišnje izdatke Saveza na osnovu budžeta koji utvrdi Administrativno vijeće. Ovi doprinosi treba da budu uplaćeni najkasnije prvog dana finansijske godine na koju se budžet odnosi. Posle tog roka, na dugovane iznose plaća se kamata u korist Saveza, po stopi od 6% godišnje, počevši od četvrtog mjeseca.

9. Ako su stara dugovanja obaveznih doprinosa jedne zemlje članice Savezu, bez kamata, jednaka ili veća od sume doprinosa te zemlje članice za dvije prethodne finansijske godine, ova zemlja članica može neopozivo prenijeti Savezu cijeli iznos ili dio svojih potraživanja od drugih zemalja članica, prema postupku koji utvrdi Administrativno vijeće. Uvjeti prijenosa potraživanja se utvrđuju na osnovu aranžmana koji se utvrde između zemlje članice, njenih dužnika/povjerilaca i Saveza.

10. Zemlje članice koje iz pravnih ili drugih razloga nisu u mogućnosti da izvrše takav prijenos potraživanja, obavezuju se da zaključče amortizacioni plan svojih starih dugovanja.

11. Osim u izuzetnim okolnostima, plaćanje obaveznih starih dugovanja doprinosa Savezu ne može da traje duže od deset godina.

12. U izuzetnim slučajevima, Administrativno vijeće može da oslobodi neku zemlju članicu čitave ili dijela kamate koju duguje, ako ta zemlja isplati u potpunosti glavnice svojih starih dugovanja.

13. Zemlja članica se takođe može, u okviru amortizacionog plana starih dugovanja koji je odobrilo Administrativno vijeće, osloboditi čitave ili dijela akumulirane kamate ili kamate u toku; ovo oslobađanje je ipak uvjetovano

potpunim i urednim izvršenjem amortizacionog plana u dogovorenom roku, najduže za deset godina.

14. Da bi se prebrodio nedostatak sredstava u blagajni Saveza, obrazuje se Rezervni fond, čiju visinu utvrđuje Administrativno vijeće. Ovaj fond se popunjava, na prvom mjestu, budžetskim viškovima. On može služiti i za balans budžeta ili za smanjivanje iznosa doprinosa zemalja članica.

15. U slučaju privremenog nedostataka sredstava u blagajni, Vlada Švajcarske konfederacije daje potrebne kratkoročne avanse, pod uvjetima koji će se sporazumno utvrditi. Ta Vlada, bez naknade, nadzire da se računovodstvo i knjigovodstvo Međunarodnog biroa, obavlja u granicama sredstava koje je utvrdio Kongres.

16. Odredbe iz stava 9., 10., 11., 12. i 13. se analogno primjenjuju i na troškove prevođenja za koje Međunarodni biro ispostavi račun zemljama članicama koje pripadaju jezičkim grupama.

Član XXI

(Izmijenjeni član 130.)

Razredi doprinosa (Ustav 21; Opći pravilnik 115, 128)

1. Zemlje članice doprinose pokrivanju troškova Saveza u skladu sa razredima doprinosa kojima pripadaju. Ti razredi su slijedeći:

Razred od 50 jedinica

Razred od 45 jedinica

Razred od 40 jedinica

Razred od 35 jedinica

Razred od 30 jedinica

Razred od 25 jedinica

Razred od 20 jedinica

Razred od 15 jedinica

Razred od 10 jedinica

Razred od 5 jedinica

Razred od 3 jedinice

Razred od 1 jedinice

Razred od 0,5 jedinica je rezerviran za najmanje razvijene zemlje koje su navedene u listi Ujedinjenih nacija i za druge zemlje koje odredi Administrativno vijeće.

2. Bez obzira na razrede doprinosa, navedene u stavu 1., svaka zemlja članica može izabrati da doprinosi u većem broju jedinica doprinosa od onog koji odgovara razredu doprinosa kome ona pripada, a na minimalni vremenski period koji je jednak periodu između dva Kongresa. Obavještenje o promjeni se dostavlja najkasnije na Kongresu. Po isteku perioda između dva Kongresa, zemlja članica se automatski vraća svom prvobitnom broju jedinica doprinosa, osim ukoliko ne odluči da održi svoj doprinos na većem broju jedinica. Uplata dodatnih doprinosa će shodno tome, povećati rashode.

3. Zemlje članice će biti uključene u jedan od navedenih razreda doprinosa u trenutku njihovog prijema ili pristupanja Savezu, na osnovu postupka predviđenog u članu 21. stav 4. Ustava.

4. Zemlje članice mogu naknadno da budu svrstane u niži razred doprinosa, pod uvjetom da pošalju zahtjev za promjenom Međunarodnom birou najkasnije dva mjeseca prije otvaranja Kongresa. Kongres daje neobavezujuće mišljenje o tom zahtjevu za promjenom razreda doprinosa. Zemlja je slobodna da odluči da li će slijediti mišljenje Kongresa. Konačna odluka zemlje članice se šalje Sekretarijatu Međunarodnog biroa, prije završetka Kongresa. Ovaj zahtjev za promjenom, stupa na snagu kada i finansijske odredbe koje Kongres donese. Zemlje članice koje nisu saopćile svoju želju da promijene razred doprinosa u propisanom roku, ostaju u razredu doprinosa kome su pripadale do tada.

5. Zemlje članice ne mogu zahtijevati da budu razvrstane u niži razred za više od jednog razreda odjedanput.

6. Međutim, u izuzetnim okolnostima, kao što su prirodne katastrofe, kada je neophodna međunarodna pomoć, Administrativno vijeće može odobriti privremeni prijelazak za jedan niži razred doprinosa, samo jednom između dva Kongresa, na zahtjev zemlje članice, ako pomenuta zemlje utvrdi da više ne može da zadrži razred doprinosa koji je prvobitno izabrala. Pod istim okolnostima Administrativno vijeće može odobriti i privremeni prelazak u niži razred zemalja članica koje ne pripadaju kategoriji najmanje razvijenih zemalja i koje su već razvrstane u razred od jedne jedinice, tako što će ih razvrstati u razred od 0,5 jedinica.

7. Primjenom stava 6. Administrativno vijeće može odobriti privremeno razvrstavanje u niži razred doprinosa najviše za period od dvije godine, ili do idućeg Kongresa, ako se on održava prije kraja tog perioda. Po isteku utvrđenog perioda, zemlja o kojoj se radi automatski se ponovo vraća u svoj prvobitni razred doprinosa.

8. Protivno stavu 4. i 5., za prelazak u viši razred doprinosa ne postoje nikakva ograničenja.

Član XXII

(Izmijenjeni član 131.)

Plaćanje isporuka Međunarodnog biroa (Opći pravilnik 118)

Isporuke koje Međunarodni biro vrši zemljama članicama i njihovim ovlaštenim operaterima uz naknadu, moraju se platiti u što je moguće kraćem roku, a najkasnije za šest mjeseci računajući od prvog dana u mjesecu koji dolazi poslije mjeseca u kome je Međunarodni biro poslao račun. Po isteku tog roka, na dugovane iznose zaračunava se kamata u korist Saveza u iznosu od 5% godišnje, a računajući od dana isteka navedenog roka.

Član XXIII

(Izmijenjeni član 132.)

Postupak arbitraže (Ustav 32)

1. U slučaju spora koji treba riješiti arbitražnom presudom, svaka od zemalja članica u sporu bira jednu zemlju članicu koja nije neposredno uključena u spor. Kada više zemalja članica vode zajednički spor, one se, u pogledu primjene ove odredbe, smatraju kao jedna zemlja članica.

2. Kada jedna zemlja članica u sporu ne postupi po prijedlogu o arbitraži u roku od šest mjeseci nakon datuma njegovog slanja, Međunarodni biro, ako se to od njega bude zahtijevalo, zahtjev će zatražiti od zemlje članice koja to nije učinila da odredi arbitra, ili će ga sam odrediti po službenoj dužnosti.

3. Strane u sporu se mogu sporazumjeti da odrede samo jednog arbitra a to može biti Međunarodni biro.

4. Odluke arbitara se donose većinom glasova.

5. U slučaju jednakog broja glasova, da bi se spor riješio, arbitri biraju drugu zemlju članicu koja isto tako nije uključena u spor. Ako se ne postigne saglasnost u izboru, tu zemlju članicu određuje Međunarodni biro, između zemalja članica koje arbitri nisu predložili.

6. Ako je riječ o sporu koji se odnosi na jedan od Sporazuma, arbitri se mogu odrediti samo između zemalja članica koje su ugovorne strane tog Sporazuma.

7. Ako spor treba da se riješi arbitražom između ovlaštenih operatera, operateri koji su u pitanju će zatražiti od svojih zemalja članica da postupaju u skladu sa procedurom koja je propisana stavu 1. do 6.

Član XXIV

(Izmijenjeni član 135.)

Izmjene, stupanje na snagu i trajanje Općeg pravilnika

Izmjene i dopune koje je usvojio Kongres su predmet dodatnog protokola i, osim ako Kongres ne odluči drugačije, stupaju na snagu u isto vrijeme kada i ostali Akti revidirani na istom Kongresu.

Opći pravilnik stupa na snagu 1. januara 2006. godine i ostaje na snazi na neodređeni vremenski period.

Član XXV

Pristupanje Dodatnom protokolu

Zemlje članice koje nisu potpisale postojeći Protokol mogu da pristupe istom u bilo koje vrijeme. Odgovarajući instrumenti pristupanja se polažu kod generalnog direktora Međunarodnog biroa, koji o tome obavještava vlade zemalja članica.

Član XXVI

Stupanje na snagu i trajanje Dodatnog protokola Općem pravilniku

Ovaj Dodatni protokol stupa na snagu 1. januara 2010. godine i ostaje na snazi neodređeni vremenski period.

U potvrdu čega su opunomoćenci vlada zemalja sačinili ovaj Dodatni protokol, koji ima istu snagu i validnost kao da su njegove odredbe unesene u tekst Općeg pravilnika i potpisali su ga u jednom originalnom primjerku koji se deponuje kod generalnog direktora Međunarodnog biroa. Međunarodni biro Svjetskog poštanskog saveza dostavlja po jedan primjerak istog svakoj strani.

Sačinjeno u Ženevi, 12. augusta 2008. godine.

Svjetska poštanska Konvencija

Dolje potpisani, opunomoćenci vlada zemalja članica Saveza, imajući u vidu član 22.3 Ustava Svjetskog poštanskog saveza, zaključenog u Beču 10. jula 1964. godine, donijeli su sporazumno i pod rezervom člana 25.4 Ustava, u ovoj Konvenciji, pravila koja se primjenjuju na međunarodnu poštansku službu.

PRVI DIO

Zajednička pravila koja se primjenjuju na međunarodnu poštansku službu

Uvodno poglavlje

Opće odredbe

Član 1.

Definicije

1. Za potrebe Svjetske poštanske Konvencije, slijedeći termini imaju niže definirana značenja:

1.1. **paketi: pošiljka koja se prijevozi pod uvjetima ove Konvencije i Pravilnika o poštanskim paketima;**

1.2. zatvoreni zaključak: vreća sa nazivnicom ili skup vreća ili drugih posuda sa ili bez olovne blombe, koje sadrže poštanske pošiljke;

1.3. pogrešno usmjereni zaključci: zaključci (posude) primljeni u izmjeničnoj pošti različitoj od one koja je naznačena na vrećnoj nazivnici.

1.4. pogrešno usmjerene pošiljke: pošiljke primljene u izmjeničnoj pošti a glase za izmjeničnu poštu u nekoj drugoj zemlji članici;

1.5. poštanska pošiljka: opći termin koji se odnosi na sve pošiljke koje se otpremaju poštom (pismonosne pošiljke, paketi, novčane uputnice, itd);

1.6. tranzitni troškovi: nadoknada za usluge koje je prijevoznik obavio u tranzitnoj zemlji (ovlašteni operater, druga služba ili kombinacija ove dvije) u pogledu suvozemnog, pomorskog i/ili zračnog tranzita pošiljaka;

1.7. terminalni troškovi: nadoknada koju ovlašteni operater zemlje porijekla plaća ovlaštenom operateru zemlje odredišta na ime troškova nastalih u odredišnoj zemlji u vezi sa primljenim pismonosnim pošiljkama;

1.8. ovlaštenu operater: bilo koji vladin ili ne-vladin entitet koji je službeno ovlašten od strane zemlje članice da obavlja poštanske usluge i da ispunjava obaveze koje proizilaze iz Akata Saveza na svojoj teritoriji;

1.9. mali paket: pošiljka koja se prenosi pod uvjetima ove Konvencije i Pravilnika o pismonosnim pošiljkama;

1.10. terminalna površinska naknada (dio poštarine koja se plaća za suvozemni prijevoz u dolazu): naknada koju ovlaštenu operater zemlje porijekla plaća ovlaštenom operateru zemlje odredišta na ime troškova nastalih u odredišnoj zemlji u vezi sa primljenim paketskim pošiljkama;

1.11. tranzitna površinska naknada (dio poštarine koja se plaća za suvozemni tranzit): naknada za usluge koje je prijevoznik obavio u tranzitnoj zemlji (ovlaštenu operater, druga služba ili kombinacija ove dvije) u pogledu suvozemnog i/ili zračnog tranzita paketa preko teritorije te zemlje;

1.12. dio poštarine za pomorski prijevoz: naknada za usluge koje je obavio prijevoznik (ovlaštenu operater, druga služba ili kombinacija ove dvije) koji učestvuje u pomorskom prijevozu paketa;

1.13. univerzalna poštanska usluga: neprekidno pružanje kvalitetnih osnovnih poštanskih usluga na cijeloj teritoriji zemlje članice, svim korisnicima, po pristupačnim cijenama;

1.14. otvoreni tranzit: otvoreni tranzit preko posredujuće zemlje, pošiljaka čiji broj ili masa ne opravdavaju sačinjavanje zatvorenih zaključaka za odredišnu zemlju.

Član 2.

Imenovanje jednog ili više entiteta koji su odgovorni za ispunjavanje obaveza koje proizilaze iz pristupanja ovoj Konvenciji

1. Zemlje članice će obavijestiti Međunarodni biro, u roku od 6 mjeseci od završetka Kongresa o nazivu i adresi vladinog tijela zaduženog za nadzor po poštanskim pitanjima. U roku od šest mjeseci od završetka Kongresa, zemlje članice će također dostaviti međunarodnom birou naziv i adresu jednog ili više operatera službeno ovlaštenih da obavljaju poštanske usluge na svojoj teritoriji i da ispunjavaju obaveze koje proizilaze iz akata Saveza. O svim promjenama kod vladinih tijela i službeno ovlaštenih operatera do kojih dođe u periodu između dva Kongresa, Međunarodni biro mora biti obaviješten što je prije moguće.

Član 3.

Univerzalna poštanska usluga

1. U cilju jačanja jedinstvene poštanske teritorije Saveza, zemlje članice će osigurati da svi korisnici/klijenti uživaju pravo na univerzalnu poštansku uslugu koja se sastoji u ponudi kvalitetnih osnovnih usluga a obavlja se neprekidno na cijeloj teritoriji, po prihvatljivim cijenama.

2. U tom cilju, zemlje članice će utvrditi, u okviru svog nacionalnog poštanskog zakonodavstva ili pomoću drugih uobičajenih sredstava, obim poštanskih usluga koje se nude kao i uvjete u pogledu kvaliteta i pristupačnih cijena, vodeći računa istovremeno o potrebama stanovništva i o svojim nacionalnim interesima.

3. Zemlje članice će osigurati da operateri odgovorni za obavljanje univerzalne poštanske usluge poštuju uvjete ponude poštanskih usluga i ispunjavaju standarde kvaliteta.

4. Zemlje članice će osigurati da se pružanje univerzalne poštanske usluge obavlja na jednoj realnoj osnovi, čime se garantira njena održivost.

Član 4.

Sloboda tranzita

1. Načelo slobode tranzita je utvrđeno u članu 1. Ustava. Ono obavezuje svaku zemlju članicu da osigura da njeni ovlaštenu operateri uvijek otpremaju, najbržim vezama i

najsigurnijim sredstvima koje i sami koriste za svoje pošiljke, zatvorene zaključke i pismonosne pošiljke u otvorenom tranzitu koje su im predali neki drugi ovlaštenu operateri. Ovo načelo se također primjenjuje i na pogrešno usmjerene zaključke i pogrešno poslate pošiljke.

2. Zemlje članice koje ne učestvuju u razmjeni pisama koje sadrže infektivne supstance ili radiokativne materije imaju mogućnost da ne primaju takve pošiljke u otvorenom tranzitu preko svoje teritorije. Isto se primjenjuje za pismonosne pošiljke osim pisama, dopisnica ili sekograma. To također važi za štampane stvari, časopise, magazine, male pakete i M vreće čiji sadržaj ne zadovoljava zakonske odredbe koje propisuju uvjete njihovog objavljivanja ili prometa u tranzitnoj zemlji.

3. Sloboda tranzita poštanskih paketa koji se otpremaju suvozemnim ili zračnim putem je ograničena na teritoriju zemalja koje učestvuju u pružanju ove usluge.

4. Sloboda tranzita zrakoplovnih paketa je zagarantirana na čitavoj teritoriji Saveza. Ipak, zemlje članice koje ne obavljaju uslugu poštanskih paketa nisu obavezne da otpremaju zrakoplovne pakete suvozemnim putem.

5. Ako jedna zemlja članica ne poštuje odredbe koje se tiču slobode tranzita, ostale zemlje članice mogu obustaviti poštanski saobraćaj sa tom zemljom.

Član 5.

Vlasništvo nad poštanskim pošiljkama. Povlačenje iz pošte. Izmjena ili ispravka adrese. Nadoslanje. Povrat neuručive pošiljke pošiljaocu

1. Poštanska pošiljka ostaje u vlasništvu pošiljaoca sve dok ne bude isporučena ovlaštenom primaocu, osim ako pošiljka nije zaplijenjena u skladu sa zakonodavstvom zemlje porijekla ili odredišta ili u slučaju primjene člana 15.2.1.1 ili 15.3 u skladu sa zakonodavstvom zemlje tranzita.

2. Pošiljalac poštanske pošiljke, istu može povući sa pošte ili izmijeniti ili ispraviti adresu. Poštarina i drugi uvjeti su propisani Pravilnikom.

3. Zemlje članice će osigurati da njihovi ovlaštenu operateri vrše nadoslanje poštanskih pošiljaka ako je primalac promijenio adresu i da vraćaju neuručive pošiljke pošiljaocu. Poštarina i drugi uvjeti su propisani Pravilnikom.

Član 6.

Poštarine

1. Poštarine za različite međunarodne poštanske usluge kao i za posebne usluge će utvrditi zemlje članice ili njihovi ovlaštenu operateri, u zavisnosti od njihovog unutrašnjeg zakonodavstva, a u skladu sa načelima utvrđenim u Konvenciji i njenim Pravilnicima. Poštarine će u načelu biti povezane sa troškovima pružanja tih usluga.

2. Zemlja članica porijekla ili njen ovlaštenu operater, u zavisnosti od njenog unutrašnjeg zakonodavstva, utvrđuje poštarinu za prijevoz poštanskih pismonosnih pošiljaka i poštanskih paketa. Poštarina treba da pokrije trošak dostave na adresu primaoca pod uvjetom da se usluga dostave za sporne pošiljke pruža u zemlji odredišta.

3. Naplaćene poštarine, uključujući i one koje su naznačene u okvirne svrhe (indikativno) u Aktima Saveza, moraju u najmanjoj mjeri biti jednake onima koje se naplaćuju za pošiljke u unutrašnjem saobraćaju sa istim karakteristikama (kategorija, količina, vrijeme prerade, itd.).

4. Zemlje članice ili njihovi ovlaštenu operateri, u zavisnosti od njihovog unutrašnjeg zakonodavstva, imaju pravo da prekorače gornje limite bilo koje poštarine indikativno navedene u Aktima.

5. Ispod najniže granice poštarine, utvrđene pod 3., zemlje članice ili njihovi ovlaštenu operateri mogu odobriti snižene poštarine na osnovu svog unutrašnjeg zakonodavstva, za

pismonosne pošiljke i poštanske pakete koji su predati na otpremu na teritoriji te zemlje članice. One mogu, na primjer, da odobre povlaštene tarife velikim korisnicima pošte.

6. Od korisnika se ne može naplatiti poštarina druge vrste osim one koja je predviđena u Aktima.

7. Osim ako nije drugačije propisano Pravilnikom, svaki ovlašteni operater zadržava poštarine koje je naplatio.

Član 7.

Izuzeci od plaćanja poštarine

1. Načelo

1.1. Slučajevi oslobađanja od poštarine, u smislu oslobađanja od plaćanja poštarine, su izričito propisani Konvencijom. Ipak, Pravilnikom se može propisati i izuzimanje od plaćanja poštarine i izuzimanje od plaćanja tranzitnih troškova, terminalnih troškova i dijela poštarine koja se plaća u dolazu za pismonosne pošiljke i poštanske pakete koji se odnose na poštansku službu a koje otpremaju zemlje članice, ovlašteni operateri i Uži savezi. Pored toga, pismonosne pošiljke i poštanski paketi koje UPU Međunarodni biro šalje Užim savezima, zemljama članicama i ovlaštenim operaterima smatraju se pošiljkama koje se odnose na poštansku službu i oslobodene su svih poštarina. Ipak, zemlja porijekla ili njen ovlašteni operater ima mogućnost da naplati dopunske zrakoplovne poštarine za gore navedene pošiljke.

2. Ratni zarobljenici i internirana civilna lica

2.1. Pismonosne pošiljke, poštanski paketi i pošiljke poštanskih finansijskih usluga koje su adresirane na ili poslate od strane ratnih zarobljenika, bilo direktno ili putem ureda pomenutog u Pravilniku Konvencije i Sporazumu o poštanskim finansijskim uslugama, oslobađaju se od svih poštarina, uz izuzetak dopunskih zrakoplovnih poštarina. Pripadnici zaraćenih strana zarobljeni i internirani u neku neutralnu zemlju će se klasificirati kao ratni zarobljenici što se tiče primjene prijetodnih odredbi.

2.2. Odredbe utvrđene pod 2.1 se takođe primjenjuju na pismonosne pošiljke, poštanske pakete i pošiljke poštanskih finansijskih usluga koje potječu iz drugih zemalja i koje su adresirane na ili poslate od strane interniranih civilnih lica, kako je definirano Ženevskom konvencijom od 12. augusta 1949. godine koja se odnosi na zaštitu civilnih zatvorenika u vrijeme rata, bilo direktno ili putem ureda pomenutih u Pravilniku Konvencije i Sporazumu o poštanskim finansijskim uslugama.

2.3. Uredi pomenuti u pravilnicima Konvencije i Sporazumu o poštanskim finansijskim uslugama su takođe izuzeti od plaćanja poštarina u pogledu pismonosnih pošiljki, poštanskih paketa i pošiljki poštansko finansijskih usluga koje se odnose na lica navedena pod 2.1 i 2.2, a koje oni šalju ili primaju, bilo direktno ili kao posrednici.

2.4. Paketi mase do 5 kilograma se primaju bez plaćanja poštarine. Gornja granica mase se povećava na 10 kilograma u slučaju paketa čija sadržina je nedjeljiva i paketa koji su adresirani na neki logor ili na predstavnike zatvorenika radi dalje distribucije zatvoreniciima.

2.5. U obračunu između ovlaštenih operatera, ne obračunava se poštarina za službene pakete ili za pakete ratnih zarobljenika i civilnih interniranih lica, osim naknada za zrakoplovni prijevoz koje se primjenjuju na zrakoplovne pakete.

3. Literatura za slijepa lica

Literatura za slijepa lica se oslobađa plaćanja svih poštarina, osim dopunske zrakoplovne poštarine.

Član 8.

Poštanske marke

1. Termin "poštanska marka" je zaštićen ovom Konvencijom i rezerviran je isključivo za marke koje ispunjavaju uvjete iz ovog člana i Pravilnika.

2. Poštanske marke:

2.1. se izdaju i puštaju u promet isključivo uz odobrenje zemlje članice ili teritorije, u skladu sa Aktima Saveza;

2.2. su izraz suverenosti i sadrže dokaz o unaprijed plaćenju poštarini koji odgovara njihovoj stvarnoj vrijednosti kada su nalijepljene na poštanske pošiljke, u skladu sa Aktima Saveza;

2.3. moraju biti u opticaju, za plaćanje poštarine unaprijed ili u filatelističke svrhe, u zemlji članici ili teritoriji na kojoj se izdaju, u skladu sa nacionalnom regulativom;

2.4. moraju biti dostupne svim građanima unutar zemlje članice ili teritorije na kojoj se izdaju;

3. Poštanske marke sadrže:

3.1. naziv zemlje članice ili teritorije na kojoj su izdate, ispisan latiničnim pismom¹;

3.2. nominalnu vrijednost, izraženu;

3.2.1. u načelu, u zvaničnoj valuti zemlje članice ili teritorije na kojoj su izdate, ili kao slovo ili simbol;

3.2.2. nekim drugim karakteristikama za identifikiranje.

4. Amblemi zemlje, zvanične kontrolne oznake i logotip međuvladinih organizacija koji su utisnuti na poštanskim markama su zaštićeni u smislu Pariške konvencije o zaštiti industrijske svojine.

5. Teme i motivi poštanskim maraka moraju biti:

5.1. u skladu sa duhom preambule UPU Ustava i odluka koje su donijela tijela Saveza;

5.2. usko povezani sa kulturnim identitetom zemlje članice ili teritorije, ili doprinosti širenju kulture ili održavanju mira;

5.3. sa oznakom, kada obilježavaju značajne ličnosti ili događaje koji ne pripadaju zemlji članici ili teritoriji, koja jasno određuje zemlju ili teritoriju o kojoj je riječ;

5.4. bez političkog sadržaja ili bilo koje teme uvredljive prirode za osobe ili zemlju;

5.5. od velikog značaja za zemlju članicu ili teritoriju.

6. Otisci prethodno plaćene poštarine, otisci mašine za frankiranje i otisci dobijeni štamparskom presom ili nekim drugim štamparskim procesom u skladu sa UPU Aktima mogu se koristiti samo uz odobrenje zemlje članice ili teritorije.

Član 9.

Poštanska sigurnost

1. Zemlje članice i njihovi ovlašteni operateri će donijeti i implementirati proaktivnu strategiju u oblasti sigurnosti na svim nivoima poštanske operative u cilju očuvanja i povećanja povjerenja javnosti u poštanske usluge, što je u interesu svih zaposlenih. Ta strategija uključuje razmjenu informacija o očuvanju sigurnog i bezbjednog transporta i tranzita pošiljaka između zemalja članica i njihovih ovlaštenih operatera.

Član 10.

Održivi razvoj

Zemlje članice i/ili njihovi ovlašteni operateri će donijeti i implementirati proaktivnu strategiju o održivom razvoju s posebnim osvrtom na okolišne, socijalne i ekonomske radnje na svim nivoima poštanske operative i promovirati svijest o održivom razvoju u poštanskim uslugama.

¹ Izuzetak je dozvoljen u slučaju Velike Britanije, zemlje koja je izmislila poštanske marke

Član 11.
Prekršaji

1. Poštanske pošiljke

1.1. Zemlje članice preduzimaju sve potrebne mjere za sprječavanje niže navedenih djela i gonjenje i kažnjavanje svih osoba za koje se dokaže krivica za:

1.1.1. stavljanje opojnih droga i psihotropnih supstanci u poštanske pošiljke, kao i eksplozivnih zapaljivih i drugih opasnih materija, osim ako njihovo stavljanje nije izričito odobreno Konvencijom

1.1.2. stavljanje u poštanske pošiljke predmeta pedofilskog ili pornografskog karaktera koji predstavljaju zloupotrebu djece;

2. Sredstva plaćanja poštarine i načini plaćanja

2.1. Zemlje članice preduzimaju potrebne mjere za sprječavanje, krivično gonjenje i kažnjavanje bilo kakvih prekršaja koji se tiču sredstava za plaćanje poštarine koji su propisani ovom Konvencijom, kao što su:

2.1.1. poštanske marke, u opticaju ili povučene iz optica;

2.1.2. otisci o plaćenju poštarine;

2.1.3. otisci mašine za frankiranje ili štamparskih presa;

2.1.4. međunarodni kuponi za odgovor;

2.2. U ovoj Konvenciji, prekršaji u vezi sredstava plaćanja poštarine odnose se na bilo koje od niže navedenih djela počinjenih sa namjerom stjecanja nelegalne koristi za sebe ili za treće lice. Slijedeća djela su kažnjiva:

2.2.1. svako djelo falsificiranja, imitiranja ili krivotvorenja bilo kojeg sredstva za plaćanje poštarine, kao i svako nelegalno ili nezakonsko djelo koje se tiče njihove neovlaštene proizvodnje;

2.2.2. svako djelo korištenja, puštanja u promet, reklamiranja, distribuiranja, širenja, transporta, izlaganja, prikazivanja, ili objavljivanja bilo kojeg sredstva za plaćanje poštarine koje je bilo falsificirano, imitirano ili krivotvoreno;

2.2.3. svako djelo korištenja ili puštanja u promet, u poštanske svrhe, bilo kojeg sredstva za plaćanje poštarine koje je već prethodno bilo upotrebjeno;

2.2.4. svaki pokušaj da se počini bilo koji od navedenih prekršaja.

3. Reciprocitet

3.1. U pogledu sankcija, neće se praviti razlika između djela navedenih pod 2. bez obzira da li su u pitanju nacionalna ili strana sredstva za plaćanje poštarine; ova odredba ne podliježe reciprocitetu po bilo kojem pravnom ili konvencionalnom osnovu.

DRUGI DIO

Pravila koja se primjenjuju na pismonosne pošiljke i na poštanske pakete

Poglavlje 1

Pružanje usluga

Član 12.

Osnovne usluge

1. Zemlje članice će osigurati da njihovi ovlašteni operateri vrše prijem, preradu, prijevoz i isporuku pismonosnih pošiljki.

2. Pismonosne pošiljke su:

2.1. prioritetne pošiljke i ne-prioritetne pošiljke do 2 kilograma;

2.2. pisma, dopisnice, tiskovine i mali paketi do 2 kilograma;

2.3. literatura za slijepa lica do 7 kilograma;

2.4. posebne vreće koje sadrže novine, časopise, knjige i slične tiskovine za istog primaoca na istoj adresi koje se nazivaju "M vreće", do 30 kilograma;

3. Pismonosne pošiljke se klasiciraju ili na osnovu brzine prijena pošiljka ili prema sadržaju pošiljki u skladu sa Pravilnikom o pismonosnim pošiljkama.

4. Veće granice mase od onih naznačenih u stavu 2 fakultativno se primjenjuju za određene kategorije pismonosnih pošiljki pod uvjetima utvrđenim u Pravilniku o pismonosnim pošiljkama.

5. Pod rezervom stava 8. ovog člana, zemlje članice će takođe osigurati da njihovi ovlašteni operateri vrše prijem, preradu, prijevoz i isporuku poštanskih paketa mase do 20 kilograma, ili na način koji je propisan ovom Konvencijom ili, u slučaju odlaznih paketa i nakon bilateralnog sporazuma, na bilo koji drugi način koji je povoljniji za njihove korisnike.

6. Granice mase veće od 20 kilograma se fakultativno primjenjuju za određene kategorije poštanskih paketa pod uvjetima utvrđenim u Pravilniku o poštanskim paketima.

7. Svaka zemlja članica čiji ovlašteni operater ne obavlja prijevoz paketa može urediti da transportna poduzeća implementiraju odredbe ove Konvencije. U isto vrijeme ona može ograničiti ovu uslugu na pakete koji potječu ili su adresirani u mjesta koja opslužuju ova poduzeća.

8. Suprotno članu 5., zemlje članice, koje prije 1. januara 2001. godine nisu potpisale Sporazum o poštanskim paketima, nisu obavezne da pružaju usluge poštanskih paketa.

Član 13.

Dopunske usluge

1. Zemlje članice će osigurati pružanje slijedećih obaveznih dopunskih usluga:

1.1. preporučeno rukovanje za odlazne prioritetne i zrakoplovne pismonosne pošiljke;

1.2. preporučeno rukovanje za odlazne neprioritetne i površinske pismonosne pošiljke do odredišta do kojih ne postoji usluga prioritetnih ili zrakoplovnih pošiljaka;

1.3. preporučeno rukovanje za sve dolazne pismonosne pošiljke.

2. Usluga preporučenog rukovanja za odlazne neprioritetne i površinske pismonosne pošiljke do destinacija do kojih postoji usluga prioritetnih i zrakoplovnih pošiljaka je fakultativna.

3. Zemlje članice ili njihovi ovlašteni operateri mogu da pruže slijedeće fakultativne dopunske usluge u odnosima između onih ovlaštenih operatera koji su se dogovorili da pružaju usluge:

3.1. označavanja vrijednosti za pismonosne pošiljke i pakete;

3.2. potvrde uručenja za pismonosne pošiljke i pakete;

3.3. otkupnine za pismonosne pošiljke i pakete;

3.4. brze dostave za pismonosne pošiljke i pakete;

3.5. uručenje lično primaocu preporučenih pismonosnih pošiljki, pismonosnih pošiljki sa potvrđenim uručenjem i pismonosnih pošiljki sa označenom vrijednošću;

3.6. oslobađanja od plaćanja poštarina i naknada za pismonosne pošiljke i pakete;

3.7. lomljivih i glomaznih paketa;

3.8. "consignment"(usluga grupnog slanja) za grupisane pošiljke poslate u inozemstvo od samo jednog pošiljaoca.

4. Slijedeće tri dopunske usluge sadrže i obavezni i fakultativni dio:

4.1. pošiljka sa plaćenim odgovorom u međunarodnom saobraćaju (IBRS), koja je u osnovi fakultativna. Ipak, sve zemlje članice ili njihovi ovlašteni operateri su dužni da osiguraju uslugu vraćanja IBRS pošiljaka;

4.2. međunarodni kuponi za odgovor, koji se mogu zamijeniti u svim zemljama članicama. Međutim, prodaja međunarodnih kupona za odgovor je fakultativna;

4.3. povratnice za preporučene pošiljke, pismonosne pošiljke sa potvrđenim uručenjem, pakete i pošiljke sa označenom vrijednošću. Sve zemlje članice ili njihovi ovlašteni operateri primaju povratnice u dolaznom saobraćaju. Međutim, pružanje usluge povratnica u odlaznom saobraćaju je fakultativno.

5. Opis ovih usluga kao i njihove poštarine utvrđen su u Pravilniku.

6. Kada se za niže spomenute kategorije usluge naplaćuju posebne poštarine u unutrašnjem saobraćaju, onda ovlašteni operateri imaju pravo da naplate iste poštarine za međunarodne pošiljke pod uvjetima utvrđenim u Pravilniku:

6.1. dostava malih paketa mase iznad 500 grama;

6.2. pismonosne pošiljke predate na otpremu u posljednjem času;

6.3. pošiljke predate na otpremu van redovnog radnog vremena šaltera;

6.4. preuzimanje pošiljke na adresi pošiljaoca;

6.5. povlačenje pošiljke iz pošte van redovnog radnog vremena šaltera;

6.6. poste restante;

6.7. ležarina za pismonosne pošiljke mase preko 500 grama, i za pakete;

6.8. dostava paketa, kao odgovor na izvještaj o prispijeću;

6.9. pokrivanje troškova za rizik od više sile.

Član 14.

Elektronska pošta, EMS, integrirana logistika i nove usluge

1. Zemlje članice ili ovlašteni operateri mogu međusobno da se dogovore da učestvuju pružanju slijedećih usluga, koje su opisane u Pravilniku:

1.1. elektronska pošta, poštanska usluga za prijenos poruka elektronskim putem; ovlašteni operateri mogu proširiti uslugu elektronske pošte uslugama preporučene elektronske pošte, koja dopunjava elektronsku poštu time što pruža dokaz o otpremi, dokaz o dostavi kao i siguran kanal za komunikaciju između autentičnih korisnika,

1.2. EMS, poštanska brza usluga za dokumente i teret, i koja će, kada je god to moguće, biti najbrža poštanska usluga u fizičkom smislu. Ova usluga se može pružati na osnovu multilateralnog sporazuma o EMS standardu ili na osnovu bilateralnog sporazuma;

1.3. Integrirana logistika, predstavlja uslugu koja u potpunosti odgovara logističkim zahtjevima korisnika i uključuje faze prije i poslije fizičkog prijenosa tereta i dokumenata;

1.4. Elektronski poštanski certifikacioni znak, koji pruža evidentan dokaz o elektronskom prijenosu (dogadaju), u datoj formi, u dato vrijeme u kojem učestvuje jedna ili više strana;

2. Zemlje članice ili ovlašteni operateri mogu na osnovu međusobnog dogovora uspostaviti novu uslugu koja nije izričito utvrđena u Aktima Saveza. Poštarine za novu uslugu će se utvrditi od strane svakog ovlaštenog operatera u pitanju, vodeći računa o troškovima pružanja usluge.

Član 15.

Pošiljke sa nedozvoljenim sadržajem. Zabrane

Uopćeno

Neće se primati pošiljke koje ne ispunjavaju uvjete utvrđene Konvencijom i Pravilnikom. Neće se primati pošiljke koje se šalju u svrhu obmane ili sa namjerom da se izbjegne puno plaćanje odgovarajućih poštarina.

Izuzeci od zabrana sadržanih u ovom članu su utvrđeni u Pravilniku.

Sve zemlje članice ili njihovi ovlašteni operateri imaju mogućnost da prošire listu zabrana sadržanih u ovom članu,

koja se primjenjuje odmah po unošenju zabranjenih predmeta u odgovarajuću zbirku (kompedijum).

Zabrane koje se odnose na sve kategorije pošiljki

Zabranjeno je stavljati niže navedene predmete u sve vrste pošiljaka:

opojne droge i psihotropne supstance, kao što je to propisano od Međunarodnog odbora za kontrolu narkotika, kao i drugih nedopuštenih lijekova koji su zabranjeni u zemlji odredišta;

predmete sa nemoralnim ili obscenim sadržajem;

falsifikate i plagijate (predmete piraterije);

druge predmete čiji je uvoz ili stavljanje u promet zabranjeno u zemlji odredišta;

predmeti, koji po svojoj prirodi ili pakovanju, mogu predstavljati opasnost za službenike pošte ili za javnost, i koji mogu zaprljati ili oštetiti druge pošiljke, poštansku opremu ili imovinu trećih lica;

dokumenta koja imaju karakter aktuelne i lične prepiske koja se razmjenjuje između lica koja nisu pošiljalac i primalac ili lica koja žive sa njima.

Explozivne, zapaljive ili radioaktivne materije i opasne materije;

Zabranjeno je stavljanje eksplozivnih, zapaljivih ili drugih opasnih materija kao i radioaktivnih materija u sve kategorije pošiljki;

Zabranjeno je stavljanje replika i neaktivnih eksplozivnih uređaja i vojne borbene tehnike, uključujući neaktivne granate, neaktivne čahure i slično, u sve kategorije pošiljaka;

Izuzetno, slijedeće opasne materije se mogu primati:

radioaktivne materije otpremljene u pismonosnim pošiljkama i poštanskim paketima predviđene u članu 16.1;

infektivne supstance otpremljene u pismonosnim pošiljkama i poštanskim paketima predviđene u članu 16.2;

Žive životinje

Zabranjeno je stavljanje živih životinja u sve kategorije pošiljki:

Izuzetno se primaju u pismonosnim pošiljkama koje nisu pošiljke sa označenom vrijednošću;

pčele, pijavice i svilene bube;

paraziti i utamanjivači štetnih insekata namijenjeni za kontrolu ovih insekata koji se razmjenjuju između zvanično priznatih ustanova;

vinske mušice iz porodice Drosophilidae radi biomedicinskog istraživanja a koje se razmjenjuje između zvanično priznatih institucija;

Izuzetno se primaju u poštanskim paketima:

žive životinje čiji prijevoz poštom je dozvoljen poštanskim propisima zainteresiranih zemalja.

Stavljanje prepiske u pakete

Zabranjeno je stavljanje niže pomenutih predmeta u poštanske pakete:

prepiske, uz izuzetak arhiviranog materijala, koja se razmjenjuje između lica koja nisu pošiljalac i primalac ili lica koja žive sa njima.

metalni novac, novčanice i drugi vrijedni predmeti

zabranjeno je stavljati metalni novac, novčanice ili hartije od vrijednosti bilo koje vrste koje glase na donosioca, putničke čekove, platinu, zlato ili srebro, obrađeno ili ne, drago kamenje, nakit ili druge dragocjene predmete:

u pismonosne pošiljke bez označene vrijednosti;

ipak, ako nacionalno zakonodavstvo u zemljama porijekla i odredišta to dozvoljava, onda takvi predmeti mogu biti otpremani u zatvorenim omotnicama kao preporučene pošiljke;

u pakete bez označene vrijednosti; osim gdje je to dozvoljeno nacionalnom regulativom zemlje porijekla i odredišta;

u pakete bez označene vrijednosti koji se razmjenjuju između dvije zemlje koje prihvataju pakete bez označene vrijednosti;

osim toga, svaka zemlja članica ili ovlašteni operater može da zabrani stavljanje zlatnih poluga u pakete sa označenom vrijednosti ili pakete bez označene vrijednosti koje potječu sa njene teritorije ili koji se upućuju na njihovu teritoriju ili koji se otpremaju u otvorenom tranzitu preko njihove teritorije; oni mogu ograničiti stvarnu vrijednost ovakvih pošiljaka.

Štampane stvari i literatura za slijepa lica

Štampane stvari i literatura za slijepa lica:

ne mogu imati nikakvu zabilješku niti sadržati bilo kakav predmet koji ima karakter prepiske;

ne mogu sadržavati nikakve poštanske marke niti oblik frankiranja (unaprijed plaćene poštarine), žigosan (poništen) ili ne, kao ni bilo kakvu hartiju koja predstavlja novčanu vrijednost, osim u slučajevima kada pošiljka sadrži kao prilog kartu, kovertu ili omot na kojoj je adresa pošiljaoca pošiljke ili njegovog agenta u zemlji prijema ili odredišta originalne pošiljke, koja je frankirana za vraćanje.

Postupak sa pogrešno primljenim pošiljkama

Postupak sa pogrešno primljenim pošiljkama je utvrđen u Pravilniku. Ipak, pošiljke koje sadrže predmete pomenute u 2.1.1, 2.1.2, 3.1 i 3.2 se ni u kojem slučaju neće otpremati do njihovih odredišta, isporučivati primaocima niti vraćati pošiljaocima. U slučaju da su predmeti pomenuti u 2.1.1 i 3.2, otkriveni u tranzitu, sa takvim predmetima se postupa u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom zemlje tranzita.

Član 16.

Prijem radioaktivnih materija i infektivnih supstanci

1. Prijem radioaktivnih materija u pismonosnim pošiljkama i poštanskim paketima dozvoljen je u odnosima između zemalja članica koje su se saglasile da primaju takve pošiljke bilo recipročno ili samo u jednom pravcu pod slijedećim uvjetima:

1.1. radioaktivne materije se pripremaju i pakuju u skladu sa odgovarajućim odredbama Pravilnika;

1.2. kada se otpremaju u pismonosnim pošiljkama, podliježu poštarinama za prioritetne pošiljke ili poštarinama za pisma i za preporučeno rukovanje;

1.3. radioaktivne materije sadržane u pismonosnim pošiljkama ili poštanskim paketima se otpremaju najbržim putem, obično zračnim putem, s tim da se naplati odgovarajuća dopunska poštarina;

1.4. radioaktivne materije mogu predati na otpremu samo ovlašteni pošiljaoci.

2. Infektivne supstance, uz izuzetak kategorije A infektivnih supstanci koje utječu na ljude (UN 2814) i životinje (UN 2900) se primaju u pismonosnim pošiljkama i poštanskim paketima pod slijedećim uvjetima:

2.1. Infektivne supstance kategorija B (UN 3373) mogu se razmjenjivati poštom samo između zvanično priznatih pošiljalaca, potvrđenih od strane njihovih nadležnih organa. Ovakve opasne materije mogu se primati u poštanskim pošiljkama, samo u skladu sa važećim nacionalnim i međunarodnim zakonodavstvom kao i u skladu sa važećim Preporukama Ujedinjenih nacija o prijevozu opasnih materija, koje je usvojila Međunarodna organizacija za civilno zrakoplovstvo (ICAO).

2.2. Infektivne supstance kategorije B (UN 3373) moraju se pakovati, označavati i sa njima rukovati u skladu sa

odredbama propisanim Pravilnikom o pismonosnim pošiljkama i Pravilnikom o poštanskim paketima. Ovakve pošiljke podliježu poštari za prioritetne pošiljke ili poštarine za preporučene pošiljke. Dozvoljena je naplata dodatne poštarina za rukovanje ovim pošiljkama.

2.3. Razmjena ljudskih ili životinjskih uzoraka pacijenata putem poštanskih pošiljki je dozvoljena samo između zvanično priznatih pošiljaoca potvrđenih od strane njihovih nadležnih organa. Takve materije mogu se primati u poštanskim pošiljkama, samo u skladu sa važećim nacionalnim i međunarodnim zakonodavstvom kao i u skladu sa važećim Preporukama Ujedinjenih nacija o prijevozu opasnih materija, koje je usvojila Međunarodna organizacija za civilno zrakoplovstvo (ICAO).

2.4. Ljudski ili životinjski uzorci pacijenata moraju se pakovati, označavati i sa njima rukovati u skladu sa odredbama propisanim Pravilnikom o pismonosnim pošiljkama. Ovakve pošiljke podliježu poštari za prioritetne pošiljke ili poštarini za preporučene pošiljke. Dozvoljena je naplata dodatne poštarina za rukovanje ovim pošiljkama.

2.5. Prijem infektivnih supstanci i ljudskih ili životinjskih uzoraka pacijenata je ograničen na zemlje članice koje su se sporazumjele da prihvataju takve pošiljke, bilo na bazi reciprociteta ili samo u jednom smjeru.

2.6. Dozvoljene infektivne supstance i ljudski ili životinjski uzorci pacijenata se otpremaju najbržim mogućim putem, obično zračnim putem, pod uvjetom da se naplati odgovarajuća dopunska zrakoplovna poštarina, i imaju prioritet prilikom uručjenja.

Član 17.

Potražnice

1. Svaki ovlašteni operater je obavezan da prihvati potražnice koje se odnose na pakete ili preporučene pošiljke, pošiljke sa označenom vrijednosti ili pošiljke sa potvrđenim uručjenjem predate na otpremu u njegovoj službi ili bilo kom drugom ovlaštenom operateru, pod uvjetom da su potražnice podnijete u roku od šest mjeseci računajući od prvog narednog dana nakon što je pošiljka predata na otpremu. Prijenos potražnica se obavlja prioritetnom poštom, EMS-om ili elektronskim putem. Period od šest mjeseci se tiče odnosa između podnosioca zahtjeva (potražioca) i ovlaštenog operatera i ne obuhvata prijenos potražnica između ovlaštenih operatera.

2. Potražnice se rješavaju u skladu sa uvjetima predviđenim u Pravilnicima.

3. Postupak sa potražnicama je besplatan. Ipak, dodatne troškove nastali usljed zahtjeva za prijenos potražnica putem EMS-a se, u principu, snosi osoba koja podnosi zahtjev.

Član 18.

Carinska kontrola. Carina i druge naknade

1. Ovlašteni operateri zemalja porijekla i odredišta imaju pravo da podnesu pošiljke na carinsku kontrolu, u skladu sa zakonodavstvom tih zemalja.

2. Pošiljke koje se podnose na carinsku kontrolu mogu da podliježu naplati poštarine za podnošenje na carinski pregled, čiji je okvirni iznos utvrđen u Pravilniku. Ta poštarina se naplaćuje samo za podnošenje na carinski pregled i carinjenje pošiljki koje su opterećene carinskim naknadama ili nekim drugim sličnim naknadama.

3. Ovlašteni operateri koji imaju pravo da obavljaju carinjenje pošiljaka u ime korisnika mogu da naplate od korisnika carinske naknade zasnovane na stvarnim troškovima postupka carinjenja. Ove naknade mogu se naplatiti za sve pošiljke prijavljene na carinjenje u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom, uključujući i one koje su izuzete iz carinske

procedure. Korisnici moraju biti jasno i snaprijed obaviješteni o carinskim naknadama.

4. Ovlašteni operateri imaju pravo da naplate od pošiljaoca ili primaoca pošiljki, u zavisnosti od slučaja, carinske i sve druge eventualne naknade.

Član 19.

Razmjena zatvorenih zaključaka sa vojnim jedinicama

1. Zatvoreni pismonosni zaključci mogu se razmjenjivati posredovanjem suvozemnih, pomorskih ili zračnih službi drugih zemalja:

1.1. između poštanskih ureda svake zemlje članice i komandanata vojnih jedinica stavljenih na raspolaganje Ujedinjenim nacijama;

1.2. između komandanata ovih vojnih jedinica;

1.3. između poštanskih ureda svake zemlje članice i komandanata pomorskih, zračnih ili vojnih jedinica, ratnih brodova ili vojnih letjelica te iste zemlje, koji su stacionirani u inozemstvu;

1.4. između komandanata pomorskih, zračnih ili vojnih jedinica, ratnih brodova ili vojnih letjelica iste zemlje.

2. Pismonosne pošiljke sadržane u zaključcima koji su pomenuti pod 1 su ograničene na pošiljke koje su adresirane na ili koje šalju članovi vojnih jedinica ili oficire i posadu brodova ili letjelica za koje zaključci glase ili koji ih otpremaju. Poštarinu i uvjeti otpreme koji se na njih primjenjuju određuje, u skladu sa svojim propisima, ovlašteni operater zemlje članice koja se stavila na raspolaganje vojnu jedinicu ili kojoj pripadaju brodovi ili letjelice.

3. Osim u slučaju posebnog sporazuma, ovlašteni operater zemlje članice koja je stavila na raspolaganje vojnu jedinicu ili kojoj pripadaju ratni brodovi ili vojne letjelice dužna je isplatiti odgovarajućim ovlaštenim operaterima tranzitne troškove za zaključke, terminalne troškove i troškove za zrakoplovni prijevoz.

Član 20.

Ciljevi i standardi kvaliteta usluga

1. Zemlje članice ili njihovi ovlašteni operateri utvrđuju i objavljuju svoje standarde i ciljeve kvaliteta usluga u pogledu roka dostave za pismonosne pošiljke i pakete u dolazu.

2. Ovi standardi i ciljevi kvaliteta usluga, uvećani za vrijeme koje je obično potrebno za carinjenje, ne smiju biti nepovoljniji od onih koje uprave primjenjuju na slične pošiljke u svom unutrašnjem saobraćaju.

3. Zemlje članice ili njihovi ovlašteni operateri porijekla takođe utvrđuju i objavljuju standarde kvaliteta usluge od prijema do uručenja (s-kraja-na-kraj) za prioritetne i zrakoplovne pismonosne pošiljke kao i za pakete i ekonomske/površinske pakete.

4. Zemlje članice ili njihovi ovlašteni operateri moraju pratiti primjenu standarda kvaliteta usluga.

Drugo poglavlje Odgovornost

Član 21.

Odgovornost ovlaštenih operatera. Naknada štete

1. Uopćeno

Osim u slučajevima predviđenim u članu 22., ovlašteni operateri su odgovorni:

za gubitak, orobljenje ili oštećenje preporučenih pošiljki, običnih paketa i pošiljki sa označenom vrijednošću;

za gubitak pošiljaka sa potvrđenim uručenjem;

za vraćanje preporučenih pošiljki, pošiljki sa označenom vrijednošću i običnih paketa za koje nije naveden razlog za neuručenje;

Ovlašteni operateri nisu odgovorni za pošiljke koje nisu obuhvaćene pod 1.1.1 i 1.1.2;

U svim ostalim slučajevima koji nisu predviđeni ovom Konvencijom, ovlašteni operateri nisu odgovorni.

Kada je gubitak ili potpuno oštećenje preporučenih pošiljki, običnih paketa i pošiljki sa označenom vrijednošću nastao usljed slučaja više sile za koji se ne plaća obeštećenje, pošiljalac ima pravo na vraćanje naplaćene poštarine prilikom predaje pošiljke na otpremu, izuzev poštarine za osiguranje.

Iznosi naknade štete koje treba isplatiti ne mogu biti veći od iznosa predviđenih u Pravilniku o pismonosnim pošiljkama i Pravilniku o poštanskim paketima.

U slučajevima utvrđene odgovornosti, indirektna šteta ili nerealizirana dobit ne uzimaju se u obzir prilikom utvrđivanja iznosa obeštećenja koji treba isplatiti.

Sve odredbe koje se tiču odgovornosti ovlaštenih operatera moraju biti precizne, obavezujuće i potpune. Ovlašteni operateri nisu, čak ni u slučaju ozbiljne greške, odgovorni preko granica utvrđenih ovom Konvencijom i Pravilnicima.

2. Preporučene pošiljke

Ako je preporučena pošiljka izgubljena, potpuno orobljena ili potpuno oštećena, pošiljalac ima pravo na naknadu štete utvrđenu u Pravilniku o pismonosnim pošiljkama. Ako je pošiljalac zahtijevao iznos obeštećenja koji je manji od onog utvrđenog u Pravilniku o pismonosnim pošiljkama, ovlašteni operateri mogu isplatiti ovaj manji iznos i da na toj osnovi budu obeštećeni od bilo kog drugog ovlaštenog operatera, uključenog u cijeli proces.

Ako je preporučena pošiljka djelimično orobljena ili djelimično oštećena, pošiljalac ima pravo na naknadu štete koja odgovara, u načelu, stvarnoj vrijednosti orobljenja ili oštećenja.

3. Pošiljke sa potvrđenim uručenjem

Ako je pošiljka sa potvrđenim uručenjem izgubljena, potpuno orobljena ili potpuno oštećena, pošiljalac ima pravo samo na vraćanje poštarine plaćene prilikom predaje pošiljke na otpremu.

4. Obični paketi

Ako je paket izgubljen, potpuno orobljen ili potpuno oštećen, pošiljalac ima pravo na naknadu štete u iznosu koji je utvrđen u Pravilniku o poštanskim paketima. Ako je pošiljalac zahtijevao iznos koji je manji od onog utvrđenog u Pravilniku o poštanskim paketima, ovlašteni operateri mogu isplatiti ovaj manji iznos i da na toj osnovi budu obeštećeni od bilo kog drugog ovlaštenog operatera, uključenog u cijeli proces.

Ako je paket djelimično orobljen ili djelimično oštećen, pošiljalac ima pravo na obeštećenje u iznosu koji odgovara, u načelu, stvarnoj vrijednosti orobljenja ili oštećenja.

Ovlašteni operateri se mogu sporazumjeti da primijene, u svojim međusobnim odnosima, iznos po paketu koji je utvrđen u Pravilniku o poštanskim paketima, bez obzira na masu paketa.

5. Pošiljke sa označenom vrijednošću

Ako je pošiljka sa označenom vrijednošću ukradena, potpuno orobljena ili potpuno oštećena, pošiljalac ima pravo na naknadu štete koja odgovara, u načelu, označenoj vrijednosti izraženoj u DTS-ovima.

Ako je pošiljka sa označenom vrijednošću djelimično orobljena ili djelimično oštećena, pošiljalac ima pravo na naknadu štete koja odgovara, u načelu, stvarnoj vrijednosti orobljenja ili oštećenja. Ona ipak ni u kom slučaju ne može preći iznos označene vrijednosti u DTS-ovima.

6. Ako je preporučena pošiljka ili pošiljka sa označenom vrijednošću vraćena a razlog za ne-uručenje nije naveden,

pošiljalac ima pravo samo na refundiranje poštarine plaćene za predaju pošiljke na otpremu.

7. Ako je paket vraćen a razlog za ne-uručenje nije naveden, pošiljalac ima pravo na refundiranje poštarine plaćene za predaju pošiljke na otpremu u zemlji porijekla kao i troškova povrata paketa iz zemlje odredišta.

8. U slučajevima navedenim u 2,4 i 5 naknada štete se izračunava prema tržišnoj cijeni, preračunato u DTS-ove, predmeta ili tereta iste vrste u mjestu i u vrijeme kada je pošiljka primljena na otpremu. U nedostatku tržišne cijene, naknada štete se izračunava prema redovnoj vrijednosti predmeta ili tereta čija vrijednost je procijenjena na istoj osnovi.

9. Kada se naknada štete duguje zbog gubitka, potpunog otuđenja ili potpunog oštećenja preporučene pošiljke, običnog paketa ili pošiljke sa označenom vrijednošću, pošiljalac ili primalac, u zavisnosti od slučaja, takođe imaju pravo na vraćanje poštarina i naknada plaćenih za predaju pošiljke na otpremu uz izuzetak poštarine za preporučeno rukovanje ili poštarine za osiguranu vrijednost. Isto se primjenjuje na preporučene pošiljke, obične pakete ili pošiljke sa označenom vrijednošću koje je primalac odbio da primi zbog lošeg stanja u kojem se nalaze ako se takvo stanje može pripisati poštanskoj službi i ako uključuje njenu odgovornost.

10. Bez obzira na odredbe predviđene pod 2, 4 i 5 primalac ima pravo na naknadu štete nakon uručenja orobljene ili oštećene preporučene pošiljke, običnog paketa ili pošiljke sa označenom vrijednošću.

11. Ovlašteni operater porijekla ima mogućnost da isplati pošiljaocima u svojoj zemlji odštetu predviđenu njenim nacionalnim zakonodavstvom za preporučene pošiljke i pakete bez označene vrijednosti, pod uvjetom da iznos odštete nije niži od iznosa utvrđenih u 2.1 i 4.1. Isto se primjenjuje na ovlaštene operatere odredišta kada se naknada štete isplaćuje primaocu. Ipak, iznosi utvrđeni u 2.1 i 4.1 se primjenjuju:

u slučaju postupka protiv odgovornog ovlaštenog operatera; ili

ako se pošiljalac odrekne svog prava u korist primaoca ili obrnuto.

12. Neće se praviti nikakve rezerve, osim u slučaju bilateralnog sporazuma, koje se tiču prekoračenja krajnjih rokova za potražnice i isplatu obeštećenja ovlaštenim operaterima, uključujući rokove i uvjete utvrđene u Pravilnicima.

Član 22.

Nepostojanje odgovornosti zemalja članica i ovlaštenih operatera

1. Ovlašteni operateri prestaju da budu odgovorni za preporučene pošiljke, pošiljke sa potvrđenim uručenjem i pošiljke sa označenom vrijednošću koje su isporučili u skladu sa uvjetima utvrđenim njihovim propisima za pošiljke iste vrste. Odgovornost ipak postoji:

1.1. kada se orobljenje ili oštećenje utvrdi bilo prije uručenja ili u vrijeme uručenja pošiljke;

1.2. kada to unutrašnji propisi dozvoljavaju, primalac ili pošiljalac ako se pošiljka vraća u mjesto porijekla, stave primjedbe prilikom preuzimanja orobljene ili oštećene pošiljke;

1.3. kada je, ukoliko to unutrašnji propisi dozvoljavaju, preporučena pošiljka isporučena u privatni poštanski sandučić a primalac izjavi da nije primio pošiljku;

1.4. kada primalac, ili u slučaju vraćanja pošiljke u mjesto porijekla, pošiljalac paketa ili pošiljke sa označenom vrijednosti, i pored propisno potvrđenog uručenja, bez odlaganja obavijesti ovlaštenog operatera koji je obavio uručenje pošiljke da je pronašao orobljenje ili oštećenje

pošiljke. On mora da podnese dokaz da takvo orobljenje ili oštećenje nije nastalo nakon uručenja pošiljke. Termin "bez odlaganja" će se tumačiti u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom.

2. Zemlje članice i ovlašteni operateri nisu odgovorni:

2.1. u slučaju više sile, uz rezervu člana 13.6.9;

2.2. kada više ne mogu da pruže podatke o pošiljkama zbog toga što su zvanična dokumenta uništena usljed više sile, pod uvjetom da dokaz o njihovoj odgovornosti nije pružen na neki drugi način;

2.3. kada je gubitak, orobljenje ili oštećenje nastalo zbog greške ili nemara pošiljaoca ili zbog prirode sadržaja pošiljke;

2.4. u slučaju pošiljki čiji sadržaj potpada pod zabrane naznačene u članu 15;

2.5. kada su pošiljke zaplijenjene u skladu sa zakonodavstvom zemlje odredišta, prema obavještenju te zemlje članice ili njenog operatera;

2.6. u slučaju pošiljki sa označenom vrijednosti koje su lažno označene na iznose veće od stvarne vrijednosti sadržaja;

2.7. kada pošiljalac nije podneo nikakvu potražnicu u roku od šest mjeseci računajući od narednog dana nakon predaje pošiljke na otpremu;

2.8. u slučaju paketa ratnih zarobljenika i interniranih civilnih lica;

2.9. kada se sumnja da je pošiljalac lažno postupao u cilju dobijanja naknade štete.

3. Zemlje članice i ovlašteni operateri ne preuzimaju nikakvu odgovornost za carinske deklaracije bez obzira na oblik u kom su sastavljene niti za odluke koje donesu carinski organi prilikom pregleda pošiljaka podnijetih na carinsku kontrolu.

Član 23.

Odgovornost pošiljaoca

1. Pošiljalac pošiljke je odgovoran za povrede poštanski službenika ili za bilo kakvo oštećenje ostalih poštanskih pošiljki i poštanske opreme koje nastane kao rezultat slanja predmeta nedozvoljenih za prijevoz ili zbog nepoštovanja uvjeta za prijem.

2. U slučaju oštećenja ostalih poštanskih pošiljki, pošiljalac je odgovoran za svaku oštećenu pošiljku u istim granicama kao i ovlašteni operateri.

3. Čak i u slučaju da poštanski ured otpreme primi takvu pošiljku, pošiljalac i dalje ostaje odgovoran.

4. Ipak, ako su uvjeti kod predaje pošiljke ispoštovani od strane pošiljaoca, onda on nije odgovoran ako je došlo do greške ili nemara ovlaštenih operatera ili prijevoznika u toku prerade pošiljke nakon prijema.

Član 24.

Isplata naknade štete

1. Zadržavajući pravo podnošenja zahtjeva protiv odgovornog ovlaštenog operatera, obaveza isplate naknade štete i vraćanja poštarina i naknada pada na teret, u zavisnosti od slučaja, ili na ovlaštenog operatera porijekla ili na ovlaštenog operatera odredišta.

2. Pošiljalac se može odreći svog prava na odštetu u korist primaoca. I obrnuto, primalac se može odreći svog prava na odštetu u korist pošiljaoca. Pošiljalac ili primalac mogu ovlastiti treće lice da primi naknadu štete ako je to dopušteno unutrašnjim zakonodavstvom.

Član 25.

Mogućnost povrata odštete od pošiljaoca ili primaoca

1. Ako se, nakon isplate odštete, pronađe preporučena pošiljka, paket, ili pošiljka sa označenom vrijednosti ili dio sadržaja, koji su prethodno smatrani izgubljenim, pošiljaoc ili primalac, u zavisnosti od slučaja se obavještavaju, da pošiljku

могу преузети у року од три мјесеца уз поврат износа плаћене одштете. У исто вријеме он се изјашњава коме пошљика треба да се уручи. У случају одбијања или изостанјања одговора у датом року, исти приступ се примјењује за примаоца или пошљикоца, у зависности од случаја, дајући им исти рок за одговор.

2. Ако примаоц или пошљикоц одбију да преузму пошљикку или не пружи одговор у року прописаном у ставу 1., пошљика постаје власништво овлашћеног оператора или, ако је такав случај, овлашћених оператора који су исплатили одштету.

3. У случају да се накнадно пронађе пошљика са назначеном вриједношћу, за чију се садржину утврди да је мање вриједности од износа исплаћене одштете, пошљикоц или примаоц, у зависности од случаја, мора вратити износ те одштете уз уручење пошљике, што нема утјецая на последице које произилазе из лажног означавања вриједности.

Треће поглавље

Посебне одредбе о писмоносним пошљиккама

Члан 26.

Предаја писмоносних пошљики на отпрему у иноземству

1. Ниједан овлашћени оператор није дужан да отпрема нити да уручује примаоцима писмоносне пошљике које пошљикоци, настанији на територији тих земља чланица, предају на отпрему или дају да се предају на отпрему у страни земљи, а у циљу кориштења повољних увјета у погледу тарифа које се тамо примјењују.

2. Одредбе предвиђене под 1. примјењују се подједнако на писмоносне пошљике припремљене у земљи у којој живи пошљикалац, па затим пренијете преко границе, као и на писмоносне пошљике припремљене у некој страни земљи.

3. Овлашћени оператор одредишне земље има право да тражи од пошљикоца и, ако то не учини, онда од овлашћеног оператора земље поријекла, плаћање поштарине по цијенама у унутрашњем саобраћају. Ако ни пошљикалац ни овлашћени оператор земље поријекла не прихвате да плате ту поштарину у року који је одредио овлашћени оператор одредишне земље, он може или да врати пошљике овлашћеном оператору земље поријекла уз право да му буду надокнађени трошкови надослања, или да са њима поступа у складу са својом националном регулативом.

4. Ниједан овлашћени оператор није дужан да отпрема нити да уручује примаоцима писмоносне пошљике које су пошљикоци предали или дали да се предају у великој количини у некој другој земљи, а не у оној у којој бораве, ако је износ терминалних трошкова за наплату нижи од износа који би био наплаћен да су пошљике биле предате у земљи боравишта пошљикоца. Овлашћени оператор одредишне земље има право да од овлашћеног оператора земље поријекла тражи плаћање надокнаде која је сразмјерна насталим трошковима, а чији износ не може бити виши од највишег износа израчунаог на основу сlijедеће двије формуле: или 80% од поштарине у унутрашњем саобраћају која се примјењује на одговарајуће пошљике, или стопе шодно члановима од 28.3. до 28.7. или 29.7, како буде угодно. Ако овлашћени оператор земље пријема пошљике не прихвати да плати тражени износ у року који је одредио овлашћени оператор одредишне земље, овлашћени оператор земље одредишта може или да врати пошљике овлашћеном оператору земље пријема пошљике, уз право да му буду надокнађени трошкови надослања, или да са њима поступа у складу са националном регулативом.

Трећи дио

Накнаде

Прво поглавље

Посебне одредбе о писмоносним пошљиккама

Члан 27.

Терминални трошкови. Опће одредбе

1. Уз резерву изузетак утврђених у Правилницима, сваки овлашћени оператор који од другог овлашћеног оператора прима писмоносне пошљике, има право да од отпремног овлашћеног оператора наплати накнаду за трошкове настале прispjећем међународне поште.

2. У циљу примјене одредби о плаћању терминалних трошкова њихових овлашћених оператора, земље и територије су разврстане сагласно списку који је у ту сврху сачинио Конгрес у Резолуцији C 18/2008 (Congress resolution C 18/2008), као што сlijеди:

2.1. земље и територије у циљном систему прије 2010. године;

2.2. земље и територије у циљном систему од 2010 и 2012 године (нове земље у циљном систему);

2.3. земље и територије у транзичионом систему.

3. Одредбе ове Конвенције о плаћању терминалних трошкова представљају пријелазне мјере ка усвајању система плаћања специфичног за поједину земљу на крају транзичионог периода.

4. Приступ унутрашњим услугама. Директан приступ

У наћелу, сваки овлашћени оператор ставља на располагање другим овлашћеним операторима све поштарине, рокове и увјете које нуди у свом унутрашњем саобраћају под једнаким увјетима које имају њихови домаћи корисници. На овлашћеном оператору одредишта је да одлучи да ли су испуњени рокви и увјети директног приступа од стране овлашћеног оператора поријекла.

Овлашћени оператори земља у циљном систему стављају на располагање другим овлашћеним операторима поштарине, рокове и увјете које нуде у свом унутрашњем саобраћају, под истим увјетима које дају корисницима у својој земљи.

Овлашћени оператори нових земља у циљном систему могу се одлучити да не ставе на располагање другим овлашћеним операторима поштарине, рокове и увјете у свом унутрашњем саобраћају, под истим увјетима које дају корисницима у својој земљи. Ти овлашћени оператори могу, међутим, понудити одређеном броју овлашћених оператора примјену увјета из унутрашњег саобраћаја, на бази реципроцитета, на пробни период од 2 (две) године. Након тог периода, морају одлучити да ли да прекину са омогућавањем примјене увјета из унутрашњег саобраћаја или да омогуће свим овлашћеним операторима кориштење тих увјета. Међутим, ако овлашћени оператори нових земља у циљном систему затраже од других овлашћених оператора из земља циљног система да омогуће увјете из унутрашњег саобраћаја, онда морају и они да омогуће свим овлашћеним операторима оне поштарине, рокове и увјете које пружају у унутрашњем саобраћају, а под увјетима који су идиентићи увјетима које дају корисницима у својој земљи.

Овлашћени оператори земља у транзичионом систему могу се одлучити да не ставе на располагање другим овлашћеним операторима могућност примјене унутрашњих увјета. Међутим, они могу одлучити да омогуће ограниченом броју овлашћених оператора примјену унутрашњих увјета, на бази реципроцитета, за период од двије године. Након тог периода, морају одлучити да ли да прекину са омогућавањем примјене унутрашњих увјета или да омогуће свим овлашћеним операторима кориштење тих увјета.

5. Накнаде за терминалне трошкове се заснивају на резултатима квалитета услуга у одредишној земљи. Стога је Вјече за поштанску оперативу овлашћено да измijени надокнаде у

članovima 28. i 29, kako bi podstaklo učešće u sistemima za praćenje kvaliteta usluga i nagradilo ovlaštene operatere koji su postigli ciljeve kvaliteta usluga. Vijeće za poštansku operativu takođe može utvrditi visinu kazni koje se plaćaju u slučaju nedovoljnog kvaliteta usluga, ali ne može lišiti uprave minimalnih naknada shodno članovima 28. i 29.

6. Svaki ovlašteni operater se može djelimično ili u potpunosti odreći isplate naknade predviđene pod 1.

7. Za M vreće, stopa terminalnih troškova koja se primjenjuje iznosi 0,793 DTS po kilogramu. M vreće mase iznad 5 kilograma se smatraju kao da imaju masu 5 kilograma u svrhu plaćanja terminalnih troškova.

8. Za preporučene pošiljke postoji dodatno plaćanje od 0,55 DTS po pošiljci za 2010. i 2011. godinu i 0,6 DTS za 2012. i 2013. godinu. Za pošiljke sa označenom vrijednosti postoji dodatno plaćanje od 1,1 DTS po pošiljci za 2010. i 2011. godinu i 1,2 DTS za 2012. i 2013. godinu. Vijeće za poštansku operativu je ovlašteno da dopuni iznos naknade za ove i druge dopunske usluge u slučaju kada usluge koje se pružaju sadrže dodatne karakteristike precizno naznačene u Pravilniku o pismonosnim pošiljkama.

9. Svaki ovlašteni operater može na osnovu bilateralnog ili multilateralnog sporazuma da promijeni druge sisteme obračuna terminalnih troškova.

10. Ovlašteni operateri mogu razmjenjivati neprioritetne pošiljke fakultativno, primjenjujući 10% popusta na stope prioritetnih terminalnih troškova.

11. Ovlašteni operateri mogu razmjenjivati pošiljke predsortirane po formatu, na fakultativnoj osnovi, sa umanjnim terminalnim troškovima.

12. Odredbe koje se primenjuju između ovlaštenih operatera iz zemalja u ciljnom sistemu odnose se na bilo kog ovlaštenog operatera iz zemalja u tranzicionom sistemu, koji želi da se priključi ciljnom sistemu. Vijeće za poštansku operativu može utvrditi prijelazne mjere Pravilnikom o pismonosnim pošiljkama. Kompletne odredbe ciljnog sistema mogu se primijeniti na bilo kog novog ovlaštenog operatera, koji izjavi da želi da primjenjuje sve odredbe iz ciljnog sistema, bez prijelaznih mjera.

Član 28.

Terminalni troškovi. Odredbe koje se primjenjuju na tokove pošte između ovlaštenih operatera zemalja u ciljnom sistemu

1. Plaćanje za pismonosne pošiljke, uključujući i pošiljke u velikom broju, izuzev M vreća i IBRS pošiljaka, utvrđena je primjenom stopa po pošiljci i po kilogramu, koje odražavaju troškove prerade u određenoj zemlji; ovi troškovi moraju biti zasnovani na unutrašnjim tarifama. Izračunavanje stopa se vrši prema uvjetima predviđenim u Pravilniku o pismonosnim pošiljkama.

2. Plaćanje za IBRS pošiljke je definirano u Pravilniku o pismonosnim pošiljkama.

3. Stope po pošiljci i po kilogramu izračunavaju se na bazi procentualnog iznosa poštarine za prioritetno pismo od 20 grama iz unutrašnjeg saobraćaja, koji je 70% za zemlje u ciljnom sistemu do 2010. godine i 100% za zemlje koje ulaze u ciljni sistem od 2010. ili 2012. godine (nove zemlje u ciljnom sistemu).

4. Vijeće za poštansku operativu će sprovesti studiju o troškovima rukovanja poštanskim pošiljkama u dolazu u toku 2009. i 2010. godine. Ako ova studija ukaže na drugačiji procenat od 70% iz stava 2. ovog člana, ovo Vijeće će razmotriti da li da izmijeni procenat naplate za prioritetno pismo mase do 20 grama za godine 2012. i 2013.

5. Od naplate koja se koristi za izračunavanje iz stava 3. ovog člana, izuzima se 50% PDV-a ili drugih poreza za 2010. i 2011. godinu, a 100% za 2012. i 2013. godinu.

6. Primijenjene stope za tokove između zemalja u ciljnom sistemu do 2010. godine ne mogu biti veće od slijedećih iznosa:

6.1. za godinu 2010., 0,253 DTS po pošiljci i 1,980 DTS po kilogramu;

6.2. za godinu 2011., 0,263 DTS po pošiljci i 2,059 DTS po kilogramu;

6.3. za godinu 2012., 0,274 DTS po pošiljci i 2,141 DTS po kilogramu;

6.4. za godinu 2013., 0,285 DTS po pošiljci i 2,227 DTS po kilogramu.

7. Stope koje se primjenjuju za tokove između zemalja u ciljnom sistemu do 2010. godine ne mogu biti manje od stopa za 2009. godinu, prije primjene pokazatelja kvaliteta usluga. Stope, takođe, ne mogu biti manje od:

7.1. za godinu 2010., 0,165 DTS po pošiljci i 1,669 DTS po kilogramu;

7.2. za godinu 2011., 0,169 DTS po pošiljci i 1,709 DTS po kilogramu;

7.3. za godinu 2012., 0,173 DTS po pošiljci i 1,750 DTS po kilogramu;

7.4. za godinu 2013., 0,177 DTS po pošiljci i 1,792 DTS po kilogramu.

8. Stope koje se primjenjuju za tokove pošte prema, od ili između novih zemalja ciljnog sistema, osim za pošiljke otpremljene u velikom broju, su slijedeće:

8.1. za godinu 2010: 0,155 DTS po pošiljci i 1,562 DTS po kilogramu;

8.2. za godinu 2011: 0,159 DTS po pošiljci i 1,610 DTS po kilogramu;

8.3. za godinu 2012: 0,164 DTS po pošiljci i 1,648 DTS po kilogramu;

8.4. za godinu 2013: 0,168 DTS po pošiljci i 1,702 DTS po kilogramu.

9. Plaćanje za pošiljke otpremljene u velikom broju će se utvrditi primjenom stopa po pošiljci i po kilogramu koje su utvrđene u članu 28. od stavova 3. do 7.

10. Za preporučene pošiljke i pošiljke sa označenom vrijednosti koje nemaju barkod identifikator ili koje imaju barkod identifikator koji nije u skladu sa S10 tehničkim standardom UPU-a, plaća se dodatnih 0,5 DTS po pošiljci osim ako nije drugačije dogovoreno bilateralnim sporazumom.

11. Na ovaj član se ne mogu staviti nikakve rezerve, osim u okviru bilateralnog sporazuma.

Član 29.

Terminalni troškovi. Odredbe koje se primjenjuju na tokove pošte prema, od i između ovlaštenih operatera zemalja u prijelaznom sistemu

1. U pripremi za ulazak ovlaštenih operatera zemalja iz prijelaznog sistema u ciljni sistem u pogledu terminalnih troškova, plaćanje za pismonosne pošiljke uključujući pošiljke u velikom broju (bulk), ali bez M vreća i IBRS pošiljaka, će se računati na bazi godišnjeg rasta od 2,8% na usklađene poštarine za 2009. godinu, koristeći svjetski prosjek od 14,64 pošiljaka po jednom kilogramu.

2. Plaćanje za IBRS pošiljke je definirano u Pravilniku o pismonosnim pošiljkama.

3. Stope primijenjene na tokove pošte prema, od i između zemalja u prijelaznom sistemu su slijedeće:

3.1. za godinu 2010: 0,155 DTS po pošiljci i 1,562 DTS po kilogramu;

3.2. za godinu 2011: 0,159 DTS po pošiljci i 1,610 DTS po kilogramu;

3.3. za godinu 2012: 0,164 DTS po pošiljci i 1,648 DTS po kilogramu;

3.4. za godinu 2013: 0,168 DTS po pošiljci i 1,702 DTS po kilogramu.

4. Za tokove pošte ispod 100 tona godišnje, komponente po kilogramu i komponente po pošiljci se pretvaraju u ukupnu stopu po kilogramu na osnovu svjetskog prosjeka od 14,64 pošiljke po kilogramu. Slijedeće stope se primjenjuju:

za godinu 2010: 3,831 DTS po kilogramu;

za godinu 2011: 3,938 DTS po kilogramu;

za godinu 2012: 4,049 DTS po kilogramu;

za godinu 2013: 4,162 DTS po kilogramu.

5. Za tokove veće od 100 tona godišnje, koristit će se jedinstvena, gore pomenuta, stopa po kilogramu, ako ni ovlašteni operater zemlje porijekla ni zemlje odredišta ne zatraže mehanizme za revidiranje stopa na bazi stvarnog broja pošiljaka u kilogramu, umjesto svjetskog prosjeka. Uzimanje uzorka, ako dođe do pokretanja mehanizma za revidiranje poštarina, primjenjivat će se u skladu sa uvjetima propisanim Pravilnikom o pismonosnim pošiljkama.

6. Revidiranje ukupne stope iz stava 4. ovog člana ne može da traži zemlja iz ciljnog sistema protiv zemlje iz prijelaznog sistema, osim ako ova druga nije tražila reviziju u suprotnom pravcu.

7. Plaćanje za pošiljke u velikom broju (bulk) ovlašteni operateri u zemljama sa ciljnim sistemom će se utvrditi stopama po pošiljci i po kilogramu utvrđenih u članu 28. Za primljene pošiljke u velikom broju (bulk), ovlašteni operateri u prijelaznom sistemu mogu zahtijevati plaćanje u skladu sa stavom 3. ovog člana.

8. Na ovaj član se ne mogu staviti nikakve rezerve, osim u okviru bilateralnog sporazuma.

Član 30.

Fond za kvalitet usluge

1. Terminalni troškovi, osim za M vreće, IBRS pošiljke i pošiljke otpremljene u velikom broju, koje plaćaju sve zemlje i teritorije zemljama koje je Kongres klasificirao kao zemlje grupe 5 za terminalne troškove i Fond za kvalitet usluge (QSF), uvećat će se za 20% u odnosu na stope navedene u članu 29. u korist unaprjeđenja kvaliteta usluge u zemljama grupe 5. Takvo plaćanje se neće obavljati između zemalja grupe 5.

2. Terminalni troškovi, osim za M vreće, IBRS pošiljke i pošiljke otpremljene u velikom broju, koje plaćaju zemlje i teritorije koje je Kongres klasificirao kao zemlje grupe 1 zemljama koje je Kongres klasificirao kao zemlje grupe 4, se uvećavaju za 10% u odnosu na stope date u članu 29., za uplatu u QSF radi unaprjeđenja kvaliteta usluge u zemljama grupe 4.

3. Od 1. januara 2012. godine, terminalni troškovi, osim za M vreće, IBRS pošiljke i pošiljke u velikom broju, koje plaćaju zemlje i teritorije koje je Kongres klasificirao kao zemlje grupe 2 zemljama koje je Kongres klasificirao kao zemlje grupe 4 se uvećavaju za 10% u odnosu na stope date u članu 29., za uplate u QSF fond radi unaprjeđenja kvaliteta usluge u zemljama grupe 4.

4. Terminalni troškovi, osim za M vreće, IBRS pošiljke i pošiljke u velikom broju, koje plaćaju zemlje i teritorije koje je Kongres klasificirao kao zemlje grupe 1 i koje su bile u ciljnom sistemu prije 2010. godine za zemlje koje je Kongres klasificirao kao zemlje grupe 3 bit će povećani za 8% u odnosu na stope iz člana 29, za uplatu u Fond za kvalitet usluga za unaprjeđenje usluga u zemljama grupe 3.

5. Terminalni troškovi, osim za M vreće, IBRS pošiljke i pošiljke u velikom broju, koje plaćaju zemlje i teritorije koje je Kongres klasificirao kao zemlje grupe 1 koje će se pridružiti ciljnom sistemu u 2010. godini, zemljama koje je Kongres

klasificirao kao zemlje grupe 3, će biti uvećani za 4% u odnosu na stope date u članu 29., radi uplate u QSF fond za unaprjeđenje kvaliteta usluge u zemljama grupe 3.

6. Od 1. januara 2012. godine, terminalni troškovi, osim za M vreće, IBRS pošiljke i pošiljke otpremljene u velikom broju, koje plaćaju zemlje i teritorije koje je Kongres klasificirao kao zemlje grupe 2, zemljama koje je Kongres klasificirao kao zemlje grupe 3, će biti uvećani za 4% u odnosu na stope date u članu 29. za uplate u QSF fond za unaprjeđenje kvaliteta usluge u zemljama grupe 3.

7. Terminalni troškovi, osim za M vreće, IBRS pošiljke i pošiljke otpremljene u velikom broju, koje plaćaju zemlje i teritorije koje je Kongres klasificirao kao zemlje grupe 1, zemljama koje je Kongres klasificirao kao zemlje grupe 2 a koje su imale koristi od 8% povećanja prije 2010. godine, će biti uvećani u 2010. i 2011. godini za 4% u odnosu na stope date u članu 29. a u 2012. i 2013. godini za 2% u odnosu na stope date u članu 28.8, radi uplate u QSF fond za unaprjeđenje kvaliteta usluge u zemljama grupe 2.

8. Terminalni troškovi, osim za M vreće, IBRS pošiljke i pošiljke otpremljene u velikom broju, koje plaćaju zemlje i teritorije koje je Kongres klasificirao kao zemlje grupe 1, zemljama koje je Kongres klasificirao kao zemlje grupe 2 koje su imale koristi od uvećanja od 1% prije 2010. godine, se povećavaju u 2010. i 2011. godini za 1% u odnosu na stope iz člana 29., za uplate u QSF fond za unaprjeđenje kvaliteta usluge u zemljama grupe 2.

9. Kombinirani terminalni troškovi koji se uplaćuju u QSF fond za unaprjeđenje kvaliteta usluge u zemljama grupa 2,3,4 i 5 podliježu minimumu od 12.565 DTS godišnje za svaku zemlju korisnika. Dodatna sredstva koja su potrebna da bi se dostigao ovaj minimum bit će fakturirana, u srazmjeri sa obimom razmjene, zemljama koje su bili u ciljnom sistemu prije 2010. godine.

10. Regionalni projekti trebaju posebno da doprinesu implementaciji UPU programa za poboljšanje kvaliteta usluga i uvođenju sistema za obračun troškova u zemljama u razvoju. Vijeće za poštansku operativu će, najkasnije u 2010. godini, usvojiti procedure za finansiranje ovih projekata.

Član 31.

Tranzitni troškovi

1. Za zatvorene zaključke i pošiljke u otvorenom tranzitu koje se razmjenjuju između dva ovlaštena operatera ili između dva poštanska ureda iste zemlje članice posredovanjem službi jednog ili više drugih ovlaštenih operatera (usluge treće strane) plaćaju se tranzitni troškovi. Oni predstavljaju naknadu za usluge u pogledu suvozemnog, pomorskog i zračnog tranzita. Ovo načelo se takođe primjenjuje na pogrešno poslate i pogrešno usmjerene pošiljke.

Drugo poglavlje

Ostale odredbe

Član 32.

Osnovne stope i odredbe koje se odnose na troškove zračnog prijevoza

1. Osnovna stopa koja se primjenjuje prilikom plaćanja računa između ovlaštenih operatera u pogledu zračnog prijevoza se odobrava od strane Vijeća za poštansku operativu. Nju izračunava Međunarodni biro u skladu sa formulom utvrđenom u Pravilniku o pismonosnim pošiljkama.

2. Izračunavanje troškova zračnog prijevoza za zatvorene zaključke, prioritetne pošiljke, zrakoplovne pošiljke i zrakoplovne pakete otpremljene u otvorenom tranzitu, pogrešno poslate pošiljke i pogrešno usmjerene zaključke, kao i relevantne metode obračuna, propisuje Pravilnik o pismonosnim pošiljkama i Pravilnik o poštanskim paketima.

3. Troškove zrakoplovnog prijevoza za cjelokupnu pređenu udaljenost snosi:

3.1. u slučaju zatvorenih zaključaka, ovlašteni operater zemlje porijekla zaključka, uključujući i slučajeve tranzita ovih zaključaka preko jednog ili više posređujućih ovlaštenih operatera;

3.2. u slučaju prioriternih pošiljki i zrakoplovnih pošiljki u otvorenom tranzitu, uključujući pogrešno poslate pošiljke, ovlašteni operater koji otprema pošiljke prema drugom ovlaštenom operateru.

4. Ova se ista pravila primjenjuju na pošiljke koje su izuzete od plaćanja suvozemnih i pomorskih tranzitnih troškova, ako se otpremaju zrakoplovom.

5. Svaki ovlašteni operater odredišta koji obavlja zrakoplovni prijevoz međunarodnih pošiljki unutar svoje zemlje ima pravo na naknadu dodatnih troškova nastalih zbog takvog prijevoza po uvjetima da se srednja ponderirana razdaljina pređenih rastojanja bude veća od 300 kilometara. Vijeće za poštansku operativu može zamijeniti srednju ponderiranu razdaljinu nekim drugim relevantnim kriterijumom. Osim u slučaju postignutog dogovora o besplatnom prijevozu, troškovi moraju biti isti za sve prioritne zaključke i zrakoplovne zaključke porijeklom iz inozemstva, bilo da se oni nadošlju ili ne zračnim putem.

6. Ipak, kada je naknada terminalnih troškova koje naplaćuje ovlašteni operater odredišta zasnivana isključivo na stvarnim troškovima ili na poštarinama u unutrašnjem saobraćaju, onda se ne vrši nikakva dodatna nadoknada za troškove unutrašnjeg zrakoplovnog prijevoza.

7. Ovlašteni operater odredišta isključuje, u svrhu izračunavanja srednje ponderirane razdaljine, masu svih zaključaka za koje je izračunavanje naknade terminalnih troškova isključivo zasnovano na stvarnim troškovima ili na poštarinama u unutrašnjem saobraćaju ovlaštenog operatera odredišta.

Član 33.

Naknade za suvozemni i pomorski prijevoz poštanskih paketa

1. Paketi koji se razmjenjuju između dva ovlaštena operatera podliježu naknadama za suvozemni prijevoz u dolazu koje se izračunavaju kombiniranjem osnovne stope po paketu i osnovne stope po kilogramu koje su utvrđene u Pravilniku.

1.1. Imajući u vidu gore pomenute osnovne stope, ovlašteni operateri mogu, takođe, biti ovlašteni da potražuju dodatne naknade po paketu i po kilogramu u skladu sa odredbama utvrđenim u Pravilniku.

1.2. Naknade pomenute pod 1 i 1.1 plaća ovlašteni operater zemlje porijekla, osim ako Pravilnikom o poštanskim paketima nisu utvrđeni izuzeci za to načelo.

1.3. Naknade za suvozemni prijevoz u dolazu su jedinstvene za čitavu teritoriju svake zemlje.

2. Paketi koji se razmjenjuju između dva ovlaštena operatera ili između dva poštanska ureda iste zemlje posredstvom suvozemnih službi jednog ili više drugih ovlaštenih operatera podliježu plaćanju naknada za suvozemni tranzit, koje se plaćaju ovlaštenom operateru koji učestvuje u suvozemnom prijevozu, kako je utvrđeno Pravilnikom, prema stopi rastojanja koja se primjenjuje.

2.1. Za pakete u otvorenom tranzitu, posrednički ovlašteni operateri su ovlašteni da potražuju paušalni dio poštarine po pošiljci, utvrđenu Pravilnikom.

2.2. Naknade za suvozemni tranzit plaća ovlašteni operater zemlje porijekla osim ako Pravilnikom o poštanskim paketima nisu utvrđeni izuzeci za to načelo.

3. Svaki ovlašteni operater koji učestvuje u pomorskom prijevozu je ovlašten da potražuje nakande za pomorski

prijevoz. Te naknade plaća ovlašteni operater zemlje porijekla, osim ako Pravilnikom o poštanskim paketima nisu utvrđeni izuzeci za to načelo.

3.1. Za svaku korištenu pomorsku službu, naknada za pomorski prijevoz je utvrđena u Pravilniku o poštanskim paketima prema stopi razdaljine koja se primjenjuje.

3.2. Ovlašteni operateri mogu povećati za najviše 50% naknadu za pomorski prijevoz izračunatu u skladu sa 3.1. S druge strane, operateri mogu da smanje naknadu koliko god to žele.

Član 34.

Ovlaštenja POC-a u utvrđivanju poštarina i naknada

1. Vijeće za poštansku operativu ima ovlaštenje da utvrdi sljedeće poštarine i naknade, koje plaćaju ovlašteni operateri u skladu sa uvjetima propisanim Pravilnikom:

1.1. tranzitne troškove za preradu i prijevoz pismonosnih zaključaka preko jedne ili više posredničkih zemalja;

1.2. osnovne stope i troškove zračnog prijevoza za prijevoz zaključaka zračnim putem;

1.3. naknade za suvozemni prijevoz u dolazu za preradu paketa u dolazu;

1.4. naknade za suvozemni tranzit za preradu i prijevoz paketa preko posredničke zemlje;

1.5. pomorske naknade za prijevoz paketa pomorskim putem.

2. Bilo kakva izmjena koje se vrši u skladu sa metodologijom koja osigurava ravnopravnu naknadu za sve ovlaštene operatere koji pružaju usluge, mora biti zasnovana na pouzdanim i reprezentativnim ekonomskim i finansijskim podacima. Svaka usvojena izmjena stupa na snagu onog dana kojeg odredi Vijeće za poštansku operativu.

Četvrti dio

Završne odredbe

Član 35.

Uvjeti za usvajanje prijedloga koji se odnose na Konvenciju i Pravilnike

1. Da bi postali izvršni, prijedlozi podnijeti Kongresu koji se odnose na ovu Konvenciju, moraju biti usvojeni od strane većine zemalja članica sa pravom glasa koje su prisutne i koje glasaju. Najmanje polovina zemalja članica koje su zastupljene na Kongresu i koje imaju pravo glasa, mora biti prisutna u vrijeme glasanja.

2. Da bi postali izvršni, prijedlozi koji se odnose na Pravilnik o pismonosnim pošiljkama i Pravilnik o poštanskim paketima moraju biti usvojeni od strane većine članova Vijeća za poštansku operativu koji imaju pravo glasa.

3. Da bi postali izvršni, prijedlozi podnijeti između dva Kongresa koji se odnose na ovu Konvenciju i njen Završni protokol moraju dobiti:

3.1. dvije trećine glasova, s tim da je najmanje polovina zemalja članica Saveza koje imaju pravo glasa učestvovalo u glasanju, kada se radi o izmjenama;

3.2. većinu glasova kada se radi o tumačenju odredbi.

4. Bez obzira na odredbe pod 3.1, svaka zemlja članica čije nacionalno zakonodavstvo još uvijek nije usklađeno sa predloženom izmjenom, može u roku od 90 dana od dana prijema obavještenja o izmjeni, uputiti pisanu izjavu generalnom direktoru Međunarodnog biroa u kojoj se navodi da nije u mogućnosti prihvatiti izmjenju.

Član 36.

Rezerve na Kongresu

1. Svaka rezerva koja nije u skladu sa ciljevima i svrhom Saveza neće biti dozvoljena.

2. Kao opće pravilo, bilo koja zemlja članica čije stavove ne dijele ostale zemlje članice će uložiti napore, koliko je god to moguće, da se prikloni mišljenju većine. Rezerve se mogu staviti samo u slučaju kada je to krajnje neophodno, i kada za to postoje pravi razlozi.

3. Rezerve na bilo koji član ove Konvencije podnose se na Kongresu u formi kongresnog prijedloga napisanog na jednom od radnih jezika Međunarodnog biroa i u skladu sa odgovarajućim odredbama Poslovnika Kongresa.

4. Da bi postala izvršna, predloženu rezervu mora usvojiti ista ona većina koja je potrebna za izmjenu člana na koji se ta rezerva odnosi.

5. U principu, rezerve se primjenjuju na bazi reciprociteta u odnosima između zemalja članica koje stavljaju rezerve i drugih zemalja članica.

6. Rezerve na ovu Konvenciju unose se u Završni protokol ove Konvencije, na osnovu prijedloga koje je usvojio Kongres.

Član 37.

Stupanje na snagu i trajanje Konvencije

1. Ova Konvencija stupa na snagu 01. januara 2010. godine i primjenjuje se do stupanja na snagu Akata narednog Kongresa.

U potvrdu čega, opunomoćenci vlada zemalja članica su potpisali ovu Konvenciju u jednom originalnom primerku, koji se deponuje kod generalnog direktora Međunarodnog biroa. Međunarodni biro Svjetskog poštanskog saveza dostavit će po jedan njegov prepis svakoj ugovornici.

Sačinjeno u Ženevi, 12. augusta 2008. godine

Završni protokol Svjetske poštanske Konvencije

U trenutku potpisivanja Svjetske poštanske Konvencije, zaključene na današnji dan, dolje potpisani opunomoćenci su se saglasili o slijedećem:

Član I

Vlasništvo nad poštanskim pošiljkama. Povlačenje iz pošte.

Izmjena ili ispravka adrese

1. Odredbe iz člana 5.1 i 2 se ne primjenjuju na Antiguu i Barbudu, Bahrein, Barbados, Belize, Botsvanu, Brunej Darusalam, Kanadu, Hong Kong, Kinu, Dominiku, Egipat, Fidži, Gambiju, Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske, prekomorske teritorije koje zavise od Ujedinjenog Kraljevstva, Grenadu, Gijanu, Irsku, Jamajku, Keniju, Kiribati, Kuvajt, Lesoto, Malavi, Maleziju, Mauricijus, Nauru, Novi Zeland, Nigeriju, Papua Novu Gvineju, Sveti Kristof i Nevis, Svetu Luciju, Sveti Vinsent i Grenadine, Samou, Sejšele, Sijera Leone, Singapur, Solomonska ostrva, Svaziland, Tanzaniju, Trinidad i Tobago, Tuvalu, Ugandu, Vanatu i Zambiju.

2. Niti se član 5.1 i 2 primjenjuje na Austriju, Dansku i Iran (Islamsku Republiku) čije unutrašnje zakonodavstvo ne dozvoljava povlačenje pošiljke iz pošte niti izmjenu adrese pismonosnih pošiljki na zahtjev pošiljaoca, od trenutka kada je primalac obaviješten o prispjehu pošiljke na njegovu adresu.

3. Član 5.1. ne primjenjuje se na Australiju, Ganu i Zimbabve.

4. Član 5.2. ne primjenjuje se na Bahame, Belgiju, Demokratsku Narodnu Republiku Koreju, Irak i Mijanmar, čije zakonodavstvo ne dozvoljava povlačenje pošiljke iz pošte ili izmjenu adrese pismonosnih pošiljki na zahtjev pošiljaoca.

5. Član 5.2. ne primjenjuje se na Sjedinjene Američke Države.

6. Član 5.2. primjenjuje se na Australiju samo onoliko koliko je taj član u skladu sa njenim unutrašnjim zakonodavstvom.

7. Protivno članu 5.2, Demokratska Republika Kongo, El Salvador, Panama (Rep.), Filipini i Venecuela ovlaštene su da ne vraćaju poštanske pakete, nakon što je primalac zahtijevao njihovo carinjenje, pošto je to u suprotnosti sa carinskim propisima ovih zemalja.

Član II

Poštarine

1. Protivno članu 6., Australija, Kanada i Novi Zeland ovlašteni su da naplate poštarinu osim one koja je predviđena Pravilnicima, kada je ta poštarina u skladu sa zakonodavstvom njihovih zemalja.

Član III

Izuzetak od oslobađanja plaćanja poštarine za literaturu za slijepa lica

1. Protivno članu 7, Indonezija, Sveti Vinsent i Grenadini i Turska, koje ne odobravaju oslobađanje od plaćanja poštarine za sekograme u svom unutrašnjem saobraćaju, mogu naplaćivati poštarinu i naknade za posebne usluge, koje ipak ne mogu biti više od onih u njihovom unutrašnjem saobraćaju.

2. Protivno članu 7, Australija, Austrija, Kanada, Njemačka, Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske, Japan, Švajcarska i Sjedinjene Američke Države, mogu naplaćivati poštarinu za posebne usluge, koja se primjenjuje na sekograme u njihovom unutrašnjem saobraćaju.

Član IV

Osnovne usluge

1. Protivno odredbama člana 12., Australija ne prihvata da osnovne usluge obuhvataju poštanske pakete.

2. Odredbe člana 12.2.4 se ne primjenjuju na Veliku Britaniju, čije nacionalno zakonodavstvo propisuje nižu granicu mase. Zakonodavstvo u oblasti zdravlja i sigurnosti u Velikoj Britaniji ograničava masu poštanskih vreća na 20 kilograma.

3. **Protivno članu 12.2.4., Kazahstan i Uzbekistan imaju pravo da ograniče na 20 kilograma maksimalnu masu odlaznih i dolaznih M vreća.**

Član V

Povratnice

1. Kanada ima pravo da ne primjenjuje član 13.4.3., u pogledu poštanskih paketa, s obzirom da ne pruža uslugu povratnica za pakete u svom unutrašnjem saobraćaju.

Član VI

Pošiljke sa plaćenim odgovorom u međunarodnom poštanskom saobraćaju (IBRS)

1. Protivno članu 13.4.1., Bugarska (Rep) će osigurati uslugu pošiljki sa plaćenim odgovorom u međunarodnom poštanskom saobraćaju, poslije pregovora sa zainteresiranim zemljama članicama.

Član VII

Zabrane (pismonosne pošiljke)

1. Izuzetno, Demokratska Narodna Republika Koreja i Liban ne prihvataju preporučene pošiljke koje sadrže metalni novac, ili novčanice, ili vrijednosnice bilo koje vrste koje glase na donosioca, ili putničke čekove, ili platinu, zlato ili srebro, obrađeno ili ne, drago kamenje, nakit i druge skupocjene predmete. Njih striktno ne obavezuju odredbe Pravilnika o pismonosnim pošiljkama kada se radi o njihovoj odgovornosti u slučaju orobljenja ili oštećenja preporučenih pošiljki, kao i u pogledu pošiljki koje sadrže predmete od stakla ili lomljive predmete.

2. Izuzetno, Bolivija, Kina (Narodna Rep.), osim posebnog administrativnog regiona Hong-Kong, Iraka, Nepala, Pakistana, Saudijske Arabije, Sudana i Vijetnama, ne prihvataju preporučene pošiljke koje sadrže metalni novac, novčanice ili vrijednosnice bilo koje vrste koje glase na donosioca, putničke

čekove, platinu, zlato ili srebro, obrađeno ili ne, drago kamenje, nakit i druge skupocjene predmete.

3. Mijanmar zadržava pravo da ne prihvata pošiljke sa označenom vrijednošću koje sadrže skupocjene predmete navedene u članu 15.5. pošto je to u suprotnosti sa njegovim unutrašnjim zakonodavstvom.

4. Nepal ne prihvata preporučene pošiljke ili pošiljke sa označenom vrijednošću koje sadrže novčanice ili metalni novac, osim u slučaju posebnog sporazuma zaključenog u tom cilju.

5. Uzbekistan ne prihvata preporučene pošiljke ili pošiljke sa označenom vrijednošću koje sadrže metalni novac, novčanice, čekove, poštanske marke ili stranu valutu i odbija svaku odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja pošiljki takve vrste.

6. Iran (Islamska Rep.) ne prihvata pošiljke koje sadrže predmete koji su u suprotnosti sa islamskom religijom.

7. Filipini zadržavaju pravo da ne prihvataju pismonosne pošiljke (obične, preporučene ili sa označenom vrijednošću) koje sadrže metalni novac, novčanice ili vrijednosnicu bilo koje vrste koje glase na donosioca, putničke čekove, platinu, zlato ili srebro, obrađeno ili ne, drago kamenje ili druge skupocjene predmete.

8. Australija ne prihvata nikakvu poštansku pošiljku koja sadrži zlato u polugama ili novčanice. Pored toga, ona ne prihvata preporučene pošiljke za uručenje u Australiji, niti pošiljke u otvorenom tranzitu koje sadrže predmete od vrijednosti, kao što su nakit, plemeniti metali, drago ili poludrago kamenje, vrijednosnice, metalni novac ili druge vrijednosti. Ona odbija svaku odgovornost kada se radi o poštanskim pošiljkama koje krše ovu rezervu.

9. Kina (Narodna Rep.), izuzev posebnog administrativnog regiona Hong-Konga, ne prihvata pošiljke sa označenom vrijednošću koje sadrže metalni novac, novčanice, vrijednosnice bilo koje vrste koje glase na donosioca ili putničke čekove, u skladu sa svojim unutrašnjim propisima.

10. Letonija i Mongolija zadržavaju pravo da ne prihvataju obične pošiljke, preporučene pošiljke ili pošiljke sa označenom vrijednošću koje sadrže metalni novac, novčanice, vrijednosnice koje glase na donosioca i putničke čekove, u skladu sa njihovim nacionalnim zakonodavstvom.

11. Brazil zadržava pravo da ne prihvata obične pošiljke, preporučene pošiljke ili pošiljke sa označenom vrijednošću koje sadrže metalni novac, novčanice u opticaju i vrijednosnice bilo koje vrste koje glase na donosioca.

12. Vijetnam zadržava pravo da ne prihvata pisma koja sadrže predmete i robu.

13. Indonezija ne prihvata preporučene i pošiljke sa označenom vrijednošću koje sadrže metalni novac, novčanice, čekove, poštanske marke, stranu valutu, ili vrijednosnice bilo koje vrste koje glase na donosioca u Indoneziji i neće prihvatiti odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljki.

14. Kirgistan zadržava prava da ne prihvata pismonosne pošiljke (obične, preporučene, sa označenom vrijednošću i male pakete) koje sadrže metalni novac, novčanice, vrijednosnice bilo koje vrste koje glase na donosioca, putničke čekove, platinu, zlato ili srebro (bez obzira da li je prerađeno ili ne), drago kamenje, nakit i druge vrijednosne predmete i neće prihvatiti odgovornost u slučajevima gubitka ili oštećenja takvih pošiljaka.

15. Kazahstan ne prihvata preporučene pošiljke ili pošiljke sa označenom vrijednošću koje sadrže metalni novac, novčanice, kreditne note, vrijednosnice bilo koje vrste koje glase na donosioca, putničke čekove, dragocjene metale (bez obzira da li su prerađeni ili ne), drago kamenje, nakit i druge

vrijednosne predmete ili stranu valutu i neće prihvatiti odgovornost u slučajevima gubitka ili oštećenja takvih pošiljki.

16. Moldavija i Ruska Federacija ne prihvataju preporučene ili pošiljke sa označenom vrijednošću koje sadrže novčanice u opticaju, vrijednosnice (čekove) bilo koje vrste koji glase na donosioca ili stranu valutu i neće prihvatiti odgovornost u slučajevima gubitka ili oštećenja takvih pošiljki.

Član VIII

Zabrane (poštanski paketi)

1. Mijanmar i Zambija su ovlaštene da ne prihvataju pakete sa označenom vrijednošću koji sadrže skupocjene predmete obuhvaćene članom 15.6.1.3.1, pošto je to u suprotnosti sa njihovim unutrašnjim propisima.

2. Izuzetno, Liban i Sudan ne prihvataju pakete koji sadrže metalni novac, novčanice ili vrijednosnicu bilo koje vrste koje glase na donosioca, putničke čekove, platinu, zlato ili srebro, obrađeno ili ne, drago kamenje i druge skupocjene predmete, ili koji sadrže tečnosti i materije koje se lako tope, ili predmete od stakla ili slične, ili lomljive predmete. One nisu obavezne da primjenjuju odredbe Pravilnika o poštanskim paketima koje se na to odnose.

3. Brazil je ovlašten da ne prihvati pakete sa označenom vrijednošću koji sadrže metalni novac i novčanice u opticaju, kao i vrijednosnice bilo koje vrste koje glase na donosioca, pošto je to u suprotnosti sa njegovim unutrašnjim propisima.

4. Gana je ovlaštena da ne prihvata pakete sa označenom vrijednošću koji sadrže metalni novac i novčanice u opticaju, pošto je to u suprotnosti sa njenim unutrašnjim propisima.

5. Pored predmeta navedenih u članu 15., Saudijska Arabija je ovlaštena da ne prihvata pakete koji sadrže metalni novac, novčanice ili vrijednosnice bilo koje vrste koje glase na donosioca, putničke čekove, platinu, zlato ili srebro, obrađeno ili ne, drago kamenje i druge skupocjene predmete. Ona ne prihvata ni pakete koji sadrže lijekove bilo koje vrste, osim ako ih prati ljekarski recept koji je izdao zvanični nadležni organ, proizvode namijenjene za gašenje vatre, hemijske tečnosti ili predmete suprotne načelima islamske religije.

6. Pored predmeta navedenih u članu 15., Oman ne prihvata pakete koji sadrže:

6.1. lijekove bilo koje vrste, osim u slučaju da ih prati ljekarski recept koji je izdao zvanični nadležni organ;

6.2. proizvode namijenjene za gašenje požara ili hemijske tečnosti;

6.3. predmete koji su u suprotnosti sa načelima Islama.

7. Pored predmeta navedenih u članu 15., Iran (Islamska Rep.) je ovlaštena da ne prihvata pakete koji sadrže predmete suprotne načelima islamske religije.

8. Filipini su ovlašteni da ne prihvate pakete koji sadrže metalni novac, novčanice ili vrijednosnicu bilo koje vrste koje glase na donosioca, putničke čekove, platinu, zlato ili srebro, obrađeno ili ne, drago kamenje ili druge skupocjene predmete, ili koji sadrže tečnosti i materije koje se lako tope, ili predmete od stakla ili slične, ili lomljive predmete.

9. Australija ne prihvata nikakvu poštansku pošiljku koja sadrži zlato u polugama ili novčanice.

10. Kina (Narodna Rep.) ne prihvata obične pakete koji sadrže metalni novac, novčanice ili vrijednosnice bilo koje vrste koje glase na donosioca, putničke čekove, platinu, zlato ili srebro, obrađeno ili ne, drago kamenje ili druge skupocjene predmete. Pored toga, uz izuzetak posebnog administrativnog regiona Hong-Konga, paketi sa označenom vrijednošću koji sadrže metalni novac, novčanice, vrijednosnice bilo koje vrste koje glase na donosioca ili putnički čekovi takođe se ne primaju.

11. Mongolija zadržava pravo da ne prihvata, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, pakete koji sadrže metalni novac, novčanice, vrijednosnice koje glase na donosioca i putničke čekove.

12. Letonija ne prihvata obične pakete niti pakete sa označenom vrijednošću koji sadrže metalni novac, novčanice, vrijednosnice (čekove) bilo kakve vrste koje glase na donosioca ili stranu valutu i odbija svaku odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljki.

13. Moldavija, Ruska Federacija, Ukrajina i Uzbekistan ne prihvataju obične i pakete sa označenom vrijednošću koji sadrže novčanice u opticaju, vrijednosnice bilo koje vrste koje glase na donosioca ili stranu valutu, i odbijaju svaku odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljki.

14. Kazahstan ne prihvata obične ili pakete sa označenom vrijednošću koji sadrže metalni novac, novčanice, kreditne note ili bilo kakve vrijednosnice koje glase na donosioca, čekove, plemenite metale, obrađene ili ne, drago kamenje, nakit i druge skupocjene predmete ili stranu valutu, i neće prihvatiti odgovornost u slučaju gubitka ili oštećenja takvih pošiljki.

Član IX

Dozvoljene radiokativne materije i infektivne supstance

1. Protivno članu 16. Mongolija zadržava pravo da u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, ne prihvata pošiljke koje sadrže bilo kakve radioaktivne materije i infektivne supstance.

Član X

Predmeti koji podliježu plaćanju carine

1. Pozivajući se na član 15., Bangladeš i El Salvador ne prihvataju pošiljke sa označenom vrijednošću koje sadrže predmete koji podliježu plaćanju carine.

2. Pozivajući se na član 15., slijedeće zemlje ne prihvataju obična i preporučena pisma koja sadrže predmete koji podliježu plaćanju carine: Avganistan, Albanija, Azerbejdžan, Bjelorusija, Kambodža, Čile, Kolumbija, Kuba, Demokratska Narodna Republika Koreja, El Salvador, Estonija, Italija, Kazahstan, Letonija, Moldavija, Nepal, Peru, Ruska Federacija, San Marino, Turkmenistan, Ukrajina, Uzbekistan i Venecuela.

3. Pozivajući se na član 15., slijedeće zemlje ne prihvataju obična pisma koja sadrže predmete koji podliježu plaćanju carine: Benin, Burkina Faso, Obala Slonovače (Rep.) Džibuti, Mali i Mauritanija.

4. Bez obzira na odredbe predviđene pod 1. do 3, pošiljke seruma, vakcina, kao i pošiljke hitno potrebnih lijekova koje je teško nabaviti, primaju se u svim slučajevima.

Član XI

Potražnice

1. Protivno članu 17.3, Bugarska (Rep.), Zelenortska ostrva, Čad, Demokratska Narodna Republika Koreja, Egipat, Gabon, prekomorske teritorije koje zavise od Ujedinjenog Kraljevstva, Grčka, Iran (Islamska Rep.), Kirgistan, Mongolija, Mijanmar, Filipini, Saudijska Arabija, Sudan, Sirija (Arapska Rep.), Turkmenistan, Ukrajina, Uzbekistan i Zambija zadržavaju pravo da naplaćuju od svojih korisnika poštarinu za potražnice za pismonosne pošiljke.

2. Protivno članu 17.3, Argentina, Austrija, Azerbejdžan, Litvanija, Moldavija i Slovačka zadržavaju pravo da naplaćuju posebnu poštarinu, kada se po sprovedenom potražnom postupku utvrdi da je potražnica bila neosnovana.

3. Avganistan, Bugarska (Rep.), Zelenortska ostrva, Kongo (Rep.) Egipat, Gabon, Iran (Islamska Rep.), Kirgistan, Mongolija, Mijanmar, Saudijska Arabija, Sudan, Surinam, Sirija (Arapska Rep.), Turkmenistan, Ukrajina, Uzbekistan i Zambija zadržavaju pravo da naplaćuju od svojih klijenata poštarinu za potražnice za pakete.

4. Protivno članu 17.3, Brazil, Panama (Rep.) i Sjedinjene Američke Države zadržavaju pravo da naplaćuju od svojih klijenata poštarinu za potražnice za pismonosne pošiljke i pakete predate na otpremu u zemljama koje primjenjuju takvu vrstu poštarine u skladu sa stavovima 1. do 3. ovog člana.

Član XII

Poštarina za podnošenje na carinu

1. Gabon zadržava pravo da od svojih korisnika naplaćuje poštarinu za podnošenje na carinu.

2. Kongo (Rep.) i Zambija zadržavaju pravo da naplaćuju od svojih korisnika poštarinu za podnošenje na carinu za pakete.

Član XIII

Predaja na otpremu u inozemstvo pismonosnih pošiljki

1. Australija, Austrija, Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske, Grčka, Novi Zeland i Sjedinjene Američke Države zadržavaju pravo da naplaćuju poštarinu, srazmjerno prouzrokovanim troškovima, od svakog ovlaštenog operatora koji im, na osnovu odredbi člana 26.4, pošalju na otpremu pošiljke koje nisu prvobitno otpremljene kao poštanske pošiljke njihovih službi.

2. Protivno članu 26.4, Kanada zadržava pravo da naplaćuje od ovlaštenog operatora zemlje porijekla naknadu koja joj omogućuje da minimalno pokrije troškove koje joj prouzrokuje prerada takvih pošiljaka.

3. Član 26.4. dozvoljava ovlaštenom operatoru određene zemlje da traži od otpremnog ovlaštenog operatora odgovarajuću naknadu za uručenje pismonosnih pošiljki predatih na otpremu u inozemstvo u velikom broju. Australija i Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske zadržavaju pravo da ograniče to plaćanje na iznos koji odgovara unutrašnjoj tarifi određene zemlje, koja se primjenjuje na iste pošiljke.

4. Član 26.4. dozvoljava ovlaštenom operatoru određene zemlje da traži od otpremnog ovlaštenog operatora odgovarajuću naknadu za uručenje pismonosnih pošiljki predatih na otpremu u inozemstvo u velikom broju. Slijedeće države članice zadržavaju pravo da ograniče to plaćanje na najveće iznose odobrene Pravilnikom za pošiljke u velikom broju: Bahami, Barbados, Brunej Darusalam, Kina (Narodna Rep.), Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske, prekomorske teritorije koje zavise od Ujedinjene Kraljevine, Grenada, Gijana, Indija, Malezija, Nepal, Holandija, Holandski Antili i Aruba, Novi Zeland, Sveta Lucija, Sveti Vinsent i Grenadini, Singapur, Šri Lanka, Surinam, Tajland i Sjedinjene Američke Države.

5. Bez obzira na rezerve pod 4, slijedeće zemlje članice zadržavaju pravo da primjenjuju u potpunosti odredbe člana 26. Konvencije na pošiljke koje prime od zemalja članica Saveza: Argentina, Austrija, Benin, Brazil, Burkina Faso, Kamerun, Obala Slonovače (Rep.), Kipar, Danska, Egipat, Francuska, Njemačka, Grčka, Gvineja, Izrael, Italija, Japan, Jordan, Liban, Luksemburg, Mali, Mauritanija, Monako, Maroko, Norveška, Portugal, Saudijska Arabija, Senegal, Sirija (Arapska Rep.) i Togo.

6. U primjeni člana 26.4. Njemačka zadržava pravo da zahtijeva, od zemlje u kojoj su pošiljke predate, naknadu čiji je iznos jednak iznosu koji bi ona primila od zemlje u kojoj pošiljalac stanuje.

7. Bez obzira na rezerve date u članu XIII, Kina (Narodna rep.) zadržava pravo da ograniči plaćanje za uručenje pismonosnih pošiljki predatih na otpremu u inozemstvo u velikom broju na najveće iznose odobrene Konvencijom i Pravilnikom o pismonosnim pošiljkama za pošiljke u velikom broju.

Član XIV

Izuzetne naknade za kopneni prijenos pošiljki u dolazu

1. Protivno članu 33., Avganistan zadržava pravo da naplaćuje dodatne izuzetne naknade za kopneni prijenos pošiljki u dolazu u iznosu od 7,50 DTS po paketu.

Član XV

Posebne tarife

1. Belgija, Norveška i Sjedinjene Američke Države mogu naplaćivati veće naknade za kopneni prijenos za avionske pakete nego za površinske pakete.

2. Liban je ovlašten da naplaćuje za pakete do 1 kilograma mase, poštarinu koja se primjenjuje za pakete iznad 1kg a do 3 kilograma.

3. Panama (Rep.) je ovlaštena da naplaćuje 0,20 DTS po kilogramu za površinske pakete (S.A.L) koji se u tranzitu prijevoze zračnim putem.

U potvrdu čega, niže navedeni opunomoćenici su sačinili ovaj Protokol koji ima istu snagu i istu važnost kao da su njegove odredbe unesene u tekst Konvencije, i potpisali su ga u jednom originalnom primjerku koji će biti deponiran kod generalnog direktora Međunarodnog biroa. Međunarodni biro Svjetskog poštanskog saveza dostavit će po jedan njegov prepis svakoj ugovornici.

Sačinjeno u Ženevi, 12. augusta 2008. godine

Sporazum o poštanskim finansijskim uslugama

Dolje potpisani, opunomoćenici vlada zemalja članica Saveza, u skladu sa članom 22.4 Ustava Svjetskog poštanskog saveza zaključenog u Beču 10. jula 1964. godine, donijeli su sporazumno i pod rezervom člana 25.4 Ustava, slijedeći Sporazum, koji je u skladu sa principima Ustava u cilju implementacije sigurne i pristupačne usluge plaćanja, prilagođene najvećem broju korisnika na osnovu sistema koji omogućavaju interoperabilnost mreža ovlaštenih operatera.

Prvi dio

Opći principi koji se primjenjuju na poštanske finansijske usluge

Prvo poglavlje

Opće odredbe

Član 1.

Obim djelovanja Sporazuma

1. Svaka zemlja članica će osigurati na osnovu svojih najboljih nastojanja da se najmanje jedna od slijedećih poštanskih finansijskih usluga pruža na njenoj teritoriji:

1.1. Gotovinska (poštanska) uputnica: pošiljalac predaje sredstva na mjestima određenim za opsluživanje korisnika za usluge kod ovlaštenog operatera i traži da pun iznos bude isplaćen primaocu u gotovini, bez odbitaka.

1.2. Uputnica za isplatu (sa računa): pošiljalac daje uputstva i traži da se njegov račun, koji ima kod ovlaštenog operatera, zaduži i da pun iznos bude isplaćen primaocu u gotovini, bez odbitaka.

1.3. Uputnica za uplatu (na račun): pošiljalac predaje sredstva na mjestima određenim za opsluživanje korisnika za usluge kod ovlaštenog operatera i traži da pun iznos bude uplaćen na račun primaoca, bez odbitaka.

1.4. Poštanski transfer: pošiljalac daje uputstva i traži da se njegov račun koji ima kod ovlaštenog operatera, zaduži i da pun iznos bude stavljen na račun primaoca, kojeg primalac ima kod ovlaštenog operatera koji će izvršiti isplatu, bez odbitaka.

2. Pravilnicima će biti definirane procedure za izvršenje ovog Sporazuma.

Član 2.

Definicije

1. Nadležni organ vlasti – svaki nacionalni organ vlasti zemlje članice koje, na osnovu ovlaštenja koja mu daje zakon ili propisi, nadgleda aktivnosti ovlaštenog operatera ili lica koje se pominju u ovom članu. Nadležni organ vlasti može da kontaktira administrativna ili pravna tijela angažirana u borbi protiv pranja novca i finansiranja terorista, a posebno državnu finansijsku obavještajnu jedinicu, kao i tijela za nadzor.

2. Rata – djelimično avansno plaćanje od strane ovlaštenog operatera izdavaoca, ovlaštenom operateru koji vrši isplatu da olakša situaciju sa gotovinom u službi poštansko finansijskih usluga tog operatera koji vrši isplatu.

3. Pranje novca – konverzija ili transfer sredstava od strane entiteta ili pojedinaca pri saznanju da ta sredstva potječu iz kriminalnih radnji ili učestvovanja u takvim radnjama, a sa ciljem prikrivanja ili maskiranja zabranjenog porijekla sredstava, ili sa ciljem da se bilo kom licu koje je učestvovalo u takvoj radnji, pomogne da izbjegne pravne posljedice svojih radnji; pranjem novca će se smatrati kada radnje koje su proizvele novčana sredstva koja treba oprati, podliježu gonjenju na teritoriji druge države članice Saveza ili treće države.

4. Izdvajanje fondova (Ring-fencing) – obavezno izdvajanje sredstava korisnika od sredstava ovlaštenih operatera što sprječava korištenje sredstava korisnika u druge svrhe, već isključivo za obavljanje operacija poštanskih finansijskih usluga.

5. Klirinška kuća – u okviru multilateralnih razmjena, klirinška kuća rješava međusobna dugovanja i potraživanja koja proizilaze iz usluga koje jedan operater pruža drugom. Njena uloga je da stavi na račun sve razmjene sredstava koje su se dogodile između operatera, a koje se poravnavaju preko banaka, kao i da preduzme neophodne korake u slučaju neregularnosti u poravnanju računa.

6. Kliring – sistem koji omogućava da se određeni broj transakcija koje treba obaviti održi na minimumu izradom periodičnog debitnog i kreditnog salda za strane uključene u kliring. Kliring obuhvata dvije faze: utvrđivanje bilateralnih salda i dodavanjem tih salda, izračunavanje ukupnih pozicija svih entiteta u odnosu na čitavu zajednicu da bi se sprovelo samo jedno poravnanje zasnovano na poziciji dužnika ili povjerioca entiteta koji je u pitanju.

7. Namjenski (zbirni) račun – sakupljanje sredstava iz različitih izvora kombiniranih u jedan račun.

8. Vezni račun – žiro račun koji ovlašteni operateri otvaraju recipročno, kao dio bilateralnih odnosa, pomoću kojeg se rješavaju međusobna dugovanja i potraživanja.

9. Kriminalna aktivnost – bilo koja vrsta učešća u zločinu, izvršenja zločina ili prekršaja, kako je utvrđeno nacionalnim zakonodavstvom.

10. Sigurnosni depozit – iznos koji se polaže u formi gotovine ili vrijednosnica, da bi garantirao plaćanje između ovlaštenih operatera.

11. Primalac – fizičko ili pravno lice koje je ovlastio pošiljalac kao korisnika novčanih uputnica ili poštanskih žiro računa.

12. Treća valuta – posredna valuta koja se koristi u slučajevima nekonvertibilnosti jedne od dvije valute ili za kliring/poravnanje računa.

13. Dužna revnost (due diligence) u odnosima sa korisnicima – opća obaveza ovlaštenih operatera, koja obuhvata slijedeće dužnosti:

- identifikiranje korisnika;
- dobijanje informacija o svrsi poštanske uputnice;
- monitoring poštanskih uputnica;

- provjera da su informacije o korisnicima ažurirane;
- prijavljivanje sumnjivih transakcija nadležnim organima vlasti.

14. Elektronski podaci koji se odnose na poštanske uputnice – podaci koji se prenose elektronskim putem od jednog ovlaštenog operatera ka drugom ovlaštenom operateru, a odnose se na izvršenje poštanskih uputnica, potražnica, izmjenu ili ispravku adresa ili nadoknade; te podatke ili unose ovlašteni operateri, ili se generiraju automatski njihovim informacionim sistemima, i ukazuju na promjenu u statusu poštanske uputnice ili zahtjeva.

15. Lični podaci - lični podaci za identifikiranje koji se odnose na pošiljaoca ili primaoca, koji se mogu koristiti jedino u svrhe u koje su i uzeti.

16. Poštanski podaci – podaci potrebni za usmjeravanje i lociranje poštanske uputnice, kao i za centralizirani sistem kliringa i za statističke namene.

17. Elektronska razmjena podataka (EDI) – razmjena od-kompjuter-a-do-kompjuter-a podataka vezanih za operacije, pomoću mreža i standardnih formata koji su kompatibilni sa sistemom Saveza.

18. Pošiljalac – fizičko ili pravno lice koje daje nalog ovlaštenom operateru da obavi poštansko finansijsku uslugu u skladu sa Aktima Saveza.

19. Finansiranje terorizma – obuhvata finansiranje terorističkih akata, terorista ili terorističkih organizacija.

20. Sredstva korisnika – suma koju je dao pošiljalac ovlaštenom operateru izdavanja u gotovini, ili na koju je račun pošiljaoca zadužen i to zapisano u knjizi ovlaštenog operatera izdavanja, ili koja je na neki drugi siguran način elektronskog bankarstva stavljena na raspolaganje ovlaštenom operateru izdavanja ili nekom drugom finansijskom operateru, koja treba da se isplati primaocu kojeg je naznačio pošiljalac u skladu sa ovim Sporazumom i njegovim Pravilnikom.

21. Valuta izdavanja – valuta zemlje odredišta ili treća valuta koju je odobrila zemlja odredišta u kojoj je izdata poštanska uputnica.

22. Ovlašteni operater izdavanja – ovlašteni operater koji prenosi poštansku uputnicu do ovlaštenog operatera koji vrši isplatu, u skladu sa Aktima Saveza.

23. Ovlašteni operater plaćanja – ovlašteni operater zadužen za obavljanje isplate poštanskih uputnica u zemlji odredišta, u skladu sa Aktima Saveza.

24. Period važenja – vremenski period tokom kojeg poštanska uputnica može biti izvršena ili poništena.

25. Mjesto određeno za opsluživanje korisnika – fizičko ili virtualno mjesto na kojem korisnik može da pošalje ili dobije poštansku uputnicu.

26. Nadoknada – suma koju ovlašteni operater izdavanja dužuje ovlaštenom operateru plaćanja zbog isplate korisniku.

27. Opoziv – mogućnost koju ima pošiljalac da opozove svoju poštansku uputnicu (novčanu uputnicu ili transfer) sve do trenutka isplate, ili na kraju perioda važenja ako isplata još uvijek nije obavljena.

28. Rizik druge strane – rizik da će jedna od ugovornih strana počinuti prekršaj, što vodi do gubitka ili rizika po likvidnosti.

29. Rizik po likvidnost - rizik da je učesnik u sistemu poravnanja računa ili druga strana, privremeno nesposobna da ispuni obaveze u potpunosti i u potrebno vrijeme.

30. Prijavljivanje sumnjivih transakcija – obaveza ovlaštenog operatera, po nacionalnom zakonodavstvu i odlukama Saveza, da svojim nadležnim državnim vlastima pruži informacije o sumnjivim transakcijama.

31. Praćenje i lociranje "Track and Trace" – sistem koji omogućava da se prati kretanje poštanske uputnice, i da se u bilo koje vrijeme identifikira njena lokacija i status.

32. Cijena (poštarina) – iznos koji pošiljalac plaća ovlaštenom operateru izdavanja za poštansko-finansijsku uslugu.

33. Sumnjiva transakcija – jedna ili ponovljena poštanska uputnica, ili zahtjev za nadoknadu koji se odnosi na poštanske uputnice koji su povezani za prekršajem pranja novca ili finansiranjem terorističkih aktivnosti.

34. Korisnik – fizičko ili pravno lice, pošiljalac ili primalac, koji koristi poštansko-finansijske usluge u skladu sa ovim Sporazumom.

Član 3.

Određivanje operatera

1. Zemlje članice su obavezne da u roku od šest mjeseci od završetka Kongresa obavijeste Međunarodni biro o nazivu i adresi vladinog tijela koje je odgovorno za nadzor poštanskih finansijskih usluga. U roku od šest mjeseci od završetka Kongresa, zemlje članice će takođe dostaviti Međunarodnom biou naziv i adresu jednog ili više operatera koji su zvanično ovlašteni da pružaju poštanske finansijske usluge preko svoje mreže, kao i da na svojoj teritoriji ispunjavaju obaveze koje proizilaze iz Akata Saveza. Između dva Kongresa, o svim izmjenama koje se tiču vladinih tijela i zvanično ovlaštenih operatera mora se obavijestiti Međunarodni biro što je prije moguće.

2. Ovlašteni operateri pružaju poštansko finansijske usluge u skladu sa ovim Sporazumom.

Član 4.

Funkcije zemalja članica

1. Zemlje članice treba da preduzimaju neophodne korake da osiguraju kontinuitet poštanskih finansijskih usluga u slučaju da njihovi ovlašteni operateri učine propust, bez obzira na obaveze tog (ili tih) operatera prema drugim ovlaštenim operaterima koje proistječu iz Akata Saveza.

2. U slučaju propusta njenog ovlaštenog operatera, zemlja članica, preko Međunarodnog biroa obavještava druge zemlje članice koje su potpisnice Sporazuma:

o prekidu svojih poštanskih finansijskih usluga, od naznačenog datuma i do daljnjeg;

o mjerama koje su preduzete da se njene usluge ponovo uspostave pod odgovornošću bilo kog novog operatera.

Član 5.

Operativne funkcije

1. Ovlašteni operateri su odgovorni za pružanje poštanskih finansijskih usluga vis-a-vis drugim operaterima i korisnicima.

2. Oni su odgovorni za rizike kao što su operativni rizici, rizici po likvidnost i rizici druge strane, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom.

3. U cilju implementacije poštanskih finansijskih usluga čije je pružanje povjereno njima od strane njihovih zemalja članica, ovlašteni operateri zaključuju bilateralne ili multilateralne sporazume sa ovlaštenim operaterima po njihovom izboru.

Član 6.

Vlasništvo nad sredstvima poštanskih finansijskih usluga

1. Svaki novčani iznos, dostavljen u gotovini ili zadužen (debitiran) na računu za izvršenje poštanske uputnice, pripada pošiljaocu sve dok ne bude isplaćen primaocu ili dok se ne prebaci (uknjiži) na račun primaoca.

2. Tokom perioda važenja poštanske uputnice, pošiljalac je može opozvati sve dok nije isplaćena primaocu ili dok se ne prebaci na račun primaoca.

Član 7.

Sprječavanje pranja novca, finansiranja terorista i finansijskih prekršaja

1. Ovlašteni operateri treba da preduzmu sve neophodne korake da ispune svoje obaveze koje proizilaze iz nacionalnog i međunarodnog zakonodavstva u cilju borbe protiv pranja novca i finansiranja terorizma i finansijskih prekršaja.

2. Treba da obavještavaju nadležne vlasti svoje zemlje o sumnjivim transakcijama, u skladu sa nacionalnim zakonima i propisima.

3. Pravilnici detaljno utvrđuju obaveze ovlaštenih operatera u smislu identifikiranja korisnika, detaljnog ispitivanja i procedura za implementaciju propisa protiv pranja novca, finansiranja terorista i finansijskog kriminala.

Član 8.

Povjerljivost

1. Ovlašteni operateri treba da osiguraju zaštićenost ličnih podataka, kao i njihovo korištenje, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom i, gdje je to primjenjivo, međunarodnim obavezama i Pravilnikom. Odredbe ovog člana ne ograničavaju pružanje ličnih podataka na zahtjev, na osnovu zakona svake zemlje članice.

2. Podaci koji su potrebni za izvršenje poštanske uputnice su poverljive prirode.

3. U statističke namjene i za moguće potrebe mjerenja kvaliteta usluga i centralnog kliringa, ovlašteni operateri treba da Međunarodnom birou Saveza dostave poštanske podatke, najmanje jednom godišnje. Međunarodni biro tretira sve pojedinačne poštanske podatke kao poverljive.

Član 9.

Tehnološka neutralnost

1. Razmjena podataka koja je potrebna za pružanje usluga definiranih ovim Sporazumom, uređena je principom tehnološke neutralnosti, što znači da pružanje ovih usluga ne zavisi od korištenja neke posebne tehnologije.

2. Procedure za izvršenje poštanskih uputnica, uključujući uvjete za davanje depozita, unos, otpremu, plaćanje i nadoknadu uputnica (naloga) i za obradu potražnica, kao i vremenski rokovi za stavljanje tih sredstava na raspolaganje primaocu, mogu varirati u skladu sa tehnologijom koja se koristi za prijenos uputnica.

3. Poštanske finansijske usluge se mogu pružati na osnovu kombiniranja različitih tehnologija.

Drugo poglavlje

Opći principi i kvalitet usluge

Član 10.

Opći principi

1. Pristup preko mreže

1.1. Poštanske finansijske usluge ovlašteni operateri pružaju preko svojih mreža i/ili preko bilo koje druge partnerske mreže, da bi osigurali dostupnost ovih usluga najvećem broju korisnika.

1.2. Svi korisnici imaju pristup poštanskim finansijskim uslugama, bez obzira na bilo kakve ugovorne ili komercijalne odnose koji postoje sa ovlaštenim operaterom.

2. Razdvajanje sredstava

Sredstva korisnika se razdvajaju. Ova sredstva i tokovi koje generiraju, moraju biti odvojena od drugih sredstava i tokova tog operatera, a naročito od njihovih vlastitih sredstava.

Poravnanja koja se odnose na naknade između ovlaštenih operatera su odvojena od poravnanja sredstava korisnika.

3. Valuta izdavanja i valuta plaćanja u pogledu poštanskih uputnica

Iznos na poštanskoj uputnici će biti izražen i plaćen u valuti zemlje odredišta, ili u bilo kojoj drugoj valuti koju odobri zemlje odredišta.

4. Nemogućnost poricanja

4.1. Prijenos poštanske uputnice elektronskim putem podliježe principu nemogućnosti poricanja, u smislu da ovlašteni operater – izdavalac ne dovodi u pitanje postojanje uputnice, a ovlašteni operater koji isplaćuje, ne poriče prijem uputnice, sve dok je poruka u skladu sa primjenjivim tehničkim standardima.

4.2. Nemogućnost poricanja elektronskih poštanskih uputnica se osigurava tehnološkim sredstvima, bez obzira na sistem koji koriste ovlašteni operateri.

5. Realizacija (izvršenje) poštanskih uputnica

5.1. Poštanske uputnice koje se prenose između ovlaštenih operatera, moraju biti realizirane u skladu sa odredbama ovog Sporazuma i nacionalnim zakonodavstvom.

5.2. U mreži ovlaštenih operatera, suma koju ovlaštenom operateru izdavaocu doznači pošiljalac treba da bude ista kao suma isplaćena primaocu od strane ovlaštenog operatera koji vrši isplatu.

5.3. Isplata primaocu nije uvjetovana prijemom odgovarajućih sredstava od pošiljaoca, od strane ovlaštenog operatera koji vrši isplatu. Ona se vrši po ispunjenju obaveza ovlaštenog operatera – izdavaoca, prema ovlaštenom operateru koji vrši isplatu, u smislu rata ili iznosa za vezni račun.

Određivanje cijena

6.1. Ovlašteni operater izdavalac određuje cijene poštanskih finansijskih usluga.

6.2. Na te cijene se mogu dodati naknade za svaku fakultativnu ili dodatnu uslugu koju zahtijeva pošiljalac.

6. Izuzimanje od plaćanja poštarine

7.1. Odredbe Svjetske poštanske Konvencije koje se tiču izuzetaka od naplata poštarine na pošiljke za ratne zarobljenike ili civilna internirana lica, mogu se primjenjivati i na poštanske finansijske usluge za ovu kategoriju primaoca.

7. Nadoknada ovlaštenom operateru koji vrši isplatu

8.1. Ovlašteni operater koji vrši isplatu dobija naknadu od ovlaštenog operatera izdavaoca, za realizaciju poštanskih uputnica.

8. Intervali za poravnanje između ovlaštenih operatera

9.1. Učestalost poravnavanja računa između ovlaštenih operatera za sredstva koja su plaćena ili prebačena na račun primaocu u ime pošiljaoca mogu biti različita od one koja se tiče poravnanja naknada između ovlaštenih operatera. Sredstva koja se isplate ili prebace na račun, poravnavaju se najmanje jednom mesečno.

9. Obaveza obavještavanja korisnika

10.1. Korisnici imaju pravo na slijedeće informacije koje će biti objavljene i koje će biti dostupne svim pošiljaocima: uvjeti za pružanje poštanskih finansijskih usluga, cijene, poštarine, kursevi valuta i aranžmani, uvjeti za primjenu odgovornosti i adrese službe za informacije i upite.

10.2. Pristup ovim informacijama je besplatan.

Član 11.

Kvalitet usluge

1 Ovlašteni operateri mogu odlučiti da identificiraju poštanske finansijske usluge pomoću kolektivnog brenda.

Treće poglavlje

Principi elektronske razmjene podataka

Član 12.

Interoperabilnost

1. Mreže

1.1. U cilju razmjene podataka potrebnih za realizaciju poštanskih finansijskih usluga između svih ovlaštenih

operatera, i u cilju nadgledanja kvaliteta usluga, ovlašteni operateri će koristiti sistem za elektronsku razmjenu podataka (EDI) Svjetskog poštanskog saveza ili neki drugi sistem koji garantira interoperabilnost poštanskih finansijskih usluga u skladu sa ovim Sporazumom.

Član 13.

Sigurnost elektronske razmjene podataka

1. Ovlašteni operateri su odgovorni za pravilno funkcioniranje njihove opreme.

2. Elektronski prijenos podataka se mora učiniti sigurnim da bi se osigurala autentičnost i integritet podataka koji se prenose.

3. Ovlašteni operateri treba da učine transakcije sigurnim, u skladu sa međunarodnim standardima.

Član 14.

Praćenje i lociranje

1. Sistemi koje koriste ovlašteni operateri moraju da dozvole monitoring procesa obrade uputnice i njenog opoziva od strane pošiljaoca, sve dok odgovarajući iznos ne bude plaćen primaocu ili prebačen na račun primaoca, ili, ako je to potrebno, nadoknađen pošiljaocu.

Drugi dio

Pravila koja uređuju poštanske finansijske usluge

Prvo poglavlje

Obrada poštanskih uputnica

Član 15.

Depozit, unos i prijenos poštanskih uputnica

1. Uvjeti za davanje depozita, unos i prijenos poštanskih uputnica, utvrđeni su u Pravilniku.

2. Period važenja poštanskih uputnica ne može da bude produžen i utvrđen je u Pravilniku.

Član 16.

Provjera i oslobađanje sredstava

1. Nakon potvrđivanja identiteta primaoca, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom i tačnosti informacija koje je pružio, ovlašteni operater vrši isplatu u gotovini. U slučaju uputnice za uplatu ili transfera, ova isplata se vrši polaganjem sredstava na račun primaoca.

2. Vremenski rok za oslobađanje sredstava se utvrđuje bilateralnim i multilateralnim sporazumima između ovlaštenih operatera.

Član 17.

Maksimalni iznos

1. Ovlašteni operateri obavještavaju Međunarodni biro Svjetskog poštanskog saveza o maksimalnim iznosima za slanje ili prijem, koji su utvrđeni u skladu sa njihovim nacionalnim zakonodavstvom.

Član 18.

Naknada

1. Obim (visina) naknade

Naknada u okviru poštanskih finansijskih usluga, pokriva pun iznos poštanske uputnice u valuti zemlje izdavanja. Iznos koji se nadoknađuje je jednak iznosu koji je pošiljalac uplatio, ili iznosu na koji se tereti njegov račun. Cijena poštanske finansijske usluge se dodaje na iznos koji je nadoknađen u slučaju da je ovlašteni operater počinio grešku.

Drugo poglavlje

Potražnice i odgovornost

Član 19.

Potražnice

1. Potražnice se primaju u roku od šest mjeseci nakon dana kada je poštanska uputnica prihvaćena.

2. U zavisnosti od njihovog nacionalnog zakonodavstva, ovlašteni operateri imaju pravo da od korisnika naplate poštarine za potražnice koji se tiču poštanskih uputnica.

Član 20.

Odgovornost ovlaštenih operatera u pogledu korisnika

1. Upravljanje sredstvima

1.1. Ovlašteni operater – izdavalac je odgovoran pošiljaocu za iznose koji su mu predati na šalteru ili na koje je zadužen račun pošiljaoca, dok poštanska uputnica ne bude u potpunosti plaćena ili iznos prebačen na račun primaoca, ili dok se ta sredstva ne nadoknade pošiljaocu u gotovini ili polaganjem na njegov račun.

Član 21.

Međusobne obaveze i odgovornost ovlaštenih operatera

1. Svaki ovlašteni operater je odgovoran za sopstvene greške.

2. Uvjeti i obim odgovornosti su utvrđeni u Pravilniku.

Član 22.

Ne postojanje odgovornosti ovlaštenih operatera

1. Ovlašteni operateri nisu odgovorni:

1.1. u slučaju kašnjenja u realizaciji usluge;

1.2. kada ne mogu odgovarati za izvršenje poštanske uputnice usljed uništenja podataka o poštanskim finansijskim uslugama zbog više sile, osim ako dokaz o njihovoj odgovornosti ne bude predstavljen na neki drugi način;

1.3. kada je šteta počinjena greškom ili nemarom pošiljaoca, a naročito kada se radi o njegovoj odgovornosti da pruži tačne informacije da bi podržao svoju poštansku uputnicu, uključujući činjenicu da su doznačena sredstva iz legitimnih izvora i da je poštanska uputnica u legitimne svrhe;

1.4. ako doznačena sredstva budu zaplijenjena;

1.5. u slučaju sredstava ratnih zarobljenika i interniranih civilnih lica;

1.6. kada korisnik nije pokrenuo potražnicu u roku koji je utvrđen u Pravilniku;

1.7. kada je u zemlji izdavaoca uputnice istekao dozvoljeni vremenski period za odštetu u pogledu poštanskih uputnica.

Član 23.

Rezerve u pogledu odgovornosti

1. Ne mogu se staviti nikakve rezerve na odredbe koje se tiču odgovornosti utvrđene u članu 20. do 22., osim u slučaju bilateralnog sporazuma.

Treće poglavlje

Finansijski odnosi

Član 24.

Računovodstvena i finansijska pravila

1. Računovodstvena pravila

Ovlašteni operateri moraju poštovati računovodstvena pravila koja su definirana Pravilnikom.

2. Priprema mjesečnih i općih računa

Ovlašteni operater koji vrši isplatu ima obavezu da svakom ovlaštenom operateru izdavaocu dostavlja mjesečni račun koji pokazuje iznose koji su plaćeni za poštanske uputnice. Mjesečni računi se, u istim intervalima, uključuju u generalni račun za poravnanje, uključujući i rate što dovodi do salda.

3. Rate

U slučaju neravnoteže u razmjeni između ovlaštenih operatera, ovlašteni operater izdavalac plaća ratu ovlaštenom operateru koji vrši isplatu, najmanje jednom mjesečno, na početku svakog perioda za poravnanje računa. U slučajevima kada povećanje učestalosti poravnanja računa smanjuje period

na manje od nedjelju dana, operateri se mogu dogovoriti da se odreknu ove rate.

4. Namjenski račun

4.1. U principu, svaki ovlaštenu operater ima jedan namjenski račun za sredstva svojih korisnika. Ta sredstva se koriste isključivo za pokrivanje uputnica koje su isplaćene primaocima, ili za nadoknadu neisplaćenih uputnica pošiljaocima.

4.2. Sve rate koje je platio ovlaštenu operater izdavalac, prenose se na namjenski račun za ovlaštenog operatera koji vrši isplatu. Ove rate koriste se isključivo za isplate primaocima.

5. Sigurnosni depozit

5.1. Isplata sigurnosnog depozita se može zahtijevati u skladu sa uvjetima utvrđenim u Pravilniku.

Član 25.

Poravnanje i kliring

1. Centralizirano poravnanje

1.1. Poravnanje računa između ovlaštenih operatera može da prođe i kroz centralnu klirnišku kuću, u skladu sa procedurama predviđenim Pravilnikom, a izvršava se sa namjenskih računa ovlaštenih operatera.

2. Bilateralno poravnanje

Izdavanje računa na osnovu salda generalnog računa

Ovlaštenu operateri koji nisu članovi centraliziranog sistema kliringa, poravnavaju račune na osnovu salda generalnog računa.

Vežni račun

Kada ovlaštenu operateri imaju žiro mrežu, svaki od njih može da otvori vežni račun, uz pomoć koga će rješavati međusobne dugove i potraživanja koja proizilaze iz poštanskih finansijskih usluga.

Kada ovlaštenu operater koji vrši isplatu nema žiro sistem, može da otvori vežni račun kod druge finansijske institucije.

Valuta za poravnanje

Poravnanja se obavljaju u valuti zemlje odredišta ili valuti treće zemlje, o kojoj se ovlaštenu operateri sporazumiju.

Трећи дио

Prijelazne i završne odredbe

Član 26.

Rezerve na Kongresu

1. Neće se dozvoliti nikakve rezerve koje nisu u skladu sa ciljem i svrhom Saveza.

2. Po pravilu, svaka zemlja članica čije stavove ne dijele druge zemlje članice, potruditi će se koliko je to u njenoj moći, da se složi sa mišljenjem većine. Rezerve treba da se učine samo u slučaju apsolutne potrebe i da se daju opravdani razlozi za isto.

3. Bilo koje rezerve člana postojećeg Sporazuma se podnose Kongresu kao prijedlog Kongresu pisan na jednom od radnih jezika Međunarodnog biroa i u skladu sa odredbama Proceduralnih pravila Kongresa.

4. Da bi postali pravosnažni, prijedloge koji se odnose na rezervu, mora da odobri tražena većina koja je potrebna za usvajanje izmjena i dopuna člana na koji se rezerva odnosi.

5. U principu, rezerva se primjenjuje na bazi reciprociteta između zemlje članice koja je podnijela rezervu i ostalih zemalja članica.

6. Rezerve na ovaj Sporazum se unose u njegov Završni protokol na osnovu prijedloga koje je usvojio Kongres.

Član 27.

Završne odredbe

1. Kada je to prikladno, u svim slučajevima koji nisu izričito uređeni ovim Sporazumom, primjenjivat će se Konvencija po analogiji.

2. Član 4. Ustava se primjenjuje na ovaj Sporazum.

3. Uvjeti za usvajanje prijedloga vezanih za ovaj Sporazum i njegov Pravilnik.

Da bi postali pravosnažni, prijedlozi podnijeti Kongresu koji se odnose na ovaj Sporazum mora da usvoji većina zemalja članica sa pravom glasa, koje su prisutne i koje su ugovorne strane u ovom Sporazumu. Minimum polovina zemalja članica zastupljenih na Kongresu koje imaju pravo glasa moraju biti prisutne u vrijeme glasanja.

Da bi postali pravosnažni, prijedloge koji se odnose na Pravilnik ovog Sporazuma moraju da prihvate većina članica Vijeća za poštansku operativu sa pravom glasa, koje su ugovorne strane u ovom Sporazumu.

Da bi postali pravosnažni, prijedlozi koji se odnose na ovaj Sporazum, a koji se podnesu između dva Kongresa moraju dobiti:

dvije trećine glasova, sa najmanje polovinom zemalja članica sa pravom glasa, koje učestvuju u glasanju i koje su ugovorne strane u ovom Sporazumu, ako prijedlozi uključuju dodavanje novih odredbi;

većinu glasova, sa najmanje polovinom zemalja članica sa pravom glasa, koje učestvuju u glasanju i koje su ugovorne strane u ovom Sporazumu, ako prijedlozi uključuju izmjene i dopune odredbi ovog Sporazuma;

većinu glasova, ako prijedlozi obuhvataju tumačenje odredbi ovog Sporazuma.

Bez obzira na odredbe pod 3.3.1, svaka zemlja članica čije nacionalno zakonodavstvo još uvek nije usklađeno sa predloženim dopunama, može, u roku od 90 dana od dana dobijanja obavještenja o tome, da sačini pismenu izjavu generalnom direktoru Međunarodnog biroa, u kojoj navodi da nije u stanju da prihvati ovu dopunu.

Član 28.

Stupanje na snagu i trajanje Sporazuma o poštanskim finansijskim uslugama

1. Ovaj Sporazum stupa na snagu 1. januara 2010. godine i ostaje na snazi do stupanja Akata narednog Kongresa.

U potvrdu navedenog, opunomoćenici Vlada zemalja članica ugovornih strana, su potpisali ovaj Sporazum u jednom originalnom primjerku, koji će se položiti i čuvati kod generalnog direktora Međunarodnog biroa. Kopije istog će svakoj strani dostaviti Međunarodni biro Svjetskog poštanskog saveza.

Sačinjeno u Ženevi, 12. augusta 2008. godine

Proceduralna pravila Kongresa

Član 1.

Opće odredbe

Ova Proceduralna pravila Kongresa (dalje u tekstu: Pravila) su sačinjena u skladu sa Aktima Saveza i u podređenom su položaju u odnosu na njih. U slučaju neslaganja između jedne od odredbi Pravila i odredbi Akata, ove posljednje imaju prioritet.

Član 2.

Delegacija

1. Izraz "delegacija" označava osobu ili tijelo sačinjeno od osoba koje su ovlaštene od strane zemlje članice da učestvuju na Kongresu. Delegacija se sastoji od šefa Delegacije i ako je to prikladno njegovog zamjenika, jednog ili više delegata i možda jednog ili više zvaničnika (uključujući eksperte, sekretare itd.).

2. Šefovi Delegacije, njihovi zamjenici i delegati predstavljaju zemlje članice u smislu značenja člana 14.2. Ustava ako posjeduju akreditacije koje su u skladu sa uvjetima utvrđenim u članu 3. ovih Pravila.

3. Pridruženi zvaničnici mogu prisustvovati sastancima, i imaju pravo da učestvuju u radu, ali obično nemaju pravo glasa. Ipak, šef njihove delegacije ih može ovlastiti da glasaju u ime njihove zemlje na sastancima Komiteta. Takva ovlaštenja se moraju predati u pisanoj formi predsjedavajućem Komiteta na kojem učestvuju, prije početka sastanka.

Član 3.

Akreditacije delegata

1. Akreditaciju delegata treba da potpiše šef države, predsjednik Vlade ili ministar inostranih poslova zemlje koju predstavljaju. Oni moraju biti sačinjeni u potpunoj i ispravnoj formi. Akreditacije delegata koji imaju pravo da potpišu Akte (opunomoćenci) treba da sadrže obim takvog potpisa (da li potpis podliježe ratifikaciji ili odobrenju, potpis ad referendum, definitivan potpis). U odsustvu takvih specifičnih informacija, smatrat će se da je potpis podložan ratifikaciji ili odobrenju. Akreditacija koja ovlašćuje imaoca da potpisuje Akte, implicitno uključuje pravo obraćanja i pravo glasa. Delegati kojima su nadležni organi vlasti dodijelili puna ovlaštenja bez posebnog navođenja obima istih, ovlašteni su da govore na skupu, da glasaju i da potpisuju Akte, osim ukoliko tekst u akreditaciji eksplicitno ne navodi drugačije.

2. Akreditacije se podnose na otvaranju Kongresa kod nadležnog organa ovlaštenog u tu svrhu.

3. Delegati koji ne posjeduju akreditacije, ili koji nisu podnijeli svoje akreditacije, mogu da uzmu učešće u raspravama i da glasaju od trenutka kada počnu svoje učešće u radu Kongresa, ako je njihova Vlada dostavila njihova imena Vladi zemlje domaćina. Isto se odnosi i na one akreditacije za koje se utvrdi da nisu ispravne.

Takvi delegati će prestati da poseduju pravo glasa od vremena kada Kongres odobri poslednji izveštaj Odbora za akreditiranje kojim je utvrđeno da njihove akreditacije nisu primljene ili da nisu ispravne, pa do vremena dok se njihov položaj ne regulira. Posljednji izveštaj treba da odobri Kongres, prije odobrenja Nacrta akata i prije bilo kakvog izbora, osim izbora predsjedavajućeg Kongresa.

4. Akreditacija zemlje članice kojom se uređuje da je delegacija druge zemlje članice predstavlja na Kongresu (ovlaštenje), treba da bude u istoj formi kao i akreditacija pomenuta u stavu 1.

5. Akreditacije i ovlaštenja neće biti prihvaćeni ako su poslani telegramom. Međutim, telegram poslat kao odgovor na zahtjev za informacijama o akreditacijama se prihvata.

6. Delegacija koja, po podnošenju akreditacije, bude spriječena da prisustvuje jednom ili više sastanaka, može urediti da je predstavlja delegacija druge zemlje članice, pod uvjetom da pismeno obaveštenje o tome dostavi predsjedavajućem tog sastanka. Međutim, delegacija može da predstavlja samo još jednu zemlju osim svoje.

7. Delegati zemalja članica koje nisu ugovorne strane u Sporazumu, mogu na Kongresu uzeti učešće u raspravama koje se tiču Sporazuma, ali bez prava glasa.

Član 4.

Raspored sjedenja

1. Na sastancima Kongresa i Komiteta, delegacije će zauzeti mjesta po redosljedu po francuskom alfabetu imena zemalja koje zastupaju.

2. Predsjednik Administrativnog vijeća će u predviđenom vremenu, izvlačiti cedulje sa nazivom zemlje koja će biti

smještena najbliže govornici na sastancima Kongresa i Komiteta.

Član 5.

Posmatrači de jure

1. Predstavnicima Ujedinjenih nacija je dozvoljeno da kao posmatrači prisustvuju Kongresu i da učestvuju u raspravama.

2. Užim savezima je dozvoljeno da prisustvuju kao posmatrači u Kongresu i njegovim Komitetima.

3. Ligi Arapskih zemalja i Afričkoj uniji (AU) je dozvoljeno da prisustvuju kao posmatrači u Kongresu i njegovim Komitetima.

4. Članovima Konsultativnog komiteta je dozvoljeno da prisustvuju kao posmatrači u Kongresu i njegovim Komitetima.

5. Posmatrači pomenuti u stavu 1. do 4. nemaju pravo glasa, ali mogu pristupiti govornici uz odobrenje predsjedavajućeg sastanka.

6. U izuzetnim okolnostima, pravo posmatrača iz stava 4. da uzmu učešće na određenim sastancima ili dijelovima sastanaka, može se ograničiti ako tako zahtijeva povjerljiva priroda teme o kojoj se raspravlja. Oni će o tome biti obaviješteni što je prije moguće. Ovu odluku o ograničenjima može, za svaki slučaj pojedinačno, donijeti tijelo koje je u pitanju ili njegov predsjedavajući. Takve odluke će preispitati Biro Kongresa, koji je ovlašten da potvrdi ili opovrgne takvu odluku prostom većinom glasova.

Član 6.

Zvanice

1. Administrativno vijeće daje ovlaštenje predstavnicima specijaliziranih agencija Ujedinjenih nacija i međuvladinih organizacija da prisustvuju određenim sastancima Kongresa i njegovih komiteta, kada se raspravlja o pitanjima koja su od interesa za ove organizacije.

2. Predstavnici bilo kog međunarodnog tijela, bilo koje organizacije ili poduzeća, kao i bilo koja kvalificirana osoba koju je ovlastilo Administrativno vijeće, imaju pristup određenim sastancima Kongresa ili njegovih komiteta.

3. Zvanice iz stava 1. do 2. nemaju pravo glasa, ali mogu pristupiti govornici uz dozvolu predsjedavajućeg sastanka.

Član 7.

Doajen Kongresa

1. Zemlja članica domaćin Kongresa, uz dogovor sa Međunarodnim biroom, predlaže koju osobu treba imenovati kao Doajena Kongresa. Administrativno vijeće treba da u predviđenom vremenu odobri to imenovanje.

2. Na otvaranju prvog plenarnog sastanka svakog Kongresa, Doajen nastupa kao predsjedavajući dok se na Kongresu ne izabere predsjedavajući. On takođe obavlja funkcije koje su mu dodijeljene prema ovim Pravilima.

Član 8.

Predsjedavanje i potpredsjedavanje Kongresom i Komitetima

1. Na prvom plenarnom sastanku, a na prijedlog Doajena, Kongres bira predsjedavajućeg Kongresa, a zatim, na prijedlog Administrativnog vijeća odobrava imenovanje zemalja članica koje će preuzeti potpredsjedavanje Kongresom, kao i predsjedavanje i potpredsjedavanje Komitetom. Ova mjesta se raspodjeljuju uzimajući u obzir koliko je to moguće, podjednaku geografsku raspoređenost zemalja članica.

2. Predsjedavajući otvara i zatvara sastanke kojima predsjedava, vodi rasprave, daje riječ govornicima, stavlja prijedloge na glasanje i objavljuje koja većina je potrebna za usvajanje prijedloga, objavljuje odluke i zavisno od odobrenja Kongresa, tumači takve odluke ako je potrebno.

3. Predsjedavajući vodi računa da se poštuju ova Pravila i da se održava red na sastancima.

4. Svaka delegacija može Kongresu ili odboru uložiti žalbe na odluke koje je donio predsjedavajući na osnovu odredbi ili tumačenja ovih Pravila. Međutim, odluka predsjedavajućeg se smatra ispravnom osim ako je ne opozove većina prisutnih članova sa pravom glasa.

5. Ukoliko zemlja članica koja je imenovana da obavlja funkciju predsjedavajućeg, više nije u mogućnosti da obavlja tu funkciju, Kongres ili Komitet imenuje jednog od potpredsjednika na njeno mjesto.

Član 9.

Biro Kongresa

1. Biro je centralno tijelo odgovorno za upravljanje radom Kongresa. Sastoji se od predsjedavajućeg i potpredsjedavajućeg Kongresa i predsjedavajućeg Komiteta. On se sastaje periodično da bi preispitao napredak u radu Kongresa i njegovih Komiteta, kao i da sačini preporuke koje imaju za cilj da omoguće takav napredak. Biro pomaže predsjedavajućem u izradi dnevnog reda za svaki plenarni sastanak, kao i u koordinaciji rada komiteta. On priprema preporuke koje se odnose na zaključivanje Kongresa.

2. Generalni sekretar Kongresa i pomoćnik generalnog sekretara, pomenuti u članu 12. stav 1., takođe prisustvuju sastancima Biroa.

Član 10.

Članstvo u Komitetima

1. Zemlje članice koje su zastupljene u Kongresu imaju pravo da budu članovi Komiteta koji su odgovorni za proučavanje prijedloga koji se tiču Ustava, Općeg pravilnika i Konvencije.

2. Zemlje članice zastupljene u Kongresu, koje su ugovorne strane jednog ili više fakultativnih sporazuma, imaju pravo da budu članovi jednog ili više komiteta koji su odgovorni za reviziju takvih Sporazuma. Pravo glasa članova jednog ili više komiteta je ograničeno na sporazum ili sporazume u kojima su oni ugovorne strane.

3. Delegacije koje nisu članice komiteta koji se bave pitanjima sporazuma, mogu da prisustvuju sastancima takvih komiteta i da uzimaju učešće u raspravama, ali bez prava glasa.

Član 11.

Radna tijela

1. Kongres i svaki komitet mogu da osnuju radna tijela za proučavanje posebnih pitanja.

Član 12.

Sekretarijat Kongresa i Komiteta

1. Generalni direktor i zamjenik generalnog direktora Međunarodnog biroa imaju funkcije generalnog sekretara i pomoćnika generalnog sekretara Kongresa, respektivno.

2. Generalni direktor i zamjenik generalnog direktora Međunarodnog biroa prisustvuju sastancima Kongresa i Biroa Kongresa, te učestvuju u raspravama, ali nemaju pravo glasa. Oni, takođe, mogu pod istim uvjetima, prisustvovati sastancima komiteta ili ih na njima može predstavljati viši zvaničnik Međunarodnog biroa.

3. Rad Sekretarijata Kongresa, Biroa Kongresa i Komiteta obavlja osoblje Međunarodnog biroa, zajedno sa zemljom članicom koja je domaćin.

4. Viši zvaničnici Međunarodnog biroa obavljaju funkciju sekretara Kongresa, Biroa Kongresa i Komiteta. Oni pružaju pomoć predsjedavajućem tokom sastanaka i odgovorni su za pisanje izvještaja.

5. Pomoćnici sekretara pružaju pomoć sekretarima Kongresa i Komiteta.

Član 13.

Jezici koji se koriste u raspravama

1. Pod rezervom stava 2., u raspravama se mogu koristiti francuski, engleski, španski i ruski jezik, uz pomoć sistema za simultano ili konsekutivno prevodenje.

2. U raspravama Komiteta za izradu nacrtu koristi se francuski jezik.

3. Ostali jezici se, takođe, mogu koristiti u raspravama, kako je navedeno u stavu 1. U vezi sa tim jezik zemlje domaćina ima prioritet. Delegacije koje koriste druge jezike, treba da organiziraju simultani prevod na jedan od jezika navedenih u stavu 1, bilo sistemom za simultano prevodenje kada se mogu obaviti neophodne tehničke izmjene, ili angažiranjem posebnih prijevodilaca.

4. Troškove instaliranja i održavanja tehničke opreme, snosi Savez.

5. Troškovi prevodilačkih usluga se dijele među članicama grupe zemalja koje koriste isti jezik, srazmjerno njihovim učešćem u troškovima Saveza.

Član 14.

Jezici koji se koriste za izradu dokumenata Kongresa

1. Dokumente koji se pripremaju tokom trajanja Kongresa, uključujući i nacrtu odluka koji se podnose Kongresu na usvajanje, objavljuje Sekretarijat Kongresa na francuskom jeziku.

2. U tom pogledu, dokumenta koja su sačinile delegacije zemalja članica, podnose se na francuskom jeziku, bilo direktno, bilo posredstvom prevodilačke službe koja je priključena Sekretarijatu Kongresa.

3. Gore navedene usluge prevodenja koje, o svom trošku organiziraju jezičke grupe koje su osnovane u skladu sa relevantnim odredbama Općeg pravilnika, mogu takođe, prevoditi dokumenta Kongresa na svoje jezike.

Član 15.

Prijedlozi

1. Sva pitanja koja se iznesu pred Kongres, bit će predmet prijedloga.

2. Svi prijedlozi koje prije Kongresa, objavi Međunarodni biro, smatraju se podnijetim pred Kongres.

3. Dva mjeseca prije otvaranja Kongresa, ni jedan prijedlog se ne razmatra, osim onih koji mijenjaju i dopunjavaju ranije prijedloge.

4. Izmjenom se smatra slijedeće: bilo koji prijedlog koji, bez mijenjanja suštine originalnog prijedloga, uključuje dio za brisanje, dodatak ili reviziju jednog dijela originalnog prijedloga. Ni jedna predložena promjena se neće smatrati izmjenom ako nije u skladu sa značenjem ili namjenom originalnog prijedloga. U slučaju nedoumice, Kongres ili Odbor će o tome donijeti odluku.

5. Izmjene koje su Kongresu podnijete na već date prijedloge, predaju se Sekretarijatu u pismenoj formi, na francuskom jeziku, do 12 časova onog dana koji prethodi danu kada će se o prijedlogu diskutirati, tako da se isti mogu distribuirati delegatima istog dana. Ovo vremensko ograničenje se ne odnosi na izmjene koji proizilaze direktno iz rasprava na Kongresu ili Komitetu. U ovom posljednjem slučaju, ako je tako traženo, autor izmjene podnosi pismenu verziju na francuskom jeziku, ili u slučaju poteškoća sa francuskim, na nekom drugom jeziku koji se koristi u raspravama. Predsjedavajući će pročitati prijedlog naglas ili dati da se pročita naglas.

6. Postupak predviđen stavom 5. se, takođe, primjenjuje na podnošenje prijedloga koji nisu sačinjeni da bi izmijenili tekst Akata (nacrtu rezolucija, nacrtu preporuka, nacrtu službenih

mišljenja, itd.) kada takvi prijedlozi rezultiraju iz rada Kongresa.

7. Svaki prijedlog ili izmjena treba da pruži konačnu formu teksta koji će biti umetnut u Akte Saveza i naravno, podliježu reviziji Odbora za izradu nacarta.

Član 16.

Razmatranje prijedloga na Kongresu i Komitetima

1. Izrada Nacrta prijedloga (nakon čijeg broja slijedi slovo R) se dodjeljuje Komitetu za izradu nacarta bilo direktno, ako Međunarodni biro nema nedoumica u pogledu njihove prirode (spisak takvih prijedloga sačinjava Međunarodni biro za Komitet za izradu nacarta) ili, ako Međunarodni biro ima nedoumica u pogledu njihove prirode, tek nakon što su drugi komiteti potvrdili da su oni u formi nacarta (na isti način će se sačiniti spisak takvih prijedloga za određene Komitete). Ako se, međutim, takvi prijedlozi povezuju sa drugim prijedlozima čiji sadržaj treba da razmatra Kongres ili neki drugi Komiteti, Komitet za izradu nacarta odlaže njihovo razmatranje sve dok Kongres ili drugi Komiteti ne donesu odluku o odgovarajućem sadržaju prijedloga. Prijedlozi nakon čijih brojeva ne slijedi slovo R ali koji su po mišljenju Međunarodnog biro u formi nacarta, direktno se upućuju Komitetima nadležnim za prijedloge sa takvim sadržajem. Kada ti Komiteti počnu sa radom, oni odlučuju koji od prijedloga treba direktno dodijeliti Komitetu za izradu nacarta. Spisak takvih prijedloga sačinjava Međunarodni biro za nadležne komitete.

2. Ukoliko je isto pitanje predmet nekoliko prijedloga, predsjedavajući odlučuje o redosljedu po kome će se o njima raspravljati, počevši po pravilu, od prijedloga koji se najviše udaljava od osnovnog teksta i povlači najznačajniju promjenu u odnosu na status quo.

3. Ako neki prijedlog može da se podijeli na nekoliko dijelova, svaki dio se može razmatrati i o njemu izjašnjavati glasanjem odvojeno, ako se o tome saglasi podnosilac prijedloga ili Skupština.

4. Svaki prijedlog koji iz Kongresa ili iz Komiteta povuče njegov podnosilac, može ponovo da podnese delegacija druge zemlje članice. Slično tome, ako se neka izmjena na prijedlog prihvatila od strane podnosioca prijedloga, druga delegacija može ponovo da podnese originalni, neizmijenjeni prijedlog.

5. Svaka izmjena prijedloga koju je prihvatila delegacija koja je podnijela prijedlog, odmah će biti uključena u tekst istog. Ako podnosilac originalnog prijedloga ne prihvati izmjenu, predsjedavajući donosi odluku da li će se prvo glasati o izmjeni prijedloga ili prvobitnom prijedlogu, počevši od onoga što se najviše udaljava od značenja ili namjere osnovnog teksta i što povlači najznačajnije promjene u odnosu na status quo.

6. Postupak opisan u stavu 5. se primjenjuje takođe i kada je podnijeto više od jedne izmjene na jedan prijedlog.

7. Predsjedavajući Kongresa i predsjedavajući Komiteta će se postarati da se poslije svakog sastanka, tekstovi prijedloga, izmjena ili odluka koje su usvojene, prosljede, u pismenoj formi, Komitetu za izradu nacarta.

Član 17.

Rasprave

1. Delegati ne mogu dobiti riječ dok ne dobiju dozvolu od predsjedavajućeg tog sastanka. Oni se pozivaju da govore polako i razgovjetno. Predsjedavajući daje delegatima priliku da slobodno i u potpunosti izraze svoje poglede na temu o kojima se raspravlja, onoliko koliko je to u skladu sa normalnim tokom rasprave.

2. Obračanja ne mogu trajati duže od pet minuta, osim ukoliko većina prisutnih članova sa pravom glasa drugačije ne odluči. Predsjedavajući ima ovlaštenje da prekine bilo kog

govornika koji prekorači navedeno dozvoljeno vrijeme. Takođe može zamoliti delegata da se ne udaljava od teme diskusije.

3. Tokom rasprave, predsjedavajući može, uz saglasnost većine prisutnih članova sa pravom glasa, da objavi da je lista govornika zaključena, nakon što je pročitana naglas. Kada se iscrpi lista govornika on zatvara raspravu, mada i poslije zaključivanja liste može, da podnosiocu prijedloga o kom se raspravlja, dodijeli pravo da odgovori na bilo koje od obraćanja.

4. Predsjedavajući takođe može, uz saglasnost većine prisutnih članova sa pravom glasa, da ograniči broj obraćanja bilo koje delegacije o prijedlogu ili o određenoj grupi prijedloga; ali podnosilac prijedloga tada ima pravo da prijedlog predstavi i da se kasnije obrati, ako zatraži to pravo da bi dodao nove činjenice kao odgovor na govore delegacija, tako da može, ako tako želi, da bude posljednji govornik.

5. Predsjedavajući može, uz saglasnost većine prisutnih članova sa pravom glasa, da ograniči broj obraćanja o prijedlogu ili o određenoj grupi prijedloga; ali to ograničenje ne smije biti manje od pet za i pet protiv prijedloga o kome se raspravlja.

Član 18.

Inicijative o tačkama dnevnog reda i proceduralne inicijative

1. Tokom rasprave o bilo kom pitanju i čak poslije zaključivanja takve rasprave, a kada je to prikladno, delegacija može da podnese inicijativu o tački dnevnog reda da bi zatražila:

- pojašnjenje načina vođenja rasprava
- poštovanje Proceduralnih pravila
- promjenu u redosljedu diskusija o prijedlogu koji je predložio predsjednik.

Inicijativa o tačkama sa dnevnog reda ima prednost nad drugim pitanjima, uključujući tu i proceduralne inicijative navedene u stavu 3.

2. Predsjedavajući odmah daje tražena pojašnjenja ili donosi odluku koju smatra poželjnom, a koja se odnosi na predmet inicijative o tački dnevnog reda. U slučaju prigovora odluka predsjednika se odmah stavlja na glasanje.

3. Osim toga, tokom diskusije o nekom pitanju, delegacija može da unese proceduralnu inicijativu koja se tiče prijedloga za:

- a. prekid sastanka;
- b. zaključivanje sastanka
- c. odlaganje rasprave o pitanju o kojem se raspravlja
- d. zaključivanje rasprave o pitanju o kojem se raspravlja.

Proceduralna inicijativa ima prednost, po redosljedu utvrđenom iznad u tekstu, nad svim ostalim prijedlozima osim inicijativa o tačkama sa dnevnog reda iz stava 1.

4. Ne raspravlja se o inicijativama za prekid ili zaključivanje sastanka, ali se one odmah stavljaju na glasanje.

5. Kada neka delegacija predloži odlaganje ili zaključivanje rasprave o pitanju o kome se diskutuje, samo dva govornika koja su protiv odlaganja ili zaključivanja rasprave mogu da se obrate, posle čega se inicijativa stavlja na glasanje.

6. Delegacija koja podnosi proceduralnu inicijativu ili inicijativu koja se tiče tačke dnevnog reda ne može, po podnošenju, da se bavi predmetom pitanja o kome se diskutuje. Predlagач proceduralne inicijative može da je povuče prije stavljanja na glasanje, a svaka inicijativa ove vrste, izmijenjena ili ne koja bude povučena, može da bude ponovo podnijeta od strane druge delegacije.

Član 19.
Kvorum

1. Pod rezervom stava 2. i 3., kvorum potreban za otvaranje sastanaka i za glasanje čini polovina zemalja članica zastupljenih u Kongresu koje imaju pravo glasa.

2. Za glasanje o izmjenama i dopunama Ustava i Općeg pravilnika, potreban kvorum čine dvije trećine zemalja članica Saveza sa pravom glasa.

3. Kada se radi o sporazumima, kvorum koji je potreban za otvaranje sastanaka i za glasanje je polovina zemalja članica zastupljenih na Kongresu i koje su ugovorne strane u sporazumu o kome se raspravlja i koje imaju pravo glasa.

4. Delegacije koje su prisutne, ali ne učestvuju u datom glasanju, ili koje se izjasne da ne žele da uzmu učešće u glasanju, ne smatraju se odsutnima kada se utvrđuje potreban kvorum iz stava 1, 2 i 3.

Član 20.

Principi i procedure glasanja

1. O pitanjima koje se ne mogu riješiti sporazumno, odlučivat će se glasanjem.

2. Glasanje se obavlja po tradicionalnom sistemu ili uz pomoć elektronskog sistema glasanja. Uobičajeno se koristi elektronski sistem, kada je taj sistem dostupan na Kongresu. Međutim, u slučaju tajnog glasanja, može se glasati tradicionalnim sistemom ako tako zahtijeva jedna delegacija koju podržava većina prisutnih delegacija sa pravom glasa.

3. Za glasanje po tradicionalnom sistemu, koriste se slijedeće metode:

- podizanje ruke. Ako postoji nedoumica o rezultatu takvog glasanja, predsjedavajući će, ako on to želi ili tako zahtijeva delegacija, odrediti odmah glasanje prozivanjem o istom pitanju.

- prozivanje na zahtjev delegacije, ili ako tako odluči predsjedavajući; prozivanje se obavlja po redoslijedu francuskog alfabeta naziva zastupljenih zemalja počevši od zemlje koju je žrijebom izvukao predsjedavajući; rezultat ovog glasanja, zajedno sa spiskom zemalja koje su grupisane po načinu na koji su glasali, prilaže se uz zapisnik sa sastanka;

- Tajno glasanje korištenjem glasačkih listića, ako tako zahtijevaju dvije delegacije; u tom slučaju, predsjedavajući sastanka imenuje tri lica za brojanje glasova, vodeći računa o jednakoj geografskoj zastupljenosti i nivou ekonomskog razvoja zemalja članica, te organizira održavanje tajnog glasanja.

4. Za elektronsko glasanje, koriste se slijedeće metode:

- nesnimljeno/nezabilježeno glasanje: ono zamjenjuje glasanje podizanjem ruke;

- zabilježeno/snimljeno glasanje: ono zamjenjuje glasanje prozivanjem, međutim nazivi zemalja se ne prozivaju, osim ukoliko tako ne zahtijeva jedna delegacija koju podržava većina prisutnih delegacija sa pravom glasa;

- tajno glasanje: ono zamjenjuje tajno glasanje sa glasačkim listićima.

5. Bez obzira na sistem glasanja koji se koristi, tajno glasanje ima prednost nad bilo kojim drugim postupkom glasanja.

6. Jednom kada je postupak glasanja otpočeo, ni jedna delegacija ne smije da ga prekine, osim da ukaže na tačku dnevnog reda koja se odnosi na način na koji se obavlja glasanje

7. Nakon glasanja, predsjedavajući može dozvoliti delegatima da daju objašnjenja za svoje glasanje.

Član 21.

Uvjeti za usvajanje prijedloga

1. Da bi bio usvojen, prijedlog koji uključuje izmjene i dopune Akata mora:

- kada se radi o Ustavu, biti odobren najmanje dvotrećinskom većinom zemalja članica Saveza koje imaju pravo glasa;

- kada se radi o Općem pravilniku, biti odobren većinom zemalja članica zastupljenih na Kongresu i koje imaju pravo glasa;

- kada se radi o Konvenciji, biti odobren većinom prisutnih zemalja članica koje imaju pravo glasa;

- kada se radi o Sporazumima, biti odobren većinom prisutnih zemalja članica koje imaju pravo glasa i koje su ugovorne strane u Sporazumu.

2. Proceduralna pitanja koja ne mogu da se riješe zajedničkim sporazumom, daju se na glasanje i odluka se donosi većinom glasova prisutnih zemalja članica sa pravom glasa. Isto se odnosi na odluke koje se ne odnose na izmjene Akata, osim ukoliko Kongres ne odluči drugačije glasovima većine zemalja članica sa pravom glasa, koje su prisutne.

3. Pod rezervom stava 5., "prisutne zemlje članice sa pravom glasa" označava zemlje članice koje imaju pravo glasa i koje glasaju za ili protiv, pri čemu se uzdržani ne uzimaju u obzir pri brojanju glasova koji su potrebni za većinu, kao ni prazni ili nevažeći i poništeni glasački listići, kada se radi o tajnom glasanju.

4. U slučaju izjednačenog rezultata, prijedlog će se smatrati odbijenim.

5. Kada broj uzdržanih, i praznih ili nevažećih i poništenih glasačkih listića prelazi polovinu broja glasova (za, protiv i uzdržanih), razmatranje dotičnog pitanja se odlaže za naredni sastanak, na kome se neće uzimati u obzir uzdržani glasovi, niti prazni ili nevažeći i poništeni glasački listići.

Član 22.

Izbor članova Administrativnog vijeća i Vijeća za poštansku operativu

Predsjedavajući će donijeti odluku putem žrijeba u slučaju zemalja koje su dobile isti broj glasova u izboru članova Administrativnog vijeća i Vijeća za poštansku operativu.

Član 23.

Izbor generalnog direktora i zamjenika generalnog direktora Međunarodnog biroa

1. Izbor generalnog direktora Međunarodnog biroa i izbor zamjenika generalnog direktora se obavlja tajnim glasanjem na jednom ili više uzastopnih sastanaka koji se održavaju u jednom danu. Izabrat će se kandidat koji dobije većinu ubačenih glasova prisutnih zemalja članica sa pravom glasa. Održava se onoliko glasanja koliko bude potrebno da neki kandidat dobije većinu.

2. "Prisutne zemlje članice sa pravom glasa", znači: zemlje članice koje glasaju za kandidate čije kandidature su objavljene pravovremeno i u ispravnoj formi, a uzdržani, kao i prazni ili nevažeći i poništeni glasački listići se ne uzimaju u obzir prilikom brojanja glasova koji su potrebni za većinu.

3. Kada broj uzdržanih i praznih ili nevažećih i poništenih glasačkih listića prelazi polovinu broja ubačenih glasova, shodno stavu 2., izbor se odlaže za naredni sastanak na kome se neće uzimati u obzir uzdržani glasovi niti prazni ili nevažeći i poništeni glasački listići.

4. Kandidat koji dobije najmanji broj glasova tokom jednog glasanja će biti eliminiran.

5. U slučaju neriješenog rezultata održat će se dodatno glasanje i ako je potrebno i drugo dodatno glasanje u pokušaju da se donese odluka o izjednačenim kandidatima, pri čemu se

dodatno glasanje obavlja samo za te kandidate. Ako je nemoguće dobiti rezultat, izbor se obavlja žrijebom. Žrijeb obavlja predsjedavajući.

6. Kandidati za generalnog direktora i zamjenika generalnog direktora Međunarodnog biroa mogu, na svoj zahtjev, biti zastupljeni prilikom brojanja glasova.

Član 24. Izvjestaji

1. U izvještajima sa plenarnih sastanaka Kongresa se bilježi tok sastanaka, ukratko se sumiraju obraćanja i pominju prijedlozi i ishodi rasprava.

2. Rasprave sa sastanaka Komiteta su predmet izvještaja za Kongres. Kao opće pravilo, Radne grupe pripremaju Izvještaj za tijelo koje ih je osnovalo.

3. Međutim, svaki delegat ima pravo da zatraži da se njegova izjava uvrsti u izveštaje, bilo doslovce, bilo sumirano, pod uvjetom da se francuski ili engleski tekst preda Sekretarijatu najkasnije dva sata poslije završetka tog sastanka.

4. Delegatima se ostavlja period od dvadeset i četiri sata, od trenutka kada su nacrti izveštaja distribuirani, da sačine svoje komentare za Sekretarijat, koji ako je potrebno, nastupa kao posrednik između uključenih strana i predsjedavajućeg dotičnog sastanka.

5. Po pravilu, a pod rezervom odredbi iz stava 4., na početku svakog sastanka Kongresa, predsjedavajući podnosi na usvajanje Izvještaj sa prethodnog sastanka. Isto se odnosi i na izveštaje komiteta. Izvještaji sa posljednjih sastanaka koje nije bilo moguće usvojiti na Kongresu ili sastanku Komiteta, odobravaju predsjedavajući tih sastanaka. Međunarodni biro, takođe uzima u obzir i eventualne komentare koje dobije od delegata zemalja članica u roku od četrdeset dana od slanja izveštaja istima.

6. Međunarodni biro je ovlašten da u izvještajima sa sastanaka Kongresa ili Komiteta, ispravi pisarske greške koje nisu otkrivene kada su zapisnici usvajani u skladu sa stavom 5.

Član 25.

Žalbe na odluke Komiteta i Kongresa

1. Svaka delegacija može uložiti žalbu na neku odluku koja se tiče prijedloga (akata, rezolucija, itd.), koja je usvojena ili odbijena na Komitetu. Obavještenje o žalbi se mora predati predsjedavajućem Kongresa, u pismenoj formi i u roku od 48 časova od završetka sastanka Komiteta na kome je prijedlog bio usvojen ili odbijen. Žalba se razmatra u toku narednog plenarnog sastanka.

2. Kada je Kongres usvojio ili odbio neki prijedlog, taj prijedlog se može ponovo razmatrati na istom Kongresu, samo ako je žalbu podržalo najmanje 10 delegacija. Takvu žalbu mora da odobri većina prisutnih zemalja članica sa pravom glasa, koje su glasale. Ova mogućnost je ograničena na prijedloge koji su podnijeti direktno na plenarnim sastancima, a to podrazumijeva da jedno pitanje ne može dati povoda za više od jedne žalbe.

Član 3.

Ova odluka će biti objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Број 01-50-1-3666-24/12
12. decembra 2012. godine
Sarajevo

Član 26.

Usvajanje Nacrta odluka (akata, rezolucija, itd.) od strane Kongresa

1. Opće pravilo je da svaki Nacrt akta koji dostavi Komitet za izradu nacrtu treba proučiti od člana do člana. Predsjedavajući može, uz odobrenje većene, koristiti brži postupak, na primjer poglavlje po poglavlje. Svaki Akt se može smatrati usvojenim samo nakon većinskog glasanja u njegovu korist. Član 21.1., se primjenjuje na takvo glasanje.

2. Međunarodni biro je ovlašten da u konačnim verzijama Akata ispravi administrativne greške koje nisu uočene tokom proučavanja Nacrta akata, kao i brojeve ispred članova, stavova i referenci.

3. Nacrti odluka, osim onih kojima se mijenjaju i dopunjavaju Akti, a koje podnosi Komitet za izradu nacrtu, po pravilu se smatraju en bloc. Odredbe stava 2. se takođe primjenjuju na nacrtu takvih odluka.

Član 27.

Dodjela studija Administrativnom vijeću i Vijeću za poštansku operativu

Na preporuku svog Biroa, Kongres dodjeljuje studije Administrativnom vijeću i Vijeću za poštansku operativu, u skladu sa određenim sastavom i odgovornostima ova dva tijela, onako kako je to utvrđeno članovima 102. i 104. Općeg pravilnika.

Član 28.

Rezerve na Akte

1. Rezerva se mora podnijeti Sekretarijatu pismenim putem, u formi prijedloga, na jednom od radnih jezika Međunarodnog biroa (prijedlozi koji se tiču Konačnog protokola), što je prije moguće nakon usvajanja prijedloga koji se odnosi na član za koji se traži rezerva.

2. Da bi omogućio distribuciju prijedloga koji se tiču rezervi svim zemljama članicama prije usvajanja Konačnog protokola od strane Kongresa, Sekretarijat Kongresa utvrđuje vremenski rok za podnošenje rezervi i obavještava o tome zemlje članice.

3. Rezerve na Akta Saveza koje se podnesu nakon roka kojeg je Sekretarijat odredio, Sekretarijat Kongresa neće razmatrati.

Član 29.

Potpisivanje Akata

Akta koja je Kongres konačno usvojio, podnose se opunomoćenicima na potpisivanje.

Član 30.

Izmjene i dopune Pravila

1. Svaki Kongres može mijenjati i dopunjavati Proceduralna pravila. Da bi se prihvatili za raspravu, prijedloge za izmjenu postojećih Proceduralnih pravila treba da na Kongresu podrži najmanje 10 delegacija, osim ukoliko ih ne podnese tijelo Svjetskog poštanskog saveza koje je ovlašteno da daje prijedloge.

2. Da bi se smatrali usvojenim, prijedloge za izmjene i dopune postojećih Pravila mora da usvoji dvotrećinska većina zemalja članica zastupljenih na Kongresu sa pravom glasa.

Predsjedavajući
Nebojša Radmanović, s. r.